

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1988

CROIX-ROUGE HELLENIQUE DE LA JEUNESSE HELLENIC RED CROSS YOUTH

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ "ΠΡΟΛΗΨΗΣ & ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗΣ
ΤΗΣ ΤΟΞΙΚΟΜΑΝΙΑΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ,"

ΟΔΟΣ 3ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ άρ. 21
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 5222469 ή 150 έΓΩΤ. 34, 35, 41

**ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ
ΕΡΥΘΡΟΣ
ΣΤΑΥΡΟΣ
ΝΕΟΤΗΤΟΣ**

**ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ**

Γραφεία Συντάξεως: Αλκιβιάδου 4 - Τηλ. 8832351
Α' Περίοδος 1924-1941 Β' Περίοδος - Έτος 44ο

Αρ. Τεύχους 5 ΜΑΡΤΙΟΣ-ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1988

Τιμή διπλού φύλλου Δρχ. 60

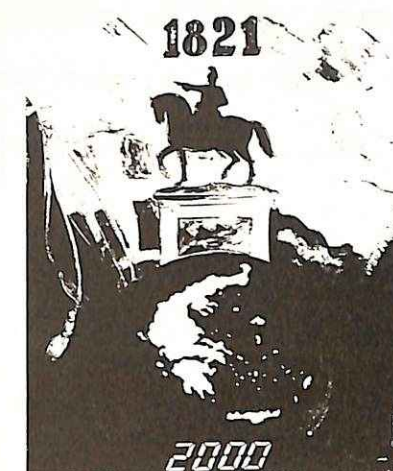
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
- Ο ΕΕΣ ετίμησε την εθνική επέτειο	4
- Ο εθνικός και θρησκευτικός χαρακτήρας της 25ης Μαρτίου	8
- Ανταλλαγή εμπειρίας (σεμινάριο) για το ΜΑC	10
- Δραστηριότητες του ΕΕΣ	12
- Το Πασχαλινό μήνυμα του Οικ. Πατριάρχου	22
- Η καταδίκη του Ιησού στον επί του Σταυρού θάνατο ...	23
- Λόρδος Βύρων, ο φιλέλληνας, ο ποιητής, ο ήρωας	25
- Η Σαμοθράκη τιμά τον Ε.Ε. Σταυρό	31
- Η ένωση της Δωδεκανήσου με την Ελλάδα	36
- Πρέπει όλοι να ανησυχούμε για το AIDS	39
- Παράρτημα στην αγγλική	42
- Παράρτημα στη γαλλική	43
- Ένα επικίνδυνο έθιμο	44
- Το ανθρώπινο σώμα, στη διδασκαλία του Απ. Παύλου ..	45
- Εκστρατεία για τη δωρεά σώματος στη Λάρισα	46
- Ελληνικός αθλητισμός	47
- Ένας φαρμακοποιός συμβουλεύει	48
- Πνευματικά παιχνίδια	49
- Το παραμύθι μας	50

CONTENTS

	Page
- Seminar for the Medical Advice Center	10
- Hellenic Red Cross activities	12
- Jesus Christos sentence of death	23
- Lord Byron	25
- The 110 years of the Hellenic Red Cross	31
- The union of the Dodecanese	36
- Supplement in English	42
- Supplement in French	43
- A dangerous custom	44

Το έντυπο εκδίδεται με την ευθύνη Συντακτικής Επιτροπής, υπό την εποπτεία του Προέδρου του ΕΕΣ κ. Α. ΜΑΡΤΙΝΗ με την συνεργασία του Γραφείου Τύπου του ΕΕΣ. Σύμβουλος Εκδόσεως Γ. ΒΕΛΑΧΟΥ-ΤΑΚΟΣ. Στοιχειοθεσία-εκτύπωση-βιβλιοδεσία ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ ΑΒΕΕ, Αρδηττού 12-14 Αθήνα.
Ετήσια συνδρομή δρχ. 240. Εμβάσματα, συνδρομές, αλληλογραφία: Περιοδικό ΕΕΣ Νεότητας, Αλκιβιάδου 4 Αθήνα 104 39.

Το εξώφυλλό μας

Μια σύνθεση του ζωγράφου Σπύρου Μακρυγιάννη —ευγενική προσφορά του προς το περιοδικό μας— ένας συμβολισμός της σημασίας της Παλιγγενεσίας του 1821 όχι μόνο σαν αρχής της σύγχρονης κρατικής μας υπόστασης, αλλά και της αφετηρίας στην πορεία της Ελλάδος προς το έτος 2000.

Ο ΕΕΣ ΕΤΙΜΗΣΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

Στις 24 Μαρτίου, στις 11 το πρωί, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός ετίμησε την εθνική επέτειο, με μια σεμνή τελετή που οργανώθηκε στην αίθουσα της Δρακοπουλείου Σχολής Αδελφών του νοσοκομείου του ΕΕΣ. Παρευρέθηκαν τα μέλη της διοίκησης και πολλά στελέχη του Ερυθρού Σταυρού, το νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό κ.ά.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Γενικός

*«Μακάριοι σεις που δώσατε
νουν και καρδιά με πίστη
γι' ασύντριφτο θεμέλιωμα
στο νέο βωμό π' εχτίστη*

*Για σας οι θρήνοι ταπεινοί
φτωχοί για σας οι ύμνοι
παντοτεινό μας καύχημα
για σας αιώνια η μνήμη*

*Σεις που γυρτοί σ' αμάραντα
δαφνόκλαδα κοιμάστε
ευλογημένοι να 'στε!*

Κανένα άλλο επεισόδιο στην ιστορία των ανθρωπίνων πράξεων δεν παρουσιάζει τόσες δραματικές εναλλαγές, τόσες τραγικές μεταπτώσεις, τόσες εκπληκτικές αντιθέσεις και στη σύνθεσή τους να συγκροτούν ένα απίθανου μεγέθους «Ηθικό μεγαλείο», όσο ο αγώνας, της ελευθερίας των Ελλήνων. Ο θρυλικός ξεσηκωμός ο πάγκοινα γνωστός σαν «Επανάσταση του 1821».

Η σημερινή επέτειος έχει —έτσι— τη δραματική έννοια μιας φρικτής αυτοσυγκέντρωσης της εθνικής ψυχής, με τη μεγαλόπρεπη επιβοηθητική παρουσία της ιστορικής μνήμης.

Εμπερικλείει —κατά συνέπεια— στην ουσία του ο σημερινός εορτασμός μια θεσπέσια στην πραγμάτωσή της σύνθεση, από μεγαλείο και μαρτύριο, κατατρεγμό και θρίαμβο, ολοκαύτωμα και τρόπαιο, δέος και χαρά μαζί, πόνο μαζί και πάθος.

Κεντροϊδεάζει — μ' άλλους λόγους — και συνειδητοποιεί, και καταξιώνει, ολόκληρη την υπερτρισηχίλιετή ελληνική ιστορική υπόστασή μας.

Ο Γεν. Γραμματέας του Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Περιμένης, κατά την εκφώνηση της εμπενευσμένης ομιλίας του.

Η ιστορία —πράγματι— του Ελληνικού Έθνους υπήρξε και είναι και θα είναι (κατά Θεία επιταγή), μία συνεχής και συνεπής εξέλιξη, ένα αέναο «γίγνεσθαι» μέσα στην ανέλιξη της ζωής των όντων, υπό το αυτογενές —πάντα— φως μιας σφυροκοπούμενης αλλά αναλλοίωτης Εθνικής Συνείδησης.

Είναι ιδέα! Και είναι ιδέα Ελληνική!

Και της πατρίδας της Ελληνικής η ιδέα, πολεμιέται απ' οπουδήποτε, μα ουδέποτε χάνεται κι ούτε φθείρεται, ακόμη και από τα αρνητικά των ανθρώπων της καμώματα.

Ζει δε και τρέφεται με το μεγαλείο

Γραμματέας του ΕΕΣ κ. Γεώργιος Περιμένης, ενώ τα εκλεκτά στελέχη του χορευτικού συγκροτήματος «Κρυστάλλης», παρουσίασαν ένα πλούσιο πρόγραμμα ελληνικών χορών, με ανάλογες και εξαιρετικά φροντισμένες εθνικές φορεσιές, που ενθουσίασαν τους παρευρεθέντες.

Αποτίοντας φόρο τιμής, στην επέτειο της Εθνεγερσίας, ο κ. Γ. Περιμένης είπε:

και τις αρετές της φυλής και δεν βυθίζεται ποτέ, όποια κι από οπουδήποτε αν δεχθεί κτυπήματα.

Και επιζεί, έστω και αν περνά μέσα κι απ' τις ίδιες της τις μικρότητες και τις κακοδαιμονίες της.

Την ιδέα αυτή την αθάνατη, οι Πανελλήνιοι σήμερα, συνειδητά τιμούμε. Και μια ηρωική (που δε χωρεί στα πλαίσια της λογικής), μια ανεπανάληπτη, σ' όλη την πανανθρώπινη κοινωνία, εποχή ευλαβικά —τώρα— ξαναζωοτανεύουμε.

Εποχή και πράξεις — «Ορόσημο» καθοριστικό για την ποιοτική συνέχεια

Μέλη της διοικήσεως, στελέχη του Ε.Ε.Σ. και φίλοι του, παρακολουθούν την εκδήλωση για την επέτειο της 25ης Μαρτίου.

του Εθνικού μας βίου. Εποχή και επιτεύγματα — «Σύννορο» θεόρατο, που κάνει κάθε προηγούμενο συμβάν να τείνει προς αυτό και κάθε μεταγενέστερο να τόχει αφετηρία του.

Ένα γιγάντιο «θέμα» για όλους μας, αδυσώπητο, — καυτό θάλεγα δείγμα του δικού μας χρέους!

Εκλεκτό ακροατήριο,

Δεν θα επιχειρήσει ο ομιλητής την προσεγίωσή μας τώρα στο ιστορικό έδαφος. Άπειρος θα ήταν τότε ο απαιτούμενος χρόνος: αναρίθμητες οι σελίδες: ποταμοί της μελάνης: συστοιχίες των θαυμαστικών.

Μικρός — εξάλλου — αυτός, θα καταπιανόταν με μεγάλα και τρανά. Κοινός θνητός, με ηθικά και άφθαρτα.

Γιατί είναι —όντως— καταναυκτικότατο ιστορικό μυστήριο η μετεώριση της ιστορίας σε θρύλο. Και είναι ωραιότατη ιστορική πραγμάτωση η υλοποίηση του θρύλου σε ιστορία.

Γιατί είναι έργα —τούτα— θεϊκά, είναι επιτεύγματα εωθινά, συνέχεια ονείρων!

Μήπως δεν είναι δείγμα εύνοιας της Θείας Πρόνοιας, προς το Γένος τ' ανυπόταχτο, η (όχι τυχαία-όχι ασήμαντα) στενή, τυπική αλλά και ουσιαστική, συμβολική αλλά και πρακτική

σύνδεση της Εθνικής μας γιορτής, με τη γιορτή του Ευαγγελισμού της Παρθένου!

Ας αποσυρθούμε στο ηθικό εκείνο κορφοβούνι που ύψωσε μεσούρανα το 21· κι ας κοινωνήσουμε στην υψηλή του καθάρια κορυφή το πενταδρόσερο νόμα του ιδεαλισμού του.

Ένα Κρίνο ενδοξότερο από Δάφνη και μια Δάφνη αγνότερη από Κρίνο, που συνθέτουν το ωραιότατο του '21 φωτοστέφανο, θα δούμε να προβάλλονται στο μέσο-εκεί-των ουρανών, στο σημείο όπου η Θεία κατάβαση και η Ελληνική ανάβαση, όρισαν για συνάντησή τους.

Η Ελλάδα είναι μία είτε Αρχαία, είτε Μεσαιωνική, είτε Νεώτερη. Γιατί μία-η ίδια πάντα-είναι και η ψυχή της.

Στην πρώτη της γέννηση, στην αέναή της αναγέννηση, στην αιώνια επιβίωσή της, μέσα στην πανανθρώπινη κοινωνία.

Απαλλαγμένη δε από τα φυλετικά της ελαττώματα και φορτισμένη με τις Εθνικές της αρετές, λάμπει σαν διαμάντι στο εσωκάρδιο του οποίου συντηρούνται όλες οι ηθικές αξίες, όταν γυμνή-παρθενική-άχραντη προβαίνει ενεργητικά στον ιστορικό της στίβο.

για να μεγαλουργήσει, κατά την ίδια πάντα-Θεία νομοτελειακή σειρά.

Αλλά, ας δούμε —όμως, τώρα— κατάφατσα την αλήθεια που διέπει το είναι μας της σήμερον, φίλες και φίλοι μου.

Επιτακτική προστάζει —για τούτο— τον ομιλητή, η επηρεασμένη από τη συγκίνηση φωνή της καρδιάς του, κατά τρόπο που με παρησία και απόλυτη διαύγεια τώρα τοποθετείται:

Το πρόβλημα μας έναντι της πατρίδας της σήμερον, ως αξίων τέκνων της και γνήσιων απογόνων ΕΚΕΙΝΩΝ, δεν είναι μία τυπική αναγνώριση και κάποιες κλασσικές της σειράς-εκδηλώσεις, που η μέρα τις καλεί.

Το πρόβλημά μας είναι μεσότερο ουσίας και αναφέρεται στο μέγεθος και στην επάρκεια (κατά το ανάστημά της πατρίδας) του ηθικού προβληματισμού μας και κατά συνέπεια στην αποτελεσματικότητα (κατά τις απαιτήσεις της) του εθνικού μας φρονητισμού.

Αναφέρεται στην προκαλούμενη πατριωτική έξαρση από το παράδειγμα ΕΚΕΙΝΩΝ.

Αναφέρεται στο μέγεθος της αίτησής της ανάγκης για εκδήλωση έμπρακτης της αφειλόμενης άπειρης

Άλλη μία άποψη της κατάμεστης αίθουσας κατά τον εορτασμό.

ευγνωμοσύνης για τις ηρωικές θυσίες τους.

Ας αποτελούν τούτα τον ποδηγέτη αλλά και το έρμα μας, μα και την ωστική και υψωτική δύναμή μας.

Ας είναι συνείδηση και πίστη μας, βιωματική-ας είναι-κατάστασή μας.

Αποφασιστικό και αποτελεσματικό νάναι-έτσι-αλλά και δραματικά αναγκαία το χτύπημα κατά της Εθνοβόρου Λερναίας Ύδρας.

Για την εξουδετέρωση -μ' άλλους λόγους- των σειρήνων του διχασμού, του φθοροποιού ευδαιμονισμού και ωχαδερφισμού και των πατριδοκτόνων - αλοίμονο!!! - διαλυτικών της συνοχής και του εθνικού μας ιδεώδους στοιχείων.

Τα βάθρα τούτα, τα αναγκαία και ικανά να στηρίξουν τη νομοτελειακή - που διέπει το εθνικό μας είναι - σειρά.

Δεν είναι τούτα στείρες δεοντολογίες, έλεγχοι μεμψιμοιρίες!

Ας αντιμετωπίσουμε ωμά την ουσία.

Ας αντικρύσουμε ξεκάθαρα την πραγματικότητα και ας τα δεχθούμε

καλοπροαίρετα όπως πράγματι έχουν, αφού βγαίνουν από τα κατάβαθα του ελληνοχριστιανικού είναι όλων μας!

Ας γίνουν χαρμόσυνη μνήμη και απέραντος αίνος, για το σήμερα.

Ας αποτελέσουν αδήριτη ηθική δέσμευσή μας για το αύριο.

Αμετάκλητη υπόσχεσή μας για το μέλλον. Το μέλλον της πατρίδας, της γλυκύτερης πατρίδας του κόσμου:

«Θα μείνω εδώ»

Ευχαριστώ»

Γνήσια παραδοσιακή μουσική και δημωτικά τραγούδια από τα μέλη του Ομίλου «Κρυστάλλης».

Η πρόεδρος του Ηπειρωτικού Ομίλου «Κρυστάλλης», λαογράφος και εθελόντρια αδελφή του Ε.Ε.Σ. κα Ερμηνεία Φωτιάδου σε πρωτοβουλία της οποίας οφείλεται η παρουσία των νέων Ομίλου στον εορτασμό της εθνικής επετείου από τον Ε.Ε.Σ.

Οι «Κρυστάλληδες»

Ύστερα ο λόγος δόθηκε στην πρόεδρο του Ηπειρωτικού Ομίλου «Κρυστάλλη», λαογράφο, δημοσιογράφο Τουρισμού, και εθελόντρια Αδελφή του Ερυθρού Σταυρού, κ. Ερμηνεία Φωτιάδου, η οποία συνεπλήρωσε την παρουσίαση του ομίλου.

Ο Ηπειρωτικός Λαογραφικός Όμιλος «Κρυστάλλης», είπε η κ. Φωτιάδου, αποτελείται από νέους επιστήμονες και φοιτητές, οι οποίοι αγαπούν

τις ρίζες και προβάλλουν την Ήπειρο και την Ελλάδα στον παγκόσμιο χώρο με αυθεντικές ενδυμασίες, γνήσιες παραδοσιακές εικόνες, χορούς, τραγούδια. Ακόμα τα μέλη τα οποία παρουσίασε επώνυμα και με τους τίτλους τους, εκτός από τα παραπάνω, κάνουν ομιλίες ανάλογα με την ειδικότητά τους ο καθένας, παρουσιάζοντας τη χώρα μας στους ξένους τόπους. Ο «ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ» στα είκοσι επτά χρόνια της πορείας του πήρε μέρος σε φέστιβαλς της Ευρώπης, από ανατολή έως τη δύση, της Ασίας, της Αφρικής, Αμερικής, του Καναδά, είτε σε διοργανωμένες εκδηλώσεις από τους ξέ-

νους ή πηγαίνοντας κοντά στους ομογενείς μας, να τους θυμίσει την πατρίδα σ' όλες τις μορφές. Οι «Κρυστάλληδες» παρουσιάζουν ακόμα τη σύγχρονη ζωή από πλευράς μουσικής και χορών της γενιάς των νέων που μετέχουν. Οι «Κρυστάλληδες» στον Ερυθρό Σταυρό παρουσίασαν σε τρεις εικόνες τους αγώνες των Ελλήνων από την ίδρυση της Φιλικής Εταιρείας (1814), τον ξεσηκωμό (1821) την απελευθέρωση των υπολοίπων μερών (1912-13), όταν ο Ελληνικός στρατός μπήκε θριαμβευτής στα Γιάννινα και τους αγώνες του 1940 με τη θυσία των γυναικών της Πίνδου και

την αυτοθυσία των εθελοντών αδελφών νοσοκόμων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Η παράσταση συμπεριέλαβε τραγούδια και χορούς του Ηπειρωτικού χώρου με αυθεντικές ενδυμασίες, των νησιών και της Μακεδονίας. Ύστερα μία άλλη «νότα», του σήμερα, τα παιδιά του ομίλου χόρεψαν συρτάκι και τραγούδησαν σύγχρονα ελληνικά τραγούδια.

Ήταν μια προσφορά του Ηπειρωτικού Λαογραφικού Ομίλου «Κρυστάλλης» στην εθελόντρια Αδελφή του Ερυθρού Σταυρού.

Λεβέντικοι εθνικοί χοροί από τους έξοχους χορευτές του «Κρυστάλλη» με τις πανέμορφες εθνικές ενδυμασίες.

Ο Θρησκευτικός και εθνικός χαρακτήρας της 25ης Μαρτίου

Του ΓΙΑΝΝΗ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΗ

«... Όταν αποφασίσαμε να κάμωμε την Επανάσταση... όταν επιιάσαμε τα άρματα, είπαμε πρώτα υπέρ πίστεως και έπειτα υπέρ πατρίδος...». (Από λόγο του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη προς τους μαθητές του Ελληνικού Γυμνασίου, που εκφωνήθηκε από το βήμα της Πνύκας την 8/10/1838).

Κάθε χρόνο, την 25η Μαρτίου — την κατ' εξοχήν ανοιξιάτικη μέρα κατά την οποία πιστεύεται γενικά ότι επιστρέφουν και τα χελιδόνια — ο ελληνικός λαός πανηγυρίζει, όχι μόνο τον Ευαγγελισμό της Παρθένου Μαρίας, αλλά και την Ανάσταση του Γένους. Μιλάμε, δηλαδή, για το θαύμα του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου — το μυστήριο της ενανθρωπίσεως του Θείου Λόγου — και για το θαύμα του Ευαγγελισμού του Γένους, που απελευθερώθηκε από ένα βαρύ ζυγό δουλείας, ο οποίος βάσταζε περίπου τετρακόσια χρόνια. Ποιά είναι, όμως αυτή η θρησκευτική και εθνική σημασία της διπλής εορτής;

Αν ανατρέξει κανείς στην ετυμολογία του ρήματος από το οποίο προέρχεται ο Ευαγγελισμός, θα διαπιστώσει ότι ευαγγελίζομαι σημαίνει αγέλλω ευάρεστα νέα, ευχάριστες ειδήσεις, κηρύττω ή αναγγέλλω, διακηρύττω ως χαροποιό άγγελμα τη βασιλεία του Θεού, ειρήνη, κηρύττω το Ευαγγέλιο ή κηρύττομαι ή-στη λειτουργική-αναγινώσκω το Ευαγγέλιο.

Έτσι, η Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού — αλλοιώς «αγγελισμός» ή «χαριτισμός» και annuntiatio Beatae Mariae Virginis, Mariae salutatio ή conceptio Christi — αναγγέλλει σε όλους το μέγα μυστήριο που ποτέ άλλοτε έγινε, ούτε θα ξαναγίνει: μία παρθένος να γίνει μητέρα και μία Παρθένος, με φύση και σάρκα ανθρώπινη, να γίνει Μητέρα του ίδιου του Θεού.

Η υπόθεση είναι ειλημμένη από το Ευαγγέλιο του Λουκά (α' 26-38), αλλά περισσότερες λεπτομέρειες παρέχει το απόκρυφο Ευαγγέλιο του Ιακώβου (κεφ. XI), το οποίο επέδρασε στη διαμόρφωση της υμνογραφίας και εικονογραφίας της εορτής. Όταν, λοιπόν, ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, κι αποφάσισε ο Θεός να στείλει τον Υιό του για να σαρκωθεί και να σώσει τον άνθρωπο από την αμαρτία, απέστειλε τον Αρχάγγελο Γαβριήλ να χαιρετήσει την Παρθένο Μαρία, που ήταν μνηστευμένη με τον Ιωσήφ, στη Ναζαρέτ της Γαλιλαίας:

«Χαίρε, Κεχαριτωμένη, ό Κύριος μετά σου· εύλογημένη συ έν γυναιξί». Καί να προσθέσει τό χαρμόσυνο καί σωτήριο άγγελμα: «Μή φοβού Μαρία· εύρες γάρ χάριν παρά τῷ Θεῷ. Καί ιδού συλληψη έν γαστρί καί τέξη υιόν, καί καλέσεις τό όνομα αὐτοῦ Ιησοῦν. Οὗτος ἔσται μέγας καί υιός υψίστου κληθήσεται». Η Μαρία τaráχθηκε και

ρώτησε: «Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;». Μόλις, όμως, ο Ἄγγελος Κυρίου εἶπε «Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπίσε και δύναμις υψίστου ἐπισκιάσει σοι· διό καί τό γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον κληθήσεται Υἱός Θεοῦ», η Παναγία ἔσκυψε το κεφάλι της, δεχόμενη το Θεῖο πρόσταγμα: «Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατά τό ρημά σου». Δεν ἔφερε καμιά αντίρρηση. Απλῶς εἶπε την απορία της και ἔλαβε την ἀπάντηση πως η σύλληψη του Θεοῦ στη σάρκα της Παναγίας θα γίνει με υπερφυσικό τρόπο. Έτσι από εκείνη την ὥρα, ο Θεῖος Λόγος ενσωματώθηκε στην ἀχραντη κοιλία της Θεοτόκου.

Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ο Ευαγγελισμός σημειώνεται πρώτος στο δωδεκάορτο ως «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον» και προϋπόθεση της γεννήσεως του Κυρίου. Η εικόνα παριστά συνήθως δύο πρόσωπα, αριστερά τον ευαγγελιζόμενο Αρχάγγελο Γαβριήλ και δεξιά την Παρθένο Μαρία. Λιγότερο συχνά πίσω από την Παναγία εικονίζεται παιδίσκη, σπάνια και ο Ιωσήφ εξερχόμενος δεξιά οικοδομήματος. Ως κομιστής θείας εντολής ο Αρχάγγελος εμφανίζεται σκηπτούχος, βαίνοντας προς τα δεξιά και τείνοντας το δεξί του χέρι στη Μαρία, στο γνωστό σχήμα του ομιλούντος. Η Παρθένος, φέρουσα το μαφόριο των εγγάμων, παρίσταται άλλοτε ὄρθια (προσβλέπουσα με ταπεινωση και ἔχουσα το δεξί της χέρι προ του στήθους) και άλλες φορές καθήμενη (προς παρασκευή του νήματος της πορφύρας και του κόκκινου).

Οι αρχές της θρησκευτικής αυτής εορτής — κατά την οποία, πρέπει να σημειωθεί, πως και από τα αυστηρότερα μοναχικά τυπικά, προβλεπόταν κατάλυση ιχθύος κι αν ακόμη συνέπιπτε ο Ευαγγελισμός και κατά αυτή τη Μεγ. Εβδομάδα — δεν εἶναι επακριβώς γνωστές. Την εορτή δεν αναφέρουν ούτε οι αρχαίοι Πατέρες ούτε τα παλιά καλενδάρια. Στη σύσταση τοπικής εορτής φαίνεται ὅτι επέδρασε το γεγονός ὅτι η Αγία Ελένη ἔκτισε βασιλική στη Ναζαρέτ, στην οποία περιλαμβάνονταν και ο κατά παράδοση οίκος της Θεοτόκου, ὅπου δέχθηκε τον Ευαγγελισμό. Πάντως, η πρώτη μαρτυρία βρίσκεται στο Πασχάλιο Χρονικό (624), ὅπου χαρακτηρίζεται ως συσταθείσα την 25η Μαρτίου «ἀπό των θεοφόρων διδασκάλων». Καθορίσθηκε την ημερομηνία αυτή, μόλις τα Χριστούγεννα παγιώθηκαν στις 25 Δεκεμβρίου (εννέα μήνες προ της γεννή-

σεως), ενώ η 25η Μαρτίου θεωρείτο ως ημέρα του θανάτου του Κυρίου, και ταυτόχρονα, ως η πρώτη, μέρα του κόσμου και πρώτη μέρα ζωής του Χριστού.

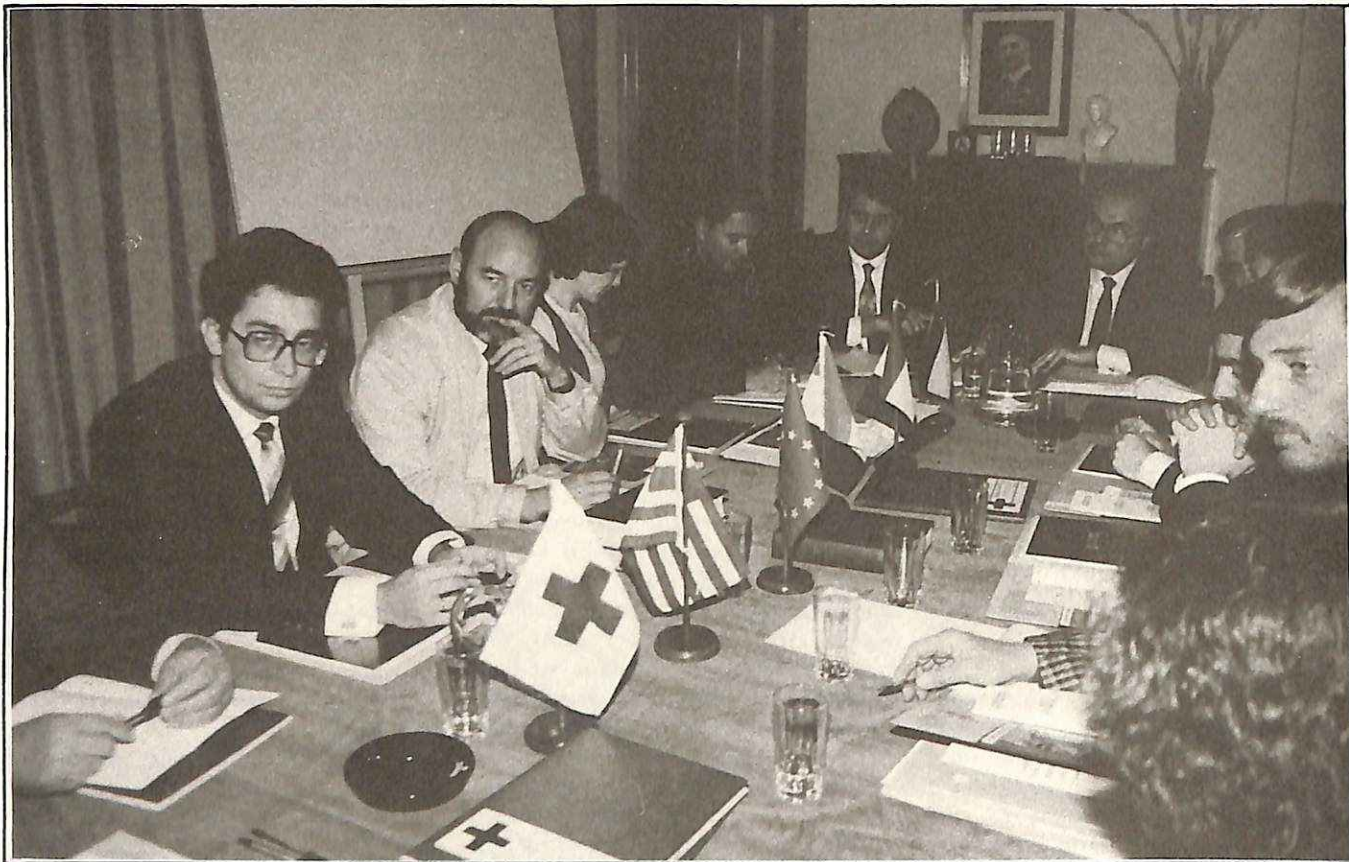
Αλλά, η σηματοδότηση, την 25η Μαρτίου του 1821, της ἐνάρξεως της Επανάστασεως στην Αγία Λαύρα, ήλθε να προσθέσει τον εθνικό χαρακτήρα της εορτής στο μέγα μυστήριο: η πίστη του αγωνιζόμενου ελληνικού λαού — που δεν ήταν κενό γράμμα, μα επισφραγιζόταν από την ευχαριστιακή ζωή και τη βαθύτατη προσήλωση όλων στην Εκκλησία εκφράστηκε με θυσίες, μαρτύρια και άλλα δεινά. Καταγράφηκε σωρεία εθνομαρτύρων από τον κλήρο και το μοναχισμό, που πότισαν με το αίμα τους το δένδρο της ελευθερίας. (Ενδεικτικά μόνο αναφέρουμε τον Πατριάρχη Γρηγόριο Ε', τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου Κυπριανό, τον Δέρκων Γρηγόριο, το Χριστιανουπόλεως Γερμανό, Δημητσάνης Φιλόθεο, Σαλώνων Ησαΐα, Ρωγών, Ιωσήφ, τον Αθανάσιο Διάκο, τον Παπαφλέσσα, τον καλόγερο Σαμουήλ και τόσους άλλους).

Ο ψυχικός και σωματικός ηρωϊσμός των σκλαβωμένων πατέρων μας, με τον οποίο η χάρη του Θεού τους ικάνωσε, χάρισε στους ίδιους και τους απογόνους τους την κατάκτηση της πνευματικής και πολιτικής ελευθερίας τους. Γιατί εκείνοι κατανόησαν βιωματικά το άπειρο βάθος του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου: ο Θεῖος Λόγος γίνεται εκείνο που δεν ήταν (άνθρωπος) μένοντας κι εκείνο που ήταν (Θεός). Και η Παναγία έγινε εκείνο που δεν ήταν (Μητέρα Θεού), παραμένοντας κι αυτό που ήταν (Παρθένος).

Γι' αυτό και η ευχή του ιερέα, λίγο πριν την απόλυση, στο τέλος της δοξολογίας για την εθνική και θρησκευτική εορτή, προσκτάται ιδιαίτερης σημασίας για όλους: «Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν... ἐλευθερον μέν τό ἔθνος ἐπί αἰῶνας διατηρήσας, δουλωθέν δέ στηρίξας καί διασώσας, καί εἰς ἐλευθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας... ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καί παλιγγενεσίᾳ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους, τὰς εὐχαριστήριους ἡμῶν ταύτας δέξαι προσευχάς... τὰς ψυχάς τῶν ὑπέρ τῆς πίστεως καί τῆς πατρίδος ἡμῶν εὐκλεῶς αγωνισαμένων καί ἡρωϊκῶς πεσόντων ἢ μαχαίρᾳ καί ἀγχόνῃ ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, μετά τῶν ἀπ' αἰῶνος σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον...».

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΟ ΜΑC

Σημείωσε επιτυχία το σεμινάριο

Η δρ. Λαβαντιέρ, ο κ. Γκαρσία, ο κ. Πενύ, ο κ. Λ. Ντυτέιλου και ο κ. Λαρένγκ.

Η Υγειονομική Υπηρεσία του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού οργάνωσε σεμινάριο ανταλλαγής εμπειρίας μεταξύ των χωρών-μελών της ΕΟΚ, που μετέχουν στο πρόγραμμα, του Κέντρου Ιατρικών Οδηγιών για τους ναυτιλλομένους (ΜΑC). Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε στις 21,22 και 23 Μαρτίου στην Ράλλειο Εξοχή Αδελφών του Ε.Ε.Σ. στην Κηφισιά και σημείωσε αξιόλογη επιτυχία.

Επακολούθησε η απονομή των πιστοποιητικών εκπαίδευσης στους γιατρούς και το βοηθητικό προσωπικό ΜΑC, σε ειδική εκδήλωση που τίμησαν με την παρουσία τους εκπρόσωποι της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, που επιχορηγεί σημαντικά το πρόγραμμα ΜΑC και αρκετών ελληνικών κρατικών φορέων.

Χαιρέτησε τους συγκεντρωμένους

ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. και κατόπιν ο Γενικός Γραμματέας ανέπτυξε το ολοκληρωμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης στα πλαίσια του ΜΑC. Μετά την απονομή των πιστοποιητικών εκπαίδευσης, παρουσιάστηκε σε τερματικό του ηλεκτρονικού υπολογιστή το αναπτυχθέν ως τώρα πληροφοριακό σύστημα ΜΑC και προβλήθηκε βιντεοκασέτα με θέμα το νοσοκομειακό πλοίο «Εσπεράντα ντελ μαρ» («Ελπίδα της θάλασσας»), που ανήκει στο Ινστιτούτο Σοσιάλ ντελ λα μαρίνα.

Για το ΜΑC, το σύστημα δηλαδή παροχής ιατρικών οδηγιών προς τα πλοία που κάποιο μέλος του πληρώματός τους έχει ανάγκη ιατρικής φροντίδας είτε γιατί ασθένησε είτε γιατί έπεσε θέμα ατυχήματος, το περιοδικό μας έχει ξαναγράψει. Αλλά είναι τόσο σημαντικό για τον τόπο μας, με τη σημαντική εμπορική ναυτιλία και με τις χιλιάδες των ναυτικών μας, ώστε αξίζει κάθε φορά να λέμε μερι-

κά πράγματα γι' αυτό.

Το Κέντρο Παροχής Ιατρικών Οδηγιών στους Ναυτιλλομένους, υποστηρίζεται από σύγχρονη Τεχνολογία συστημάτων πληροφορικής και λειτουργεί στον 3ο όροφο του κτιρίου του Σταθμού Πρώτων Βοηθειών (Γ' Σεπτεμβρίου 21) επί 24ώρου βάσεως.

Υπενθυμίζουμε ότι η υλοποίηση του έργου κατέστη δυνατή χάρις στην επιχορήγηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου το οποίο καλύπτει τα έξοδα εκπαίδευσης κατά 55%. Δια το 1987 η συνολική δαπάνη ανήλθε σε 33.000.000 δρχ. εκ των οποίων δρχ. 15.000.000 καταβλήθηκαν από τον Ε.Ε.Σ. Δια το 1988 - 1989 προβλέπεται ηυξημένη επιχορήγηση από το Ε.Κ.Τ. ύψους 70.000.000.

Το πρόγραμμα είναι καινοτομικό και το πρώτο που μετέχει η χώρα μας σε κοινή συνεργασία με άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Βασικοί στόχοι του προγράμματος είναι να

Στη φωτογραφία, ξένοι επίσημοι που παρέστησαν στο σεμινάριο ανταλλαγής εμπειρίας για το ΜΑC. Εξ αριστερών, οι κ.κ. Φερνάντο Αλβαρέθ Βελάσκεθ, Χοσέ Ασέμπες Γκαρσία, Μ. Λαβαντιέρ, Μ. Πούζος, Β. Ιωάννου, (Ε.Ε.Σ.) Μάριο Κόρβι κ.ά.

συνεισφέρει στην βελτίωση των ιατρικών υπηρεσιών που παρέχονται στους ναυτιλλομένους. Η συνεισφορά αυτή έχει τρεις άξονες.

- Την παροχή ιατρικών συμβουλών από το ιατρικό προσωπικό του Κέντρου Ιατρικών Οδηγιών μέχρι αποδρομής του συμβάντος.
- Την άμεση κινητοποίηση των καταλλήλων μέσων για την μεταφορά του ασθενούς από το πλοίο προς το πλησιέστερο κατάλληλο νοσηλευτικό σταθμό, εάν αυτό κριθεί αναγκαίο.
- Την καταγραφή, ανάλυση και παρυσίαση των στοιχείων που αφορούν την ροή των ασθενών από την φάση της ειδοποίησης του Κέντρου Παροχής Ιατρικών Οδηγιών (MEDICAL ADVICE CENTER) του Ε.Ε.Σ. μέχρι την φάση της πλήρους αντιμετώπισης του περιστατικού.

Ειδικότερα δε για τους αλλοδαπούς ναυτικούς που υπηρετούν, σε πλοία με ξένη σημαία και ξένων συμφερόντων θα ακολουθεί η διαβίβαση του ιατρικού ιστορικού στην χώρα νηολόγησης του πλοίου.

Τα παραπάνω είναι δυνατόν να επιτευχθούν κατά τρόπο ικανοποιητικό μόνο με την χρήση της σύγχρονης τε-

Οι λαβόντες πιστοποιητικά εκπαίδευσης στο ΜΑC, σε μια αναμνηστική φωτογραφία τους.

χνολογίας, της πληροφορικής και την μεταφορά τεχνογνωσίας και ανταλλαγή εμπειρίας με τα κράτη μέλη που συμμετέχουν στο Κοινοτικό, καινοτομικό αυτό πρόγραμμα.

Ο Ε.Ε.Σ. προκειμένου ν' ανταποκριθεί στις ανάγκες αυτές έχει οργανώσει μια ειδική ομάδα αποτελούμενη από ιατρικό και παραϊατρικό προσωπι-

κό με αποκλειστική απασχόληση στο Κέντρο επί 24ώρου βάσεως.

Κατά την διάρκεια του 1987 το προσωπικό αυτό εκπαιδεύθηκε στην χρήση πληροφορικών συστημάτων καθώς και στην Αγγλική ναυτική ορολογία με σύνολο 180 ωρών εκπαίδευσης. Περαιτέρω εκπαίδευση προβλέπεται για το 1988 και το 1989.

ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΚΕΣ Δραστηριότητες

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΪΤΖ ΣΤΟ ΣΚΑΦΙΔΑΚΙ

Υστερα από πρόσκληση του Προέδρου της Κοινότητας Σκαφιδάκι, περιφέρειας Άργους, και του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του εκεί Σχολείου, ο κ. Χρ. Χρυσανθάκης μίλησε για το Έιτζ σε υπερπλήρη ευρύχωρη αίθουσα του Σχολείου με ακροατές την πλειονότητα των ενηλίκων κατοίκων της Κωμόπολης.

Παρεβρέθηκαν ο Πρόεδρος του Τμήματος Ε.Ε.Σ. Άργους γιατρός κ. Πραξιτέλους και μέλη του Συμβουλίου, καθώς και πολυπληθής αντιπροσωπεία Εθελοντριών Αδελφών από το Ναύπλιο.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ

Στις 29 Φεβρουαρίου σε συνεργασία με το Τμήμα Ε.Ε.Σ. Λουτρακίου και της Αστυνομικής Δ/σης Κορινθίας οργανώθηκε εκδήλωση για τα ναρκωτικά με ακροατές ολόκληρη την Αστυνομική δύναμη της Κορινθίας. Στο ειδικό αυτό ακροατήριο, τους αστυνομικούς, που συμμετέχουν ενεργά στη δίωξη των ναρκωτικών, μίλησαν ο Λέκτορας της Έδρας Τοξικομανίας και Ιατροδικαστικής κ. Σωτ. Αθανασέλλης και ο Αστυνομικός Δ/τής Δίωξης Ναρκωτικών κ. Γ. Ράπτης.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ. ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ

Παρουσία του προέδρου του Τοπικού Τμήματος Ε.Ε.Σ. Κατερίνης σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Αγαθονίκου, πραγματοποιήθηκε η ετήσια εκδήλωση του Ε.Ε.Σ. στην πρωτεύουσα της Πιερίας. Παρέστησαν επίσης ο Νομάρχης κ. Βασιλειάδης ο Εισαγγελέας κ. Μπακόλας ο Πρωτοδίκης κ. Στάθης ο Πρόεδρος του Ιατρικού Συλλόγου κ. Γεώργιος Κοντογιάννης, ο

Διευθυντής του νοσοκομείου κ. Δημοσθένης Λάλλας και οι κ.κ. Κλέαρχος Γώπας, Δημοτικός Σύμβουλος, Χάρης Μωυσιάδης Νομικός Σύμβουλος Μητροπόλεως, Μενέλαος Τερζόπουλος πρόεδρος της Δωρεάς Σώματος και Αιμοδοσίας και όλα τα μέλη του Συμβουλίου της Εφορείας και Επιτροπών του Ε. Σταυρού καθώς και οι διδάσκοντες ιατροί και ιδιαίτερα μεγάλο πλήθος κατοίκων της Κατερίνης.

Στην αρχή μίλησε ο πρόεδρος της Εφορείας Ερυθρού Σταυρού ιατρός κ. Θωμάς Κορτσάρης. Αφού απηύθυνε θερμό χαιρετισμό αναφέρθηκε στην ιστορία ιδρύσεως του Ερυθρού Σταυρού και τους υψηλούς σκοπούς του. Κατόπιν έκανε απολογισμό της μεγάλης προσφοράς του Ε. Σταυρού στην περιφέρεια.

Ομιλητής της εκδηλώσεως ήταν ο ιατρός Μενέλαος Τερζόπουλος, πρόεδρος «Δωρεάς σώματος και αιμοδοσίας» με θέμα «μεταμόσχευση οργάνων του σώματος και δωρεά σώματος».

Το όλο πρόγραμμα πλούτισε η παιδική χορωδία του Δημοτικού Ωδείου της πόλεως μας που διηύθυνε με μεγάλη επιτυχία η εθελόντρια αδελφή Μαρία Γραμματικού.

Για την οργάνωση της εκδήλωσης εργάσθηκαν οι εθελόντριες αδελφές, με επικεφαλής την πρόεδρο κ. Κλειώ Τσαχαλίνα και την Ταμία κ. Αλίκη Τσιούλα.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Συνεχίζονται χωρίς διακοπή οι πλούσιες δραστηριότητες του Ε.Ε.Σ. Νεότητας Περιστερίου, στην παροχή πρώτων βοηθειών, στην εθελοντική αιμοδοσία, τις εγγραφές δωρητών σώματος, στη συμμετοχή σε αθλητικές και κοινωνικές εκδηλώσεις, στη δενδροφύτευση κ.λπ. Παράλληλα στις 13 Μαρτίου, ο Ε.Ε.Σ.Ν. Περιστερίου φιλοξένησε σε μια «γιορτή γνωριμίας» στα γραφεία του, 25 εκπαιδευόμενους του Κέντρου προεπαγγελματικής Κατάρτισης,

που είναι παράρτημα του Ψυχιατρικού νοσοκομείου Αττικής. Το Κέντρο αυτό, που υποστηρίζεται οικονομικά από την ΕΟΚ, έχει σαν στόχο την επαγγελματική εκπαίδευση, ασθενών που νοσηλεύονται στο νοσοκομείο, ώστε να επιτευχθεί σταδιακά η κοινωνική τους επανένταξη.

Σε ευχαριστήρια επιστολή του προς τον Ε.Ε.Σ. Ν., ο υπεύθυνος του προγράμματος κ. Μιχαλακέας εκφράζει την ευχή για παραπέρα στενή συνεργασία, «ώστε να ενημερωθεί ο κόσμος σωστά και να πάψει η ψυχική αρρώστια να αποτελεί στίγμα και φόβο».

ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΠΕΛΛΑΣ

Ο Ε.Ε.Σ. Νεότητος, έστειλε στον διευθυντή του σχολείου Νότιας του νομού Πέλλας, ακούραστο φίλο του Ε.Ε.Σ. κ. Βασ. Καλαϊντζίδη 4 χαρτοκιβώτια με ενδύματα και 7 σάκκους με κλινικοσκεπάσματα, σινδόνια και κάλτσες, σαν δωρεά του Ε.Ε.Σ.Ν. στους προστατευόμενους μαθητές της περιοχής.

ΙΑΤΡΟΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Στις 2 Μαρτίου ο Πρόεδρος της Εφορείας Ιατροκοινωνικών δραστηριοτήτων του Ε.Ε.Σ. κ. Χ. Χρυσανθάκης μίλησε για το Έιτζ στο κοινό του Λουτρακίου στην αίθουσα του Επιμελητηρίου ύστερα από πρόσκληση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του Προέδρου του Τοπικού Ε.Ε.Σ. κ. Οικονόμου. Ο ομιλητής ανέπτυξε τους τρόπους μετάδοσης του ιού, και τους τρόπους προφύλαξης.

Στις 7 Μαρτίου με πρόσκληση της Γεν. Δ/σεως των Σχολών Ωμέγα μίλησε στους σπουδαστές των απογευματινών τμημάτων ο Πρόεδρος της Εφορείας Ιατροκοινωνικών δραστηριοτήτων Ε.Ε.Σ. για τις δραστηριότητες αυτές τονίζοντας, ότι ο Ε.Ε.Σ. στα

Ο ΕΕΣ ΤΙΜΑ ΠΑΝΤΟΥ ΤΙΣ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥΣ

Όλα τα τμήματα του ΕΕΣ, σε όλες τις ελληνικές πόλεις, δίνουν πάντοτε εντυπωσιακό παρών σε όλες τις εθνικές εορτές και επετείους.

Στις δύο φωτογραφίες μας εικονίζονται: Άνω, η εκπρόσωπος του τμήματος Πύργου Ηλείας του ΕΕΣ κατά την κατάθεση στεφάνου, ενώ δεξιά διακρίνονται ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης με άλλους κληρικούς και αδελφές του ΕΕΣ. Κάτω: Υπερήφανες για την εθνική τους προσφορά και την ερυθροσταυρική τους ιδιότητα, οι αδελφές του τμήματος Άρτης του ΕΕΣ παρελαύνουν με την σημαία του Ερυθρού Σταυρού.

πλαίσια της αποστολής του ενδιαφέρεται για τα θέματα υγείας που αποτελούν σοβαρά κοινωνικά προβλήματα, όπως το Έιτζ, τα ναρκωτικά, η μόλυνση του περιβάλλοντος, το κάπνισμα και η εξεύρεση Δωρητών σώματος.

Στη συνέχεια η Προϊσταμένη της Υπηρεσίας κατά της τοξικομανίας του Ε.Ε.Σ. κα Κ. Κουμανίδου ανέφερε τα αίτια και τους περιβαλλοντολογικούς παράγοντες που οδηγούν στη χρήση των ναρκωτικών, καθώς και την προφύλαξη απ' αυτά.

Ο Λέκτορας της Ιατροδικαστικής και Τοξικολογίας του Παν/μίου Αθηνών κ. Σ. Αθανασέλλης παρουσίασε αναλυτικά τα διάφορα είδη ναρκωτικών και την καταστροφική για τους χρήστες δράση τους.

Στις 11 και 31 Μαρτίου Ο Ε.Ε.Σ. σε συνεργασία με την Εταιρεία Προληπτικής Ιατρικής οργάνωσε εκδηλώσεις σε Τμήματα των Σχολών Ωμέγας για το κάπνισμα. Ο Πρόεδρος της Εφορείας Ιατροκοινωνικών δραστηριοτήτων του Ε.Ε.Σ. τόνισε το ενδιαφέρον του Ε.Ε.Σ. για τα σημερινά κοινωνικά προβλήματα που έχουν σχέση με την Υγεία και ιδιαίτερα των Νέων.

Στη συνέχεια ο Επικ. Καθηγητής και Πρόεδρος της Εταιρείας Προληπτικής Ιατρικής κ. Γ. Κατράκης επεσήμανε τους κινδύνους από το κάπνισμα στην υγεία, και κυρίως για την πρόκληση του καρκίνου των πνευμόνων και την εμφάνιση ή επιδείνωση καρδιαγγειακών παθήσεων.

Στις 17,21 και 28 Μαρτίου έγιναν ανάλογες εκδηλώσεις στα τρία Λύκεια Κορίνθου και στις σχολές Ωμέγα για το Έιτζ και στις 29 Μαρτίου στη Σχολή Ψυχολογίας και Παιδαγωγικής όπου μίλησαν για τα ναρκωτικά και το Έιτζ η προϊσταμένη της υπηρεσίας κατά της τοξικομανίας των νέων του Ε.Ε.Σ. και η συνεργάτιδα του Κέντρου Αναφοράς του Έιτζ Ευαγγελία Τριχοπούλου, μέλος της Επιτροπής Ε.Ε.Σ. για το Έιτζ.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

Στην αίθουσα διδασκαλίας του Ερυθρού Σταυρού Πατρών έγινε προημερών αιμοδοσία των Εθελοντριών Αδελφών και Εθελοντών Σαμαρειτών του Τμήματος.

Η αιμοδοσία διοργανώθηκε από τον Ερυθρό Σταυρό με παρουσία του μέλους της Εφορείας Εθελοντριών Αδελφών αιματολόγου ιατρού κ. Ιφι-

**Οι αδελφές του Ε.Ε.Σ. Βόλου
στο σχολείο του Προμυρίου**

Οι δραστήριες αδελφές του τμήματος Βόλου του Ε.Ε.Σ. είχαν μια αξιόπαινη πρωτοβουλία. Συγκέντρωσαν χρήματα από λαχειοφόρο αγορά που οργάνωσαν τα οποία διέθεσαν με ένα πράγματι κοινωφελή τρόπο. Συγκεκριμένα, είκοσι αδελφές του Ερυθρού Σταυρού Βόλου με τις στολές τους και με επικεφαλής την δίδα Συραγούλα Κουκουλιού πήγαν με πούλμαν στο Προμύρι για να δώσουν χαρά στα 42 παιδιά του δημοτικού σχολείου του χωριού.

Τις αδελφές υποδέχθηκαν ο πρόεδρος της κοινότητας Γιάννης Μακρής οι δάσκαλοι Ανδρέας Παπαγιώτης και Ζωή Σιόζου και μέλη του κοινοτικού συμβουλίου.

Οι αδελφές πρόσφεραν στους μαθητές βιβλία, στυλό, γλυκά και περιοδικά νεότητας και στο σχολείο μπάλλες για βόλλεϋ και μπάσκετ των παιδιών δύο ακριβά βιβλία, για τη βιβλιοθήκη του σχολείου και ορισμένα ξύλινα σχήματα που είναι υποβοηθητικά για ορισμένα μαθήματα του σχολείου.

Ο κοινοτάρχης και οι δάσκαλοι ευχαρίστησαν τις αδελφές για την πρωτοβουλία τους και μετά την επίσκεψη στο σχολείο τους πρόσφεραν αναψυκτικά σε καφενείο του χωριού. Όπως είναι γνωστόν οι μαθητές του Προμυρίου έχασαν το σχολείο τους που καταστράφηκε σε πρόσφατη πυρκαγιά. Τώρα γίνονται ενέργειες στη Νομαρχία για την ανακατασκευή του διδακτηρίου μέσα στο 1988.

Στις φωτογραφίες, οι αδελφές του Ε.Ε.Σ. Βόλου κατά τη διανομή των δώρων μέσα στην αίθουσα του σχολείου και σε μια αναμνηστική πόζα με τους χαριτωμένους μαθητές του Προμυρίου.

γένειας Κέκκα και σε συνεργασία με το Σύλλογο Εθελοντών Αιμοδοτών «Ο Αιμοδότης».

Η διαδικασία της αιμοδοσίας τελούσε υπό την εποπτεία του ιατρού του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Πατρών κ. Αργυρίου Συμεωνίδη και της αδελφής κ. Ειρήνης Δελιγιάννη

στους οποίους παρεδόθησαν οι φιάλες του αίματος.

ΕΦΥΓΕ ΕΝΑΣ ΔΙΚΟΣ ΜΑΣ

Πέθανε και κηδεύθηκε τη Μεγάλη

Πέμπτη, ο άλλοτε διευθυντής του Ε.Ε.Σ. Κυριάκος Γ. Κουμεντάκος, από τα καλά παλαιά στελέχη του Ε.Ε.Σ.

ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πρόεδρος του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Τμήμα Θεσσαλονίκης ορίσθηκε ο κ. Απ. Μπακατσέλος.

Καταξιωμένος επιχειρηματίας με μεγάλη κοινωνική δραστηριότητα ο κ. Απ. Μπακατσέλος έχει διατελέσει επί σειρά ετών αντιπρόεδρος στο ΕΒΕΘ.

ΑΡΧΙΣΑΝ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

Με σεμνή τελετή και Αγιασμό έγινε η έναρξη των μαθημάτων των Εθελοντριών Αδελφών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού στο Ασκληπιείο Βούλας την Τετάρτη 2 Μαρτίου.

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός μέσα στα πλαίσια της συνεχούς εκπαίδευσής εκπόνησε μετεκπαιδευτικό πρόγραμμα επιμόρφωσης Στελεχών Υγείας με κεντρικό θέμα «Διοίκηση Υγείας».

Στο πρόγραμμα συμμετέχουν Νοσηλεύτριες και Επισκέπτριες από το λεκανοπέδιο Αττικής.

Η έναρξη του προγράμματος έγινε στις 9 Μαρτίου και θα διαρκέσει μέχρι 15 Ιουνίου τ.έ., και κατά τις ημέρες Τετάρτη και Πέμπτη κάθε εβδομάδας και ώρες 8 π.μ. — 2 μ.μ.

ΟΙ ΒΕΒΑΙΩΣΕΙΣ ΟΜΗΡΙΑΣ

Από το τμήμα Θεσσαλονίκης του Ε.Ε.Σ. ανακοινώθηκε ότι μπορούν να εφοδιασθούν με βεβαιώσεις ομηρίας — για την αναγνώριση της ιδιότητας των αγωνιστών εθνικής αντίστασης — εκείνοι που κρατήθηκαν από τους Γερμανούς και Βουλγάρους στην Ελλάδα και στο εξωτερικό από το 1941-44. Οι ενδιαφερόμενοι ή οι συγγενείς αυτών μπορούν να απευθύνονται στα γραφεία της υπηρεσίας αναζητήσεων

Ερυθρού Σταυρού, Κουντουριώτη 10, τηλ. 531-534.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΑΔΕΛΦΩΝ ΕΕΣ

Το Σώμα των Εθελοντριών Αδελφών του τμήματος ΕΕΣ Θεσσαλονίκης, ετέλεσε μνημόσυνο υπέρ των αποθανουσών αδελφών του ΕΕΣ στον ιερό ναό του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά.

ΣΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΣΑΣ

ΑΝ θέλετε να προσφέρετε αγάπη και φροντίδα σε κείνους που τη χρειάζονται, μπορείτε να γίνετε εθελόντρια στον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό.

Η Υπηρεσία Κοινωνικής Πρόνοιας του ΕΕΣ, οργανώνει μια σειρά μαθημάτων που γίνονται εντελώς δωρεάν και διαρκούν τρεις μήνες. Τα θέματα που περιλαμβάνονται αφορούν: το έργο του Διεθνούς και του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, το έργο των εθελοντών της κοινωνικής πρόνοιας, βασικά στοιχεία ψυχολογίας, ανάγκες ηλικιωμένων, ασθενών, αναπήρων παιδιών που ζουν σε ιδρύματα κ.ά.

Ακόμη, στα σεμινάρια, αυτά γίνεται ενημέρωση για θέματα όπως: τα ναρκωτικά, εθελοντική αιμοδοσία, AIDS, προσφορά σώματος, αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών κτλ.

Οι εθελοντές, στη συνέχεια, μπο-

ρούν να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους σε ιδρύματα παιδικής προστασίας, σε άτομα με ειδικές ανάγκες, γηροκομεία και μοναχικά άτομα. Για περισσότερες πληροφορίες στο τηλέφωνο 3639538, κεντρικά γραφεία ΕΕΣ, Λυκαβηττού 1, Αθήνα.

Τα μαθήματα θα γίνονται απογεύματα 5.00-7.00 για να μπορούν να τα παρακολουθούν και εργαζόμενες. Απαραίτητη προϋπόθεση το απολυτήριο λυκείου.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ

Στις 6 Μαρτίου 1988, ημέρα Κυριακή και ώρα 11 το πρωί πραγματοποιήθηκε στο Δημοτικό Κινηματοθέατρο Καρδίτσας εκδήλωση απονομής ΠΤΥΧΙΩΝ στις απόφοιτες εθελόντριες Αδελφές του Ερυθρού Σταυρού Καρδίτσας έτους 1987.

Μίλησε ο πρόεδρος του ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, κ. Α. Μαρτίνης.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΗΜΟΥ «ΚΑΛΙΘΕΑΣ — ΕΕΣ

Γεροντολογικό Κέντρο και εξωτερικά ιατρεία θα ιδρύσει ο δήμος Καλλιθέας, σε συνεργασία με τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό.

Η απόφαση πάρθηκε πρόσφατα από το δημοτικό συμβούλιο, το οποίο ψήφισε τον προϋπολογισμό του 1988 και τα έργα τα οποία πρότεινε η δη-

μοτική πλειοψηφία.

ΟΜΙΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗ

Στα πλαίσια των σεμιναρίων που οργανώνει ο ΕΕΣ για την τοξικομανία, μίλησε η κα Δημ. Μαδιανού με θέμα «Το πρόβλημα της κοινωνικής επανένταξης». Στα πλαίσια των ιδίων σεμιναρίων, μίλησαν επίσης η κα Μ. Λιακούλου και ο κ. Γ. Καβαδίας με θέματα: «Ψυχοπαθολογία της εφηβικής ηλικίας» και «Κοινωνική παθολογία».

ΓΙΑ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Μια ωραία ιδέα υλοποίησε ο Δήμος Νεάπολης Θεσσαλονίκης, που κυκλοφόρησε ημερολόγιο που προβάλλει την εθελοντική αιμοδοσία και διανεμήθηκε σε όλους τους μαθητές των δημοτικών σχολείων και των νηπιαγωγείων της περιοχής. Επίσης, η επιτροπή αιμοδοσίας των συνοικιακών συμβουλίων του δήμου, οργάνωσε εθελοντική αιμοδοσία με στόχο την ενίσχυση της τοπικής Τράπεζας αίματος.

ΤΙΜΗ ΣΕ ΜΙΑ ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΕΕΣ

Η Άννα Καλουτά, η δημοφιλέστα-

7 ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ ΘΑ ΑΠΟΝΕΙΜΕΙ ΕΦΕΤΟΣ Ο Ε.Ε.Σ.

Με χρυσά μετάλλια και τιμητικές διακρίσεις, θα τιμηθούν από τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό, 7 φορές και προσωπικότητες της χώρας μας για την μέχρι σήμερα προσφορά τους.

Οι τιμώμενοι είναι:

- **Η Εκκλησία της Ελλάδος.**
- **Το Γνώσκειο Ίδρυμα** διότι το θεωρούμε με την ανέγερση του Καρδιοχειρουργικού Κέντρου, σύμμαχο του Ε.Ε.Σ. στην προαγωγή της υγείας στον ελληνικό χώρο.
- **Η Γιούνισεφ** για τη μεγάλη προσφορά της στην υποθήρηση των παιδιών.
- **Η Ελεήμων Εταιρεία** που συντηρεί με κόπους και θυσίες το Γηροκομείο Αθηνών.
- **Το Άσυλο Ανιάτων.**
- **Ο Γ. Λάτσης**, για την προσφορά του στην Καλαμάτα.
- **Οι αδελφές Π. Κωνσταντοπούλου και Α. Περωτή** για

το νοσοκομείο της Ν. Ιωνίας και το γηροκομείο της Πάτρας.

Όπως τόνισε σε συνέντευξη Τύπου, ο πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. Α. Μαρτίνης, **τον Μάιο κλείνουν 125 χρόνια από την ίδρυση του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού και 110 χρόνια από την ίδρυση του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.**

Στις 9 Μαΐου ο ΕΕΣ θα δώσει δεξίωση για να ευχαριστήσει όλους τους παράγοντες της πολιτείας και όλο τον κόσμο που βοήθησε και βοηθάει ακόμη. Τόσο στην τελετή απονομής των μεταλλίων που θα γίνει το πρωί της ίδιας μέρας, όσο και στη δεξίωση, έχουν προσκληθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο πρωθυπουργός, οι αρχηγοί κομμάτων και όλοι όσοι εμπλέκονται στο έργο του Ε.Ε.Σ. ή τον βοηθούν σ' αυτό. Αξίζει να σημειωθεί ότι στις 8 Μαΐου γιορτάζεται η Παγκόσμια Ημέρα του Ερυθρού Σταυρού.

τη ηθοποιός και εκλεκτή φίλη του ΕΕΣ, που δεν λείπει από καμιά ανθρωπιστική προσπάθεια στην οποία ζητείται η συνδρομή της, τιμήθηκε με πλακέτα της Ελληνικής Εταιρείας Κοινωνικής Ανάπτυξης. Η εκδήλωση οργανώθηκε από την ΕΛΕΚΑ και συντονίστηκε από έναν άλλο φίλο του ΕΕΣ, τον Κώστα Βενετσάνο ενώ την πλακέτα επέδωσε ο Αλέκος Σακελλάριος.

ΧΑΝΙΑ: ΙΑΤΡΕΙΟ ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΙΜΟΔΟΤΩΝ

Το Τμήμα Χανίων του ΕΕΣ, καθιέρωσε εξωτερικό ιατρείο για ασθενείς που μπορούν να προσφύγουν σ' αυτό κάθε Σάββατο, 10-12 π.μ. στα γραφεία του Τμήματος Χανίων, οδός

Ελ. Βενιζέλου 26 τηλ. 22550 - 23321.

Στο εξωτερικό αυτό ιατρείο το οποίο πραγματοποιείται με την εθελοντική και ανιδιοτελή προσφορά γιατρών της πόλης οι ασθενείς εξετάζονται δωρεάν.

Εξ άλλου, το τμήμα Χανίων είχε την πρωτοβουλία για την ίδρυση Συνδέσμου Εθελοντών Αιμοδοτών Χανίων, για την παραπέρα ευαισθητοποίηση του κρητικού λαού στην εθελοντική αιμοδοσία.

Την ίδρυση του Συνδέσμου ανακοίνωσε σε ειδική συνέντευξη τύπου, ο πρόεδρος του τοπικού τμήματος του ΕΕΣ κ. Οδυσσεύς Καλλιγιάννης.

Ο κ. Καλλιγιάννης αναφέρθηκε στα αίτια που οδήγησαν στην ίδρυση του Συνδέσμου και τόνισε:

— Κανένα άλλο υγρό δεν μπορεί να υποκαταστήσει το αίμα.

— Το αίμα σώζει ζωές, σε περιπτώσεις τραυματισμών, εγχειρήσεων και αιμοραγιών.

— Η Ελλάδα χρειάζεται κάθε χρόνο 350.000 μονάδες αίματος.

Απ' αυτές, ένα ποσοστό μόνο 10-15% καλύπτεται από την εθελοντική αιμοδοσία.

Ένα ποσοστό 60% είναι κατευθυνόμενο, δηλαδή δίδεται από συγγενείς, ή φίλους ορισμένου ασθενούς για τις ανάγκες του.

Ακόμη 40.000 μονάδες μας χαρίζει η Ελβετία.

— Στα ευρωπαϊκά κράτη και στην Αμερική έχει γίνει συνείδηση σε κάθε πολίτη ότι πρέπει να δώσει μια ή δυο φορές το χρόνο εθελοντικά αίμα.

Γι' αυτό, σ' αυτά τα κράτη υπάρχει πάντα επάρκεια αίματος.

— Ο άνδρας μπορεί να δώσει αίμα δυο φορές το χρόνο και η γυναίκα τρεις φορές χωρίς κανένα κίνδυνο.

— Αυτή τη στιγμή μόνο στην Πάτρα υπάρχει Σύνδεσμος Εθελοντών Αιμοδοτών τα γραφεία του οποίου εφημερεύουν για να εξυπηρετήσουν κάθε ανάγκη.

— Αισιοδοξούμε ότι ο λαός των Χανίων θα ανταποκριθεί στην πρόσκληση αυτή του Χανιώτικου Ερυθρού Σταυρού και ότι θα βρεθούν μιμητές των 21 ιδρυτικών ατόμων του Συνδέσμου και των 35 περίπου εθελοντών αιμοδοτών που υπάρχουν αυτή τη στιγμή στα Χανιά.

— Είναι ευχάριστο ότι στο Νοσοκομείο Χανίων υπάρχει μια πολύ καλά οργανωμένη μονάδα αιμοδοσίας που μπορεί να κάνει πλήρη έλεγχο του αίματος και έτσι δεν υπάρχει πιθανότητα για τη μετάδοση μολυσματικών ασθενειών.

ΑΠΟΝΕΜΗΘΗΚΑΝ ΤΑ ΠΤΥΧΙΑ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΕΘΕΛΟΝΤΡΙΕΣ Ε.Ε.Σ. ΛΑΡΙΣΗΣ

Ακόμη μία ευκαιρία για να γίνουν κοινωνοί των ιδανικών του Ερυθρού Σταυρού, αλλά και του εθελοντισμού μέσα απ' το σύνθημα «Δια του ανθρωπισμού προς την ειρήνη», είχαν όσοι παραβρέθηκαν, στην τελετή απονομής πτυχίων των νέων εθελοντριών αδελφών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού τμήματος Λαρίσης, που έγινε στην αίθουσα της Νομαρχίας Λαρίσης.

Η τελετή άρχισε με προσευχή από την παιδική χορωδία του Αγίου Αθανασίου Λαρίσης υπό την διεύθυνση, του κ. Ορέστη Δαόπουλου, η οποία διάνθισε την εκδήλωση και μ' άλλες συνθέσεις και στη συνέχεια ο πρόεδρος του Δ.Σ. του τμήματος Ε.Ε.Σ. Λαρίσης κ. Κων/νος Ι. Παπακωνσταντίνου μίλησε προς τους παρισταμένους. Ο ομιλητής αναφέρθηκε κυρίως στο έργο της εθελόντριας αδελφής και ευχαρίστησε ακολούθως ιδιαίτερα τον διευθυντή και το προσωπικό του 404 Γ.Σ.Ν. για τη βοήθεια που πρόσφεραν.

Ο αντιπρόεδρος του Δ.Σ. του Ερυθρού Σταυρού κ. Μπάστας που μίλησε αμέσως μετά, τόνισε την δουλειά που γίνεται στο τμήμα Λαρίσης του Ε.Ε.Σ. και το κατατάσσει στα πρώτα της χώρας και ανέλυσε για λίγο το έργο του Ερυθρού Σταυρού παγκοσμίως.

Ακολούθησαν απονομές προαγωγών σε εθελόντριες αδελφές και των πτυχίων στις νέες εθελόντριες αδελφές. Αφού δόθηκε η υπόσχεση των νέων αδελφών, χαιρέτησε τις νέες αδελφές ή εθελόντρια κ. Βασιλική Μπάδραβου και απάντησε εκ μέρους τους η νέα δόκιμος αδελφή κ. Εύα Ζαφειρίου. Η γιορτή έκλεισε με τον Εθνικό Ύμνο και αργότερα έγινε συνενστίαση σε κέντρο της πόλης.

Στην τελετή παραβρέθηκαν εκπρόσωπος του σεβασμιωτάτου μητροπολίτου κ. Σεραφείμ, ο διευθυντής της νομαρχίας κ. Δημ. Καλαφατάκης, ο διοικητής της 110 Π.Μ. σμήναρχος κ. Δραγώνας, ο εκπρόσωπος τους ΑΤΑ αντισμήναρχος κ. Βασ. Σταγονάς, ο πρόεδρος του Δ.Σ. του νοσοκομείου κ. Γιάννης Καρακάσης, ο πρόεδρος του ιατρικού συλλόγου κ. Γεωργ. Σούρλας, ο δημοτικός σύμβουλος κ. Αθαν. Αραμπατζής, η γενική επιθεωρήτρια του Ε.Ε.Σ. κ. Ελένη Σπυροπούλου, εκπρόσωποι τμημάτων του Ε.Ε.Σ. από άλλες πόλεις και πολλοί άλλοι προσκεκλημένοι και φίλοι του Ερυθρού Σταυρού.

Οι νέες εθελόντριες αδελφές που πήραν διπλώματα είναι:

Δήμω Ελένη, Ζαφειρίου Ευαγγελία, Ζαϊρέ Ελευθερία, Θεοδώρου Χαρίκλεια, Καναβούρα Φανή, Καραναστάση Νικολέτα, Καρανίκα Αικατερίνη, Κόκκα Ευριδίκη, Κουτσογιώργου Αθανασία, Κωνσταντίνου Δήμητρα, Λανάρα Δήμητρα, Λιαροπούλου Βασιλική, Μανίκα Αριάδνη, Μαναχάρη Αναστασία, Μαχμουντέ Αθανασία, Μπακατσά Κωνσταντίνα, Μπιλάτσιου Μελομένη, Μπραζιώτη Κωνσταντινιά, Μυργιώτη Χαρίκλεια, Μυργιώτη Μαρίνα, Ντάνα Μαρία, Ντώνη Αικατερίνη, Παναγιώτου Ελισάβετ, Παναγιωτίδου Ελένη, Παλιάγκα Κρυσταλλία, Στεφάνου Βασιλική, Τσιονά Έφη, Φώτη Δήμητρα, Χαρχαντή Μαριάνθη.

Δύο φωτογραφίες με μικρούς σπουδαστές από τα εγκαίνια του Ωδείου και της Σχολής Χορού στην Καλαμάτα (λυόμενα στίπια) από δωρεά του Νορβηγικού Ερυθρού Σταυρού.

Σεμινάριο για κοινωνικούς Λειτουργούς στην Καλαμάτα

Πραγματοποιήθηκε με επιτυχία το τετράημερο σεμινάριο με θέμα: «Το έργο των Κοινωνικών Λειτουργών σε μία Κοινότητα με έκτακτες ανάγκες» που οργανώθηκε στην Καλαμάτα από την Υπηρεσία Κοινωνικής Προνοίας του Ε.Ε.Σ. και το Ι.Α.Κ.Ε. (Ίδρυμα Ανάπτυξης στην Κοινωνική Εργασία).

Στο σεμινάριο δίδαξαν ειδικοί επιστήμονες σε θέματα εκτάκτων αναγκών και το παρακολούθησαν οι Κοινωνικοί Λειτουργοί που εργάζονται σε Κοινωνικοπρονοιακούς φορείς της Καλαμάτας.

Κατά την διάρκεια του σεμιναρίου αναλύθηκαν οι μέθοδοι εργασίας του Κοινωνικού Λειτουργού για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούνται από φυσικές καταστροφές στα άτομα όσο και στην ευρύτερη κοινότητα.

Την τελευταία μέρα του σεμιναρίου ανακοινώθηκαν τα πορίσματα της όλης εργασίας που συνοπτικά αναφέρονται στα εξής:

Η παρέμβαση μιας Κοινωνικής Υπηρεσίας δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στην επείγουσα φάση και στην αποκατάσταση, αλλά θα πρέπει να ξεκινά από την περίοδο πριν την καταστροφή με τον σχεδιασμό ευέλικτων προγραμμάτων για την κάλυψη των κοινωνικών και ψυχολογικών προβλημάτων των πληγέντων.

Αναφέρθηκε σαν απαραίτητη προϋπόθεση για την σωστή αντιμετώπιση των προβλημάτων ο συντονισμός όλων των υπηρεσιών «βοήθειας».

Τέλος η εφαρμογή ειδικών προγραμμάτων για την κάλυψη των αναγκών των «ευαίσθητων» πληθυσμιακών ομάδων όπως υπερήλικες, ανάπηροι, μικρά παιδιά κ.λ.π.

— Η ευδωση της προσπάθειας του Συνδέσμου Εθελοντών Αιμοδοτών Χανίων θα είναι μια σημαντική επιτυχία για τους Χανιώτες γιατί όποιος γίνεται μέλος του Συνδέσμου εξασφαλίζει:

— Ειδική ταυτότητα εθελοντού αιμοδότη.

— Εσωτερική κινητοποίηση του Συνδέσμου όταν ο ίδιος ή οι δικοί του χρειασθούν αίμα.

Στη συνέχεια ο κ. Καλλιγιάννης αναφέρθηκε και στις άλλες δραστηριότητες του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού όπως:

— Ταχύρρυθμη εκπαίδευση σε πρώτες βοήθειες από την Γ. Ντίνα Τέλιου.

— Ακόμη και με δεντροφύτευση έχουν ασχοληθεί τα μέλη του τοπικού τμήματος του Ερυθρού Σταυρού.

Λόγω της πολλαπλής χρησιμότητας ή μάλλον της αναγκαιότητας ύπαρξης του Συνδέσμου Εθελοντών Αιμοδοτών θα πρέπει κάθε Χανιώτης και κάθε Χανιώτισσα να γίνει μέλος του Συνδέσμου.

Γιατί δίνοντας εθελοντικά αίμα σήμερα, θα έχεις εθελοντικά αίμα αύριο, που θα το χρειαστείς εσύ ή κάποιος δικός σου.

Κι' ακόμη δίνοντας αίμα σώζεις συνανθρώπους σου που το έχουν απόλυτα ανάγκη.

ΝΕΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΟΝ

Οι εργαζόμενοι στη σοκολατοβιομηχανία ΙΟΝ προσφέρουν εθελοντικά αίμα από το 1974 και έχουν ιδρύσει Τράπεζα αίματος, σε συνεργασία με το Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας του ΕΕΣ. Την Πέμπτη 10 Μαρτίου, συνεργείο του Δρακοπούλειου πήγε στην Άρτα και πραγματοποίησε αιμοληψία από εργαζόμενους του εκεί παραρτήματος της ΙΟΝ.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΗΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ

Με πρωτοβουλία του Τμήματος του Ερυθρού Σταυρού Θεσπρωτίας, το κινητό συνεργείο αιμοδοσίας Κέρκυρας πραγματοποίησε στην Ηγουμενίτσα αιμοληψία από αιμοδότες του Συλλόγου Γονέων και Κηδεμόνων του Α' Γυμνασίου Ηγουμενίτσας και του Συλλόγου Τραπεζικών Υπαλλήλων Θεσπρωτίας.

ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

Ο δήμος Ζωγράφου, σε συνεργασία με το Δρακοπούλειο Κέντρο Αιμοδοσίας, του ΕΕΣ οργάνωσε «Ημέρα Αιμοδοσίας» για την ενίσχυση της Δημοτικής Τράπεζας Αίματος. Η αιμοδοσία πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 13 Μαρτίου, στο νέο δημοτικό κτίριο Ζωγράφου.

ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΝΟΙΚΤΩΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ Ε.Ε.Σ.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, με την λειτουργία του «Επιμορφωτικού Κέντρου Ανοικτών Συζητήσεων» στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του πληθυσμού πάνω στα πιο καυτά θέματα με ιδιαίτερο ανθρωπιστικό ενδιαφέρον.

Για το 1988 προγραμματίζει τρεις συζητήσεις σε στρογγυλή τράπεζα με τα θέματα:

- «Προβλήματα της τρίτης ηλικίας» την Δευτέρα 18 Απριλίου.
- «20ος αιώνας: ανθρωπίνη και απάνθρωπη όψη του» την Τετάρτη 25 Μαΐου.
- «Βία στις φυλακές», την 20 Ιουνίου.

Οι συζητήσεις θα γίνουν στο δώμα της τ. Ανωτέρας Σχολής Νοσοκόμων και Επισκεπτριών Αδελφών Ε.Ε.Σ. 7μ.μ. — 9μ.μ. και η είσοδος είναι ελεύθερη για το κοινό.

Πληροφορίες στη Διεύθυνση Νοσοκόμων τηλ. 3633940-3613565.

Η «ΗΜΕΡΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ»

Στις 8 Μαρτίου γιορτάστηκε η «Ημέρα για την εθελοντική Αιμοδοσία» που οργανώθηκε στη μνήμη ενός από τους πρωτεργάτες της καθιέρωσης της εθελοντικής αιμοδοσίας, του γιατρού Ηλία Πολίτη. Στο Υπουργείο Υγείας πραγματοποιήθηκε εκδήλωση, στα πλαίσια της οποίας οι υπάλληλοι του υπουργείου πρόσφεραν αίμα.

Επίσης πραγματοποιήθηκαν πολλές εκδηλώσεις και ομαδικές αιμοδοσίες στις πόλεις της Βορείου Ελλάδος με πρωτοβουλία των κέντρων αιμοδοσίας και των συλλόγων εθελοντών αιμοδοτών. Ανάλογη εκδήλωση έγινε και στο υπουργείο Β. Ελλάδας με τη συμμετοχή και των μελών του συντονιστικού συμβουλίου για την εθελοντική αιμοδοσία. Μετά την εκδήλωση, στην οποία παραβρέθηκε και ο υπουργός Βόρειας Ελλάδας κ. Παπαθεμελής έγινε αιμοδοσία.

ΟΙ ΑΔΕΛΦΕΣ ΤΟΥ ΕΕΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Ένα ευχάριστο «απογευματινό» οργάνωσε η Εφορεία Αδελφών του Τμήματος Τρικάλων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, με ενδιαφέρον ψυχαγωγικό πρόγραμμα. Το «απογευματινό, πραγματοποιήθηκε στη φιλόξενη αίθουσα της Στρατιωτικής Λέσχης της πόλης και προσκλήθηκαν σ' αυτό κυρίες και δεσποινίδες της Τρικαλινής κοινωνίας.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΠΡΩΤΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ

Το πνευματικό κέντρο του δήμου Χολαργού με τη βοήθεια του ΕΕΣ άρχισε να παρέχει μαθήματα πρώτων βοηθειών. Κάθε κύκλος μαθημάτων περιλαμβάνει θεωρητικά και πρακτικά μαθήματα που παραδίδουν εξειδικευμένες επισκέπτριες αδελφές. Έτσι, παρέχονται στους εκπαιδευόμενους οι βασικές γνώσεις και η δυνατότητα να προσφέρουν τις πρώτες βοήθειες που έχουν ανάγκη τα άτομα σε περιπτώσεις ατυχημάτων.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΕΕΣ ΠΑΤΡΩΝ

Το τμήμα Πατρών του ΕΕΣ, συνεχίζει την πλούσια δράση του. Χαρακτηριστικό είναι ότι σε διάστημα 30 ημερών περιέθαλψε εντελώς δωρεάν 943 άτομα. Παράλληλα οργάνωσε ομιλία του γιατρού κ. Ιωάννου Ζούγκλα με θέμα «Υπέρταση» και διέθεσε συνεργείο Σαμαρειτών, που βοήθησε τον Φιλοδασικό Σύλλογο στη φύτευση 500 ακόμη δενδρυλλίων διαφόρων ειδών στην Ακτή Δρυμαίων.

ΙΝΣΟΥΛΙΝΗ ΣΤΟΝ ΛΙΒΑΝΟ

Το τμήμα φαρμάκων της Υπηρεσίας Υγειονομικών Υποθέσεων του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, απέστειλε προς τον Ερυθρό Σταυρό του Λιβάνου ινσουλίνη συνολικής αξίας 2,5 εκατομμυρίων δραχμών, κατόπιν σχετικής υποδείξεως της LIGUE. Η ινσουλίνη αποτέλεσε προσφορά της Εθνικής φαρμακοβιομηχανίας και η μεταφορά της έγινε χάρη στην ευγενή προσφορά της αεροπορικής εταιρείας «Μίντλ-ήστ».

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΠΑΤΡΩΝ ΓΙΑ ΝΕΕΣ ΑΔΕΛΦΕΣ

Το τμήμα Πατρών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, άρχισε μία προσπάθεια για μεγαλύτερη ευαισθητοποίηση των κυριών και δεσποινίδων της πελοποννησιακής πρωτεύουσας, να πλαισιώσουν τις τάξεις του και να γίνουν αδελφές του ΕΕΣ.

Έτσι, στον ημερήσιο πατραϊκό τύπο δημοσιεύθηκαν κείμενα σαν αυτό:

«Μαζί με το πτυχίο της αδελφής θα πάρεις και όλες τις γνώσεις και θα έχεις συμπληρώσει την εκπαίδευσή σου για να προσφέρεις την πολύτιμη βοήθειά σου σε μία κρίσιμη στιγμή που κινδυνεύει ένας άνθρωπος από ατύχημα ή κρίση αρρώστειας, και δεν βρίσκεται αμέσως γιατρός ή νοσοκόμος.

Εκπαίδευση εντελώς δωρεάν στον Ερυθρό Σταυρό.

Οδός Καρόλου 8, τηλ. 274.444».

ΚΙΝΗΤΗ ΜΟΝΑΔΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΑ

Το δραστήριο τμήμα του ΕΕΣ Χαλκίδος, δεν φέει κόπων και θυσιών προκειμένου να αυξήσει τις προσφορές του προς τον λαό της Εύβοιας, επεκτείνοντας τον κύκλο της όλης δραστηριότητάς του. Ένας άμεσος στόχος του είναι τώρα η αγορά ενός κατάλληλου οχήματος, το οποίο να διαμορφωθεί σε κινητή μονάδα πρώτων βοηθειών.

Όπως εδήλωσε ο πρόεδρος του τμήματος ΕΕΣ Χαλκίδος, παθιαστής κ. Ι. Παπαμιχαήλ, ήδη το Δ.Σ. του Τμήματος αποφάσισε στην τελευταία του συνεδρίαση την διοργάνωση φιλανθρωπικής εκδήλωσης — χορευτικής συνεστιάσεως, στη Χαλκίδα, μέσα στο πρώτο 10ήμερο του προσεχούς Μαΐου, τα έσοδα, της οποίας θα διατεθούν κυρίως, για την αγορά και τον εξοπλισμό της κινητής αυτής μονάδας.

Ο κ. Παπαμιχαήλ διευκρίνισε ακόμη ότι η κινητή αυτή μονάδα Α' Βοηθειών του ΕΕΣ Χαλκίδος, στελεχούμενη με τις ακούραστες και πάντα πρόθυμες εθελόντριες αδελφές — νοσοκόμους και από εθελοντές γιατρούς θα μπορεί να χρησιμεύσει:

— ΤΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑ σαν παράκτιος σταθμός Α' Βοηθειών προς τους λουόμενους στις ακτές της περιοχής Χαλκίδος.

— Σε περιπτώσεις φυσικών καταστροφών, θα μπορεί να μεταφέρεται ταχύτατα και να εγκαθίσταται αμέσως στις περιοχές που επλήγησαν, μέσα στα όρια βέβαια του Νομού Ευβοίας.

— Για την παροχή ιατρικών συμβουλών, εμβολιασμών κλπ. σε υγειονομικά υποβαθμισμένες ομάδες της ευρύτερης περιοχής μας, και ακόμη, σε ποικίλες προσφορές υγειονομικού περιεχομένου, προς το κοινωνικό σύνολο.

Δεδομένου, λοιπόν του ιερού, θα

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙΣ

Η Υπηρεσία της Κοινωνικής Πρόνοιας του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού αρχίζει και φέτος σειρά μαθημάτων, γύρω από θέματα Κοινωνικής Πρόνοιας, για άτομα που θέλουν να γίνουν εθελοντές.

Καλούνται λοιπόν όσοι και όσες θέλουν να βοηθήσουν το πολύπλευρο έργο του Ε.Ε.Σ. και να αξιοποιήσουν τον ελεύθερο χρόνο τους, προσφέροντας ουσιαστική βοήθεια στο συνάνθρωπό τους να γραφτούν στο Σώμα Εθελοντών Κοινωνικής Πρόνοιας.

Οι Εθελοντές, παρέχουν τις υπηρεσίες τους σε Ιδρύματα Παιδικής Προστασίας, Ιδρύματα για άτομα με ειδικές ανάγκες, Γηροκομεία, Νοσοκομεία και σε μοναχικά άτομα που έχουν ανάγκη από αγάπη, ενδιαφέρον, συντροφιά.

Τα μαθήματα διαρκούν 3 μήνες και είναι δωρεάν. Τα θέματα που περιλαμβάνονται είναι:

Το έργο του Ελληνικού και του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού.

Τα προγράμματα των Κοινωνικών Υπηρεσιών του Ε.Ε.Σ.

Το έργο των Εθελοντών της Κοινωνικής Πρόνοιας.

Βασικά στοιχεία εξελικτικής ψυχολογίας.

Ανάγκες ηλικιωμένων, ασθενών, αναπήρων, ψυχικά ασθενών παιδιών που ζουν σε ιδρύματα παιδικής προστασίας.

Ενημέρωση για γενικά θέματα, όπως ναρκωτικά, εθελοντική αιμοδοσία, AIDS, προσφορά σώματος.

Αντιμετώπιση εκτάκτων αναγκών.

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στα Κεντρικά Γραφεία Ε.Ε.Σ., Υπηρεσία Κοινωνικής Πρόνοιας, (οδός Λυκαβηττού 1, τηλ. 363.9538).

Λέγαμε, σκοπού της φιλανθρωπικής εκδήλωσης του ΕΕΣ, πιστεύουμε μετά βεβαιότητας ότι θα τύχει αυτή και αναλόγου ανταποκρίσεως από την κοινωνία της Χαλκίδος.

Ευχαριστούν τον Ε.Ε.Σ.Ν.

Μετά την αποστολή σχολικών φοδών από τον Ε.Ε.Σ.Ν. στους μαθητές, του Δημοτικού σχολείου Νοτιάς του

Ενδιαφέροντα νέα βιβλία

«Η Ρομαντική Αθήνα» είναι ο τίτλος του νέου βιβλίου του γνωστού Αθηναιογράφου Γιάννη Κairoφύλα, που κυκλοφόρησε πρόσφατα. Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα γιατί, ενώ πρόκειται για ένα ιστορικό ντοκουμέντο στις 300 σελίδες του ξετυλινγόνται ένα πλήθος από τρυφερές ιστορίες που όμως οδήγησαν σε πρωτοφανή σκάνδαλα και απίστευτες σκηνές γεμάτες μίσση και πάθη, αλλά και ανθρωπινό πόνο.

«Η Ρομαντική Αθήνα» του Κairoφύλα είναι ένα βιβλίο που αιχμαλωτίζει κυριολεκτικά τον αναγνώστη, γιατί ζωντανεύει πραγματικά μια ανεπανά-

Νομού Πέλλας, ο διευθυντής του σχολείου και καλός φίλος του Ερυθρού Σταυρού κ. Βασ. Καλαϊτζίδης έστειλε προς την διεύθυνση του Ε.Ε.Σ.Ν. επιστολή στην οποία μεταξύ άλλων αναφέρει:

«... Σας διαβεβαιώνω ότι με χαρά δέχθηκαν τα δώρα σας οι μαθητές μου και τους ευχαρίστησε πάρα πολύ η προσφορά σας αυτή.

Με ζήλο και περισσότερο μεράκι θέλουν να συνεργάζονται με τον Ε.Ε.Σ.Ν. σε όλους τους τομείς...».

ληπτη εποχή, αποκαλύπτει καινούργια στοιχεία για τα μεγάλα γεγονότα που σημάδεψαν τη ζωή των Αθηναίων τον περασμένο αιώνα και προσφέρει με το γλαφυρό του κείμενο ένα ταξίδι παραμυθένιο στα αλησμόνητα ωραία χρόνια της μικρής αλλά πανέμορφης Αθήνας.

Στην πολυτάραχη εποχή μας που καθημερινά αφαιρεί από τη ζωή των Αθηναίων και το τελευταίο ίχνος του παρελθόντος, η «Ρομαντική Αθήνα» του Κairoφύλα όχι μόνο ξεκουράζει και διασκεδάζει τον αναγνώστη, αλλά του επιτρέπει να συγκρίνει το αυσιόφορο Σήμερα με το συχνά μυθοποιημένο Χθές.

Τα παιδιά που είναι μόνα τους....

Σε πολλά σημεία της πρωτεύουσας, αλλά και έξω από αυτή και σε πολλές εφημερίδες και περιοδικά, είδαμε όλοι τελευταία μία αφίσσα, που μιλάει για τα αυτιστικά παιδιά και για την ανάγκη κρατικής μέριμνας γι' αυτά. Αλλά οι περισσότεροι δεν γνωρίζουμε για ποιο πράγμα πρόκειται. Γιατί δεν υπάρχει καμμία άλλη παιδική ασθένεια, που νάχει καλυφθεί από ένα πυκνό πέπλο τόσων μύθων και προκαταλήψεων, όσο ο παιδικός αυτισμός. Οι

Οι συνεχείς έρευνες και η πρόοδος της ψυχοπαθολογίας τα τελευταία χρόνια, είναι πολύ πιθανόν να οδηγήσουν σύντομα στη δυνατότητα διαχωρισμού των διαφόρων διαταραχών με σιγουριά.

Τα αίτια του αυτισμού

Ακόμη και σε περιπτώσεις που μπορεί να αποδειχθεί οργανική βλάβη, δεν είναι δυνατόν να πει κάποιος με σιγουριά ότι αυτή είναι η αιτία του αυτισμού. Δεν υπάρχει καμμία γνωστή ασθένεια ή τραύμα που ακολουθείται πάντα από αυτισμό και κανείς δεν γνωρίζει γιατί μια ορισμένη κατάσταση οδηγεί σε μερικές περιπτώσεις παιδιών στον αυτισμό, ενώ σε άλλες, όχι. Μέσα λοιπόν σ' ένα τέτοιο κλίμα αβεβαιότητας δεν είναι δυνατόν παρά ν' ανθίσουν πολλές θεωρίες. Οι δύο σημαντικότερες σχολές είναι αυτή που υποστηρίζει ότι τα αίτια πρέπει να αναζητηθούν στο περιβάλλον του παιδιού και η άλλη που θεωρεί ότι το πρωταρχικό αίτιο είναι κάποια οργανική βλάβη. Ανάμεσα σ' αυτές τις δύο θεωρήσεις, που είναι όπως αναφέραμε παραπάνω και οι σημαντικότερες, υπάρχει κι ένα άλλο μεγάλο φάσμα ενδιάμεσων θεωριών.

Δεν υπάρχει καμία συγκεκριμένη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στις δύο βασικές σχολές. Λίγοι είναι αυτοί στην πρώτη ομάδα που αρνούνται ότι

τ' αυτιστικά παιδιά δεν έχουν κάποια οργανική προδιάθεση ή βλάβη που συμβάλλει ή οδηγεί στον αυτισμό, όπως λίγοι είναι κι αυτοί στη δεύτερη ομάδα που θεωρούν, ότι το περιβάλλον δεν έχει καμμία απολύτως επίδραση.

Σε μια μελέτη του Έλληνα ψυχολόγου κ. Σάββα Σαλπιστή, που σταδιοδρομεί επί χρόνια στη Σουηδία, όπου και σπούδασε, διαβάζουμε μεταξύ άλλων:

«Μερικές τελευταίες έρευνες, όσον αφορά οργανικούς παράγοντες, φαίνεται να δίνουν ικανοποιητικά αποτελέσματα και συγκλίνουν στην άποψη, ότι η πιθανότερη αιτία στις περισσότερες περιπτώσεις αυτισμού είναι κάποιο τραύμα στη διάρκεια της εγκυμοσύνης μαζί με κληρονομική προδιάθεση για π.χ. πνευματική καθυστέρηση. Σε μία έρευνα στο Γκέτεμποργκ της Σουηδίας βρέθηκε, ότι ένας μεγάλος αριθμός μητέρων με αυτιστικά παιδιά είχαν παρουσιάσει στη διάρκεια της εγκυμοσύνης τους υψηλή πίεση, λεύκωμα στα ούρα, μεγάλα πρηξίματα στο κορμί, διαβήτη και σ' ορισμένες περιπτώσεις υπερβολική χρήση αλκοόλ, σοβαρές μολύνσεις, συχνές αιμορραγίες καθώς και μακρόχρονη λήψη φαρμάκων στη διάρκεια της εγκυμοσύνης. Έχει βρεθεί επίσης μία σχέση ανάμεσα στην ηλικία της μητέρας και στην πιθανότητα να γεννηθεί αυτιστικό παιδί. Αν η μητέρα είναι κάτω των 30 ο κίνδυνος είναι 1/10.000, αν

ονομασίες που κατά καιρούς χρησιμοποιήθηκαν για τις διάφορες διαταραχές που συμπεριλήφθηκαν κάτω από τον όρο παιδικός αυτισμός, είναι πολλές. Όπως παιδική ψύχωση, σύνδρομο του KANNER, αφασία με διαταραχές συμπεριφοράς, παιδική σχιζοφρένεια κλπ. Προσπάθειες διαχωρισμού των παραπάνω διαταραχών με βάση συγκεκριμένα κριτήρια, δεν έχουν ακόμη καρποφορήσει και δεν υπάρχει απόλυτη ομοφωνία μεταξύ των ειδικών στο θέμα αυτό.

όμως είναι πάνω από 35 χρόνων τότε ο κίνδυνος είναι 9/10.000.

Όποιες όμως κι αν είναι οι αιτίες του αυτισμού, ένα είναι βέβαιο: ότι ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται ένα αυτιστικό παιδί έχει αποφασιστική σημασία για την εξέλιξή του. Τα λάθη είναι αναπόφευκτα, ιδιαίτερα πριν συνειδητοποιήσουν οι γονείς ότι έχουν να κάνουν με ένα παιδί με ιδιαίτερες ανάγκες.

Το να έχουν οι γονείς των παιδιών αυτών μεγάλες προσδοκίες και να συγκρίνουν την εξέλιξη του παιδιού τους με αυτή άλλων φυσιολογικών παιδιών δεν μπορεί παρά να οδηγήσει σε όλο και μεγαλύτερη δική τους σύγχυση κι απόγνωση καθώς ακόμα και στο να βυθιστεί το παιδί τους ακόμα βαθύτερα στο δικό του κόσμο.

Χαρακτηριστικά

Τ' αυτιστικά παιδιά δεν θέλουν συνήθως να έχουν σωματική επαφή, δεν αναζητούν επαφή με τα μάτια και φαίνεται σαν να θέλουν να τ' αφήσουν μόνα τους στη διάρκεια του πρώτου χρόνου της ηλικίας τους. Τα παιδιά αυτά δεν απλώνουν π.χ. τα χέρια στους γονείς τους όταν πρόκειται να τα σηκώσουν απ' το κρεβάτι. Η διαταραχή στην επαφή τους με άλλους γίνεται περισσότερο εμφανής τα επόμενα χρόνια στη συναναστροφή τους με συνομήλικα παιδιά, με άλλα λόγια, δεν μπορούν να παίξουν με άλλα παιδιά.

Τ' αυτιστικά παιδιά έχουν σοβαρές διαταραχές στην ομιλία και στη γλωσσική τους εξέλιξη. Αν αρχίσουν να μιλάνε, όπως γίνεται με το 50-60% η ομιλία τους αποτελείται περισσότερο από επαναλήψεις αυτών που λένε οι ενήλικοι. Ένα ποσοστό όμως μαθαίνει να μιλά παρόλ' αυτά κατανοητά.

Τ' αυτιστικά παιδιά απαιτούν να παραμένει το περιβάλλον τους αμετάβλητο μέρα με τη μέρα και μπορεί ν' αντιδράσουν έντονα στην παραμικρή αλλαγή.

Πολλά έχουν στερεοτυπίες δηλ. επαναλαμβανόμενες ρυθμικές κινήσεις κάποιου μέρους του σώματός τους π.χ. να κουνούν τα χέρια ή το κεφάλι τους. Μερικές φορές είναι υπερκινητικά, δεν θέλουν να μάθουν κάτι καινούργιο και παρουσιάζουν δυσκολίες στο φαί και τον ύπνο τους. Αντιστρέφουν συχνά τη μέρα με τη νύχτα και μερικές φορές δεν κοιμούνται παρά μόνον ελάχιστες ώρες. Ορισμένα απ' αυτά παρουσιάζουν μειωμένη ευαισθησία στον πόνο, τη ζέστη και το κρύο.

Το ένα τρίτο των αυτιστικών παιδιών πάσχει από επιληψία. Η έρευνα του Γκέτεμποργκ έδειξε, ότι 33% των

αυτιστικών παιδιών που εξετάστηκαν παρουσίαζαν συμπτώματα που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι πρέπει να υπάρχουν εγκεφαλικές βλάβες.

Πως πρέπει να βοηθηθούν

Όσον αφορά τη θεραπεία του αυτισμού, πολλές έρευνες σ' όλο τον κόσμο δείχνουν ότι μια αυστηρά δομημένη παιδαγωγική εξάσκηση είναι ο καλύτερος τρόπος. Αυτό σημαίνει επιγραμματικά, πως η κάθε μέρα προγραμματίζεται μ' ένα καλό συγκεκριμένο τρόπο και το παιδί εξασκείται βήμα-βήμα σε διάφορες δραστηριότητες.

Το πιο ρεαλιστικό είναι να κατανοήσουμε ότι για πάρα πολλά αυτιστικά παιδιά το πιο σημαντικό είναι να μάθουν να τρώνε και να πηγαίνουν στην τουαλέτα δηλ. ν' αντιμετωγίζονται μόνο τους στις βασικές τους ανάγκες μ' ένα μίνιμουμ βοήθειας από άλλους.

Είναι αφάνταστα βαρύ το να είναι κάποιος γονιός αυτιστικού παιδιού. Οι γονείς αυτοί χρειάζονται μεγάλη βοή-

θεια και συμπαράσταση ψυχική, κοινωνική και οικονομική. Η ειδικευση ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και δασκάλων στον αυτισμό και η δημιουργία κέντρων γι' αυτιστικά παιδιά είναι ανάγκες επιτακτικές. Αν όμως όλ' αυτά φαίνονται στόχοι πολύ απόμακροι, ας αρχίσει τουλάχιστον μια προσπάθεια ενημέρωσης που σκοπός της θάναί όχι μόνον η ευρύτερη απομυθοποίηση του αυτισμού και η γνώση των αιτιών και των προοπτικών θεραπείας του, αλλά και μια ένδειξη ηθικής συμπαράστασης στους γονείς των παιδιών αυτών που σήμερα ζουν μέσα σ' ένα κλίμα πλήρους εγκατάλειψης με το πρόβλημά τους, χωρίς να γνωρίζουν τι να κάνουν και πού ν' αποτανθούν.

Προσπάθειες

Σίγουρα τα αυτιστικά παιδιά στη χώρα μας και οι γονείς τους, χρωστάνε το γεγονός ότι το πρόβλημά τους έγινε ευρύτερα γνωστό — ώστε να αναμένεται και αντίστοιχη κοινωνική ευαισθητοποίηση, στον σκηνοθέτη Δημήτρη Κολλάτο. Όντας ο ίδιος πατέρας ενός αυτιστικού παιδιού, του Άλκη ανέλαβε μέχρι τώρα πολλές πρωτοβουλίες. Το θεατρικό έργο του «Η ζωή μου με τον Άλκη» και το βιβλίο του «Αυτό το παιδί είναι μόνο του», κατάφερε να δημοσιοποιήσει κάπως το θέμα, ενώ παράλληλα, κινείται και για τη δημιουργία ενός ειδικού κέντρου, για το οποίο έχει και τη συμπαράσταση της Εκκλησίας.

Ο ίδιος πιστεύει, με βάση τις μέχρι τώρα επιστημονικές εμπειρίες, ότι τα αυτιστικά παιδιά, στον κατάλληλο χώρο και με την κατάλληλη αγωγή, μπορούν να καλυτερεύσουν τόσο πολύ, ώστε να γίνουν κοινωνικά χρήσιμα άτομα.

Δυστυχώς, στη χώρα μας, υπάρχουν πάνω από εκατό χιλιάδες παιδιά με ειδικές ανάγκες και ποικίλα προβλήματα μειονεξίας. Και πρέπει όλοι να κινητοποιηθούμε για να κάνουμε τη ζωή τους καλύτερη. Η οικονομική ενίσχυση της πολιτείας βοηθάει ασφαλώς. Αλλά εκείνο που θα βοηθήσει περισσότερο, είναι η αγάπη, η στοργή και το ενδιαφέρον όλων μας, ώστε να εξασφαλισθούν σ' αυτά τα παιδιά που «είναι μόνα τους και ζουν στο δικό τους κόσμο», καλύτερες προϋποθέσεις και μεγαλύτερες ελπίδες βελτίωσης της κατάστασής και της ζωής τους.

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ

Η κορυφή της Ορθοδοξίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης Δημήτριος, απηύθυνε προς το Χριστεπώνυμο πλήρωμα της Εκκλησίας μας το ακόλουθο Πασχαλινό μήνυμα:

**«†ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΕΛΕΩ, ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙ-
ΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ ΤΩ, ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ
ΕΝΔΟΞΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗ-
ΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ**

Ολοκληρώνεται ήδη σήμερα το μέγα και φοβερόν μυστήριο της επί γης επιφανείας του Θεού. Ο άναρχος και αιώνιος και απαθής Υιός του Θεού, αφού έλαβε δούλου μορφήν και ενηνθρώπησεν, έφθασε μέχρι του κατωτάτου 'Αδου της ανθρωπίνης υπάρξεως, εγεύθη του θανάτου εκουσίως και εταυτίσθη μεθ' ημών μέχρις εσχάτων.

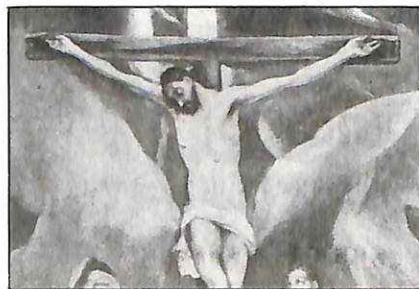
Ω, του μυστηρίου της Θείας αγάπης! Ο Θεός των πατέρων ημών, ο Θεός της πίστεως ημών, δεν θεάται την τραγωδίαν του πλάσματος Του μακρόθεν, αλλά γίνεται ο ίδιος πρωταγωνιστής αυτής, παραδίδεται εκουσίως εις την οδύνην, δέχεται αδιαμαρτυρήτως τον διασυρμόν και την συκοφαντίαν και εγκαταλείπεται εις την πλέον εξευτελιστικήν εξουθένωσιν. Τούτο πράττων εμφανίζεται εις τα όμματα των ισχυρών ως τελείως αδύναμος, προσενών τον σκανδαλισμόν όσων επέστευσαν εις Αυτόν και την έπαρσιν και τον κομπασμόν όσων Τον εταπεινώσαν. Ο τάφος εις τον οποίον ενεκλείσθη εσφραγίσθη με τόσην ασφάλειαν και ετέθη υπό την προστασίαν τόσοσ ισχυράς κουστωδίας, ώστε τίποτε πλέον να μη δύναται να θέση υπό αμφισβήτησιν το τέλος και τον αφανισμόν Του εις τα όμματα της Ιστορίας. Το κακόν ενίκησε και εφησύχασεν. Ο άνθρωπος επέστευσεν εις την αυτοδυναμίαν του και ο Θεός εφάνη προς στιγμήν ηττημένος ή ανύπαρκτος εις την έκβασιν της ανθρωπίνης τραγωδίας.

Αλλ' ιδού ο όρθρος της μιάς των Σαββάτων έρχεται να ανατρέψη την έκβασιν αυτήν και να διαψεύση την λογικήν της. Το επιμελώς εσφραγισμένον και φυλασσόμενον μνημείον αποδεικνύεται αίφνης κενόν, και ο εν αυτώ τηρούμενος νεκρός νικά τον θάνατον και εμφανίζεται ζων εις τους μαθητάς Του. Οι ισχυροί της ημέρας πανικόβλητοι καταφεύγουν εις την συκοφαντίαν και πάλιν, δια να περισώσουν το γόητρόν των, διαδίδοντες ότι δήθεν εκλάπη ο νεκρός.

Αλλ' η αλήθεια της Αναστάσεως δεν αργεί να διαλάμψη και να διακηρύσσεται έκτοτε από αναρίθμητα στόματα εις τους αιώνας: «Χριστός Ανέστη». «Αληθώς Ανέστη ο Κύριος».

Την χαρμόσουν ταύτην αγγελίαν ανταλλάσσοντες σήμερα οι Ορθόδοξοι πιστοί ανά τον κόσμον όλον, διακηρύττον με τον πλέον πανηγυρικών τρόπον ότι όντως η Ιστορία δεν προγραμματίζεται υπό των ανθρώπων, αλλ' υπό του Θεού· ότι το κακόν δεν νικά ει μη μόνον φαινομενικώς και προσκαίρως· ότι η διαβολή και η συκοφαντία δεν δύνανται να ματαιώσουν τα σχέδια του Θεού· και ότι η δύναμις του Θεού «εν ασθενεία τελειούται» (Β' Κορ. 12,9).

Εκ της διακηρύξεως ταύτης αντλούμεν δύναμιν και πίστιν όλοι όσοι πορευόμεθα εν ταπεινώσει δια μέσου αντιξώων περιστάσεων και δυσχερειών, φέροντες τον σταυρόν του Κυρίου και αρχηγού της πίστεως ημών. Θαρσείτε, τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, θαρσείτε και μη φοβείσθε. Εκ του τάφου ανέτειλεν η ζωή και εκ της ταπεινώσεως η δόξα. Όσοι δεν βλέπετε φως και διέξοδον εις τας στερήσεις, τους πολέμους, τας ποικίλας δοκιμασίας που μαστίζουν την ανθρωπότητα, «δεύτε λάβετε φως εκ του ανεσπέρου φωτός». Όσοι αγωνίζεσθε κατά της αμαρτίας καί πίπτετε καί πά-

λιν, μή αποθαρρυνθήτε: κατά την έκφρασιν συγχρόνου αγίου ανδρός, «κρατήσατε τον νουν σας εις τόν Άδην», όπου κατήλθεν ο αναστάς Κύριος, «και μη απελπίζεσθε». Το έλεος του Κυρίου είναι μέγα, και δίδεται προθύμως και εις όσους φθάνουν μόλις περί την ενδεκάτην, ίνα κατά τον Ιερών Χρυσόστομον είπωμεν. Η Ανάστασις του Κυρίου αποτελεί το μεγαλύτερον, το σπουδαιότερον, μήνυμα αισιοδοξίας δια τον άνθρωπον. Ας αντλήσωμεν σήμερα από το μήνυμα αυτό οι πάντες το φως και την δύναμιν που τόσοσ πολύ χρειάζεται ο άνθρωπος των ημερών μας.

Αδελφοί και τέκνα εν Κυρίω αγαπητά, Επικοινωνούντες κατά την εύσημον ταύτην ημέραν της εορτής των εορτών μετά του χριστεπώνυμου πληρώματος της απανταχού της γης Αγιοπάτης του Χριστού Εκκλησίας, εκφράζομεν την βαθειάν ημών χαράν επί τη προόψει του εορτασμού της επετείου των 900 ετών από της ιδρύσεως της εν τη ιερά νήσω Πάτμω σεβασμίας Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής ημών Μονής του Αγίου ενδόξου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Ιωάννου. Προσβλέποντες μετά πολλής της χαράς εις την συν Θεώ επίσκεψιν ημών εις την Ιεράν ταύτην Μονήν επί ευκαιρία του ως άνω ιωβηλαίου και αγγέλλοντες πάσιν υμίν την χαρμόσουν ταύτην είδησιν, κατασπαζόμεθα εν τη αγάπη του Αναστάντος Χριστού και εν κοινωνία μετά του ιερού Ευαγγελιστού της αγάπης πάντας τους Μακαριωτάτους και Ιερωτάτους Προκαθημένους των αγιωτάτων αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών, ως και τους αρχηγούς των λοιπών Εκκλησιών και Ομολογιών, μεθ' ων εν διαλόγω αγάπης και αληθείας διατελούμεν, ευχόμενοι προς τε ένα έκαστον εξ αυτών και προς πάντας τους ανά τον κόσμον πιστούς, την χάριν του εκ νεκρών αναστάντος Κυρίου, και την προστασίαν Αυτού επί πάντα άνθρωπον, δια την σωτηρίαν του οποίου Ούτος εννηθρώπησεν, έπαθε και ανέστη.

Χριστός Ανέστη!

Άγιον Πάσχα 1988

†Ο Κωνσταντινουπόλεως διάπυρος προς Θεόν ευχέτης πάντων υμών»

*Κανείς δεν τον έχει
δει, Καίσαρ μου,
να χαμογελάει, αλλά
πολλές φορές κλαίει!
Είναι όμορφος, όπως
και η μητέρα του
που είναι η ωραιότερη
στα μέρη αυτά....*

Η απόφαση για τη σταύρωση του Ιησού

Ο γνωστός δημοσιογράφος και αξιόλογος ερευνητής και συλλέκτης Γιώργος Κουκάς, δημοσίευσε σε αθηναϊκή εφημερίδα ένα πολύ ενδιαφέρον άρθρο, σχετικά με την καταδίκη του Ιησού στον επί του Σταυρού θάνατο. Θα μπορούσε να θεωρηθεί «ντοκουμένο», γιατί περιλαμβάνει και σε μετάφραση όχι μόνο την απόφαση που

ελήφθη στο Πραιτώριο, αλλά και μετάφραση μιάς επιστολής του προκατόχου του Πιλάτου κυβερνήτη της Ιερουσαλήμ Πόπλιου Λέντουλου προς τον αυτοκράτορα της Ρώμης Τιβέριο. Αναδημοσιεύουμε το άρθρο του Γ. Κουκά, προς τον οποίο εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας.

Είχαν περάσει 17 χρόνια από τότε που είχε ανέβει στο θρόνο της Ρώμης ο Τιβέριος.

Τα παρακάτω θα μπορούσαν να είναι στοιχεία μιάς «ανταπόκρισης» που στάλθηκε από την Ιερουσαλήμ στη Ρώμη.

Άνοιξη, όλα γύρω είναι καταπράσινα. Οι λόφοι και οι κήποι της Γεθσημανής πέρα από το Χείμαρρο των Κέδρων κάτω από το Όρος των Ελαιών, μοσχοβολούσαν λουλούδια.

Ένα περίεργο άρωμα σ' όλη την περιοχή έβγαινε και από τα λιοτρίβια της τα ονομαστά σ' όλη την Ιουδαία. Κι ενώ εδώ βασιλευε η γαλήνη που σ' έκανε να νιώθεις την ειρήνη δίπλα σου, λίγο πιο πέρα, στο κέντρο της πόλης, άρχιζε να γράφεται η τελευταία σελίδα της καινούργιας ιστορίας του κόσμου. Μια σελίδα που είχε πάνω πάνω δεξιά ένα φωτεινό νόμμο: «ένα».

Ο λαός, ο όχλος, είχε συγκεντρωθεί μπροστά στο σπίτι του Μεγάλου Κυβερνήτη, που του χρησίμευε και για γραφείο. Ήταν το μέγαρο του «Κυβερνήτη της Ιουδαίας». Εκεί μέσα, μαζί με τον Πόντιο Πιλάτο, συνεδρίαζε τώρα το έκτακτο δικαστήριο και δίκαζε τον Εμμανουήλ, γιό της Μαρίας και του Ιωσήφ, τον επονομαζόμενο Ιησού Ναζωραίο.

Η κατάσταση ήταν τεταμένη έξω από το μέγαρο. Ολόκληρη η πόλη είχε μαζευτεί εκεί. Ανάμεσα στο πλήθος που φώναζε «θάνατος», «θάνατος» πολλοί ήταν εκείνοι που πριν λίγες μέρες έμπαιναν μαζί του επαναστάτες

στην πόλη. Τώρα, φοβισμένοι, χλεύαζαν.

Περιμένουν όλοι. Εδώ στην Ιερουσαλήμ έχουν συγκεντρωθεί εκπρόσωποι από κάθε γειτονική χώρα, από κάθε εθνότητα. Όλοι περιμένουν με αγωνία τη στιγμή, που δεν θα αργήσει. Να ανοίξει η πόρτα και να βγει ο Πόντιος Πιλάτος να διαβάσει την απόφαση του έκτακτου δικαστηρίου της Ιερουσαλήμ.

Και να! Βγαίνουν. Το πλήθος παγώνει. Βγαίνει ο Πιλάτος, βγαίνει ο Ιησούς, βγαίνουν οι δικαστές. Ο Πιλάτος βαστάει στα χέρια του την απόφαση που πριν από λίγο πήραν, μέσα στο Πραιτώριο. Κάποιος τη διαβάζει φωναχτά. Όλοι έχουν παγώσει.

«Ιερουσαλήμ. Δέκατος έβδομος χρόνος βασιλείας του Καίσαρα Τιβερίου, βασιλιά των Ρωμαίων, μονάρχη ανίκητου, με διοικητή της Ιερουσαλήμ τον ηγεμόνα και κράτιστο Πόντιο Πιλάτο, όταν επιστάτης της Κάτω Γαλιλαίας ήταν ο Ηρώδης ο Αντίπατρος, με μεγάλους αρχιερείς τον Άννα και τον Καϊάφα, όταν μέγιστοι στο Ναό ήταν ο Αλιάσος και ο Μαεϊλ, όταν εκατόνταρχος ήταν ο Ραμπάν Αμαμπέλ Γιοκτένος, κι όταν ύπατος της πόλης της Ιερουσαλήμ ήταν ο Πόπλιος Ραύφος, εγώ, ο Πόντιος Πιλάτος, ηγεμόνας κατά τη διάρκεια της βασιλείας της Ρώμης, στο Πραιτώριο της Αρχηγεμονίας, κρίνω και κατακρίνω και καταδικάζω σε θάνατο επί σταυρού τον Ιησού, αυτόν που ο λαός τον αποκα-

λεί Χριστό το Ναζωραίο.

»Καί τούτο, γιατί ο άνθρωπος αυτός δεν είναι παρά ένας στασιαστής. Παραβίασε το Μωσαϊκό Νόμο και ξεσηκώθηκε εναντίον του μεγαλοπρεπούς βασιλέως των Ρωμαίων Τιβερίου Καίσαρος.

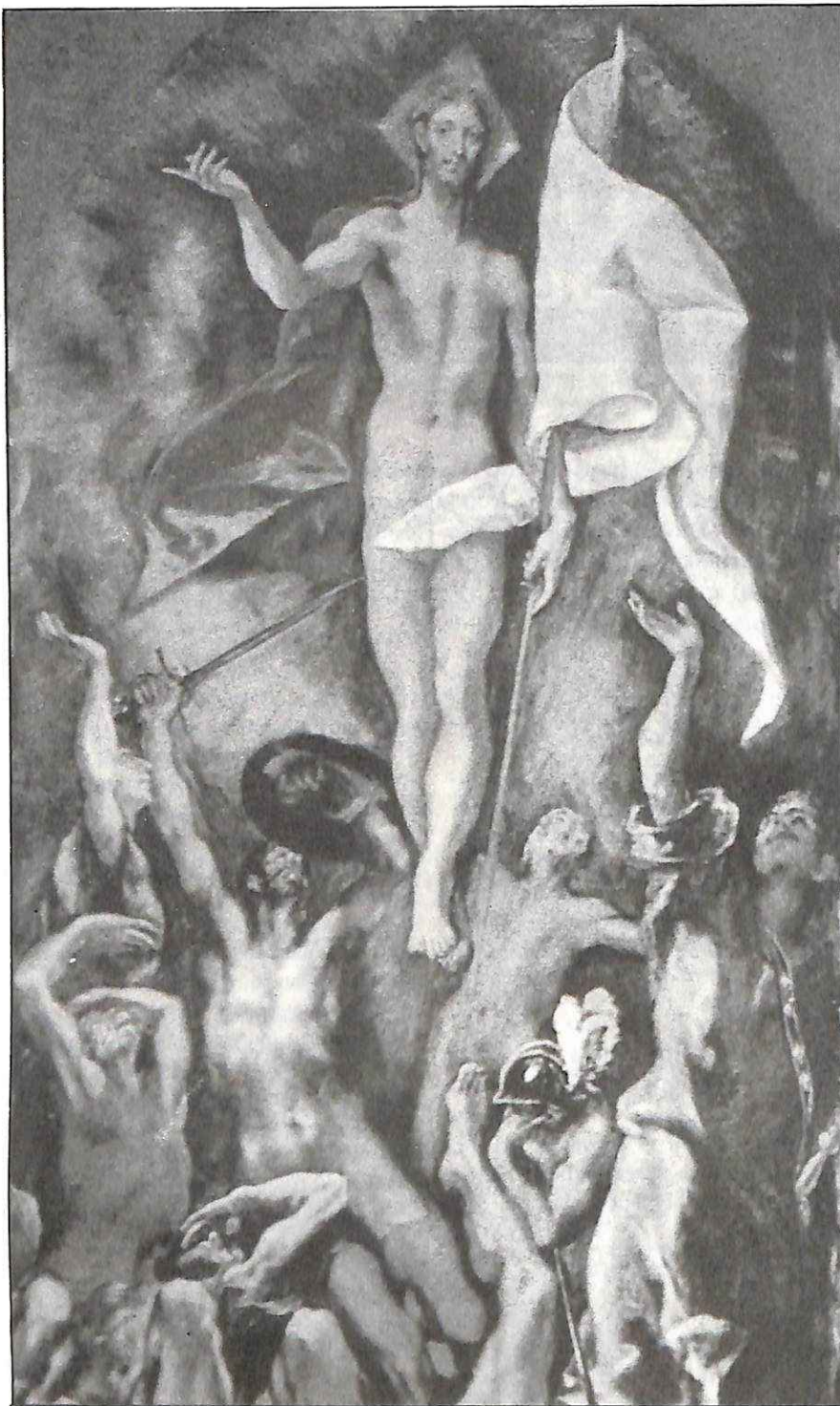
»Για τούτο, ορίζω και αποφασίζω την καταδίκη του σε θάνατο σταυρικό, όπως γίνεται σ' αυτές τις περιπτώσεις τέτοιων καταδίκων.

»Την καταδίκη του σε θάνατο αποφάσισα επειδή ο Ιησούς συγκεντρώνει πλήθος ανθρώπων, και πλουσίων και φτωχών, και τους διαφώτιζε. Δεν σταματούσε να ξεσηκώνει τον κόσμο εναντίον του κράτους και να ενοχλεί την Ιουδαία, αυτοκαλούμενος «υιός του Θεού» και βασιλιάς της Ιερουσαλήμ.

»Απειλούσε να ηγρεμίσει την Ιερουσαλήμ και τον ιερό ναό της, Έδιωχνε τους εισπράκτορες, αρνούμενος να πληρώνει φόρους στον Καίσαρα.

»Μάλιστα τόλμησε να συγκεντρώσει μεγάλο πλήθος λαού και να τεθεί επικεφαλής του. Όλοι αυτοί «μετά Βαϊών» μπήκαν θριαμβευτές στην πόλη της Ιερουσαλήμ και στο ναό της. Ο ίδιος, ιδιαίτερα, σαν βασιλιάς.

»Ο πρώτος εκατόνταρχός μας Κουίντος Κορνήλιος να περιφέρει τον Ιησού σε όλη την Ιερουσαλήμ δεμένο — ο δήμιος να τον χτυπάει με το μαστίγιο — ντυμένο με πορφύρα, στεφανωμένο με αγκάθινο στεφάνι, να βαστάει στους ώμους του τον ίδιο του το σταυρό, για να τον βλέπουν όλοι και να γίνει παράδειγμα στους άλλους.

Μέσα από το συγκεντρωμένο πλήθος, ο Χριστός θα ανέβει στο Όρος των Κακούργων, το γνωστό Καλβάριο.

Εκεί θα σταυρωθεί, εκεί θα πεθάνει. Το σώμα του θα μείνει στο σταυρό για παραδειγματισμό, για να το βλέπουν όλοι οι κακούργοι κι επαναστάτες. Επάνω στο σταυρό θα καρφωθεί μια ταμπέλα που θα γράφει σε τρεις γλώσσες τα εξής:

Ιησού Αλόν ο Ιλής Ιοδάμ (στα εβραϊκά), Ιησούς ο Ναζωραίος, Βασιλεύς Ιουδαίων (στα ελληνικά), Ιέζους Ναζαρένους Ρεξ Ιουδαιόρουμ (στα

ρωμαϊκά).

»Κανένας από καμία τάξη ή μόρφωση, μην ταλμής απερίσκεπτα και εμποδίσει την εκτέλεση αυτής της απόφασης, που έβγαλα εγώ με κάθε σέβας. Θα καταδικαστεί σε εξορία, σύμφωνα με τα ψηφίσματα και τους νόμους της Ρωμαϊκής Βασιλείας. Μάρτυρες σ' αυτήν την απόφασή μου υπογράφουν: Από τη φυλή του Ισραήλ, Ρωάμ, Δανιήλ, Ραμπινήλ, Ιωνακείν, Μπανικάν, Ροτάμ, Ιουταβέλ και Περικουλάμ.

Από το Βασίλειο και τη ρωμαϊκή Ηγεμονία: Λούκος, Σεξτίλος και Μαξι-

μίλιος. Από τους Φαρισαίους: Μπαρμπάς, Συμεών και Μονέλι. Από τους Υπάτους και Δικαστές της Ρώμης: Ραμπάν, Μαντάνη, Μπακαρόλα. Από τους Αρχιερείς: Ρωάν, Ιουάδους και Μπουκασόλη. Και, τέλος, ο Νορικός Δημόσιος επί των εγκλημάτων των Εβραίων: Μπουτάν».

Στο κυβερνείο της Ιερουσαλήμ, ο Πόντιος Πιλάτος, είχε, ανάμεσα στα έγγραφά του, και την επιστολή που είχε στείλει στη Ρώμη ο προηγούμενος κυβερνήτης της πόλης, Πόπλιος Λέντουλος (τη βρήκαμε δημοσιευμένη σ' ένα παλιό αγιορείτικο βιβλίο).

Ο Λέντουλος έγραφε σε γράμμα του προς τον αυτοκράτορα της Ρώμης Τιβέριο, στις 7 Ινδικτιώνος (Σελήνη 11), ανάμεσα στ' άλλα και τα παρακάτω:

«Άκουσα, Καίσαρ μου, ότι θέλεις να μάθεις για τον άνθρωπο τον ενάρετο, τον Ιησού Χριστό... Αλήθεια, Καίσαρ, ακούγονται πολλά θαυμάσια γι' αυτόν εδώ, ότι ανασταίνει νεκρούς, θεραπεύει αρρώστους. Είναι, Καίσαρ μου, ένας άντρας με μέτριο ανάστημα, με καλοσυνάτη όψη και μεγαλοπρέπεια, έτσι που όσοι τον βλέπουν τον αγαπούν, αλλά και τον φοβούνται. Έχει μαλλιά καστανά-ξανθά, μέχρι τούς ώμους του, με χωρίστρα. Το μέτωπό του είναι καθαρό και γαλήνιο το βλέμμα του σοβαρό και διαπεραστικό σαν ακτίνα ήλιου. Είναι αξιαγάπητος. Λένε ότι δεν τον έχουν δει να γελάει.

Αλλά πολλές φορές κλαίει. Έχει ωραία χέρια και μπράτσα. Είναι ωραίος όπως η μητέρα του, που είναι, ως σημειωθεί η ωραιότερη γυναίκα που έχουν δει ποτέ στα μέρη αυτά.

»Αν η Μεγαλειότητά σου, Καίσαρ μου, θέλεις να τον δεις όπως μου έγραφες, θα σου τον στείλω αμέσως.

Ολοι εδώ στην Ιερουσαλήμ θαυμάζουν τη σοφία του. Παρόλο που δεν σπούδασε, είναι κάτοχος όλων των επιστημών. Περπατάει ανυπόδητος και ασκεπής. Πολλοί γελάνε που τον βλέπουν.

Όταν βρεθούν όμως κοντά του, τρέμουν. Λένε ότι ποτέ δεν κηρύχτηκε διδασκαλία σαν τη δική του...».

Αυτόν, τον Ιησού, τώρα ο Πόντιος Πιλάτος καταδίκασε σε θάνατο.

Κι αυτόν πετροβόλαει ο όχλος καθώς η πομπή με το Χριστό φορτωμένο το σταυρό οδεύει προς την πύλη της Αντωνιανής, την παλιά Γιαμπάρόλα, για να ανηφορίσει προς το Καλβάριο, το Γολγοθά.

Ω! Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ...».

ΛΟΡΔΟΣ ΒΥΡΩΝ

Ο φιλέλληνας, ο ποιητής, ο ήρωας

Στις 22 Ιανουαρίου, συμπληρώθηκαν 200 χρόνια από τη γέννηση του Λόρδου Βύρωνα. Κι αν εμείς έχουμε κάθε λόγο να τιμούμε τη μνήμη του μεγάλου φιλέλληνα ποιητή, οι συμπατριώτες του Άγγλοι μάλλον τον αγνοούσαν, ενοχλημένοι από τη ζωή του, που ήταν έξω από τα μέτρα της πουριτανικής και επιτηδευμένης τότε υψηλής Βρετανικής κοινωνίας. Αλλά εφέτος με τη συμπλήρωση δύο αιώνων από τη γέννηση του οι Άγγλοι τον «νομιμοποίησαν» και αποκατέστησαν τη μνήμη του οργανώνοντας αξιόλογες εκδηλώσεις για τη μνήμη και το έργο του.

φορεσιές, που ενθουσίασαν τους παρευρεθέντες.

Γιατί ο Λόρδος Βύρων, υπήρξε μεγάλος ποιητής.

Ο ελληνικός λαός, είναι πάντοτε ευγνώμων προς όλους όσοι τον βοήθησαν στην εθνική του παλιγγενοσία. Αλλά ανέκαθεν είχε τοποθετήσει τον Βύρωνα, πάνω από όλους. Και σεμνύνεται διότι η καρδιά του αγνού και μεγάλου φιλέλληνα, είναι θαμμένη στο

Μεσολόγγι, την ιερή μας πόλη, που τόσο αγάπησε ο Λόρδος βύρων και όπου άφησε την τελευταία του πνοή.

Στον εθνικό μας ύμνο, περιλαμβάνεται τμήμα μόνο του μεγάλου «Ύμνου προς την Ελευθερίαν» του Διονύσιου Σολωμού. Εκεί, υπάρχει όμως μια στροφή αφιερωμένη στον Βύρωνα που λέει:

«Άκου, Μπάυρον, πόσο θρήνο κάνει ενώ σε χαιρετά η πατρίδα των Ελλήνων· κλαίγε, ώ κλαίγε Ελευθεριά».

Αξίζει να γνωρίσουμε αυτόν τον σπουδαίο άνθρωπο, πολλά καινούργια στοιχεία για τη ζωή του οποίου αποκάλυψε, μετά από μακρόχρονη έρευνα, η ιστορικός Ντόροθυ Μπούκς. Πολύ περισσότερο, που αυτό μας το δημοσίευμα συμπίπτει με τον εορτασμό της 167ης επετείου της 25ης Μαρτίου 1821.

Η σχετική με τον Τζώρτζ Γκόρντον Μπάυρον —όπως ήταν το πλήρες όνομα του Βύρωνα— εργασία της κας Ντόροθυ Μπούκς, δημοσιεύθηκε στο «Ιντερνάσιοναλ Χίστορυ μάγκαζιν» και από εκεί αντλούμε στοιχεία:

Ο Τζώρτζ Γκόρντον Μπάυρον λοιπόν, γεννήθηκε στο Λονδίνο στις 22 Ιανουαρίου 1788. Ήταν γιός του Λοχαγού Τζων Μπάϋρον και της πλούσιας συζύγου του Κατερίνας, που καταγόταν από την οικογένεια Γκόρντον του Γκάϊτ. Όταν ο Τζώρτζ ήταν δύο ετών, η οικογένειά του έχασε όλα της τα χρήματα, λόγω της άτακτης ζωής του πατέρα του, πού ήταν χαρτοπαίκτης και έτσι αναγκάστηκαν να μετακομίσουν από το Λονδίνο και να εγκατασταθούν στο Αμπερντίν, στη Σκωτία. Ο πατέρας του τους εγκατέλειψε τότε και εξαφανίσθηκε κάπου στη Γαλλία.

Έτσι τα πρώτα παιδικά χρόνια του Μπάυρον σκιάστηκαν από τη φτώχεια και τις κακουχίες. Επιπλέον είχε γεννηθεί με ένα ελάττωμα στο αριστερό πόδι, αλλά είναι άγνωστο αν έπασχε από ραιβοποδία

ή το ελάττωμα οφείλετο απλώς στο ότι ένας τένων του ποδιού ήταν πιό κοντός από τους άλλους. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η υπερβολική προσοχή των γύρω του στο «κουτσό» πόδι του του δημιούργησε ένα κόμπλεξ που δεν το ξεπέρασε ποτέ.

Η τύχη του, άλλαξε το 1794 όταν η κυρία Μπάυρον έμαθε ότι ο εγγονός και κληρονόμος του αρχηγού της οικογένειας του γέρου Λόρδου Μπάυρον, είχε σκοτωθεί στην Κορσική και επομένως νέος κληρονόμος του τίτλου θα γινόταν ο δικός της γιός. Όταν λοιπόν ο γέρος Λόρδος Μπάυρον πέθανε το 1798, ο Τζώρτζ Γκόρντον έγινε σε ηλικία δέκα ετών ο έκτος Βαρόνος Μπάυρον του Ροτσαντσίλ.

Η κυρία Μπάυρον μετακόμισε από το Αμπερντίν στο οικογενειακό αρχοντικό στο Νιούστεντ και ανέθεσε στον δικηγόρο Τζων Χάνσον το ξεκαθάρισμα της κληρονομιάς, αλλά και τη μόρφωση του γιού της.

Ο Χάνσον πήρε τον μικρό Βύρωνα στο Λονδίνο και τον έβαλε πρώτα εσωτερικό σ' ένα σχολείο στο Ντάλιτς. Από εκεί, το 1801, μπήκε στο Χάρροου.

Το 1805, 17 ετών πια πήγε στο Τρίνιτι Κόλλετζ του Καίμπριτζ, όπου έμεινε μερικά χρόνια.

Η πρώτη συλλογή ποιημάτων του «Ώρες αργίας» εκδόθηκε το 1807, τη χρονιά που εγκατέλειψε το Καίμπριτζ, και παρά το σκανδαλώδες περιεχόμενο μερικών από τα ποιήματα, είχε μια-δυο καλές κριτικές και πούλησε αρκετά αντίτυπα.

Ο Βύρων έζησε για ένα διάστημα στο Λονδίνο και μετά επέστρεψε στο Νιούστεντ με σκοπό να κατοικήσει εκεί μονίμως. Άρχισε να διακοσμεί το κτίριο και προσέλαβε αρκετούς υπηρέτες, μεταξύ των οποίων και τον Φλέτσερ που παρέμεινε καμαριέρης του μέχρι τον θάνατό του, στο Μεσολόγγι.

Την Άνοιξη του 1809, αποφάσισε να ταξιδέψει στην Ευρώπη, όπως συνήθιζαν οι άγγλοι νέοι της αριστοκρατίας εκείνης της εποχής. Σύντροφοί του στο ταξίδι ήταν ο φίλος του από το Καίμπριτζ Τζων Καμ Χομπχάους, ο Φλέτσερ κι ένας νεαρός υπηρέτης.

Η παρέα σαλπάρισε από το Φάλμουθ στις 2 Ιουλίου 1809 και ταξίδεψε μέσω Πορτογαλίας, Ισπανίας, Σαρδηνίας και Μάλτας στην Ελλάδα...

Έφτασαν στην Πρέβεζα, το φθινόπωρο του 1809. Από εκεί με μια συνοδεία από Σουλιώτες, έφτασαν έφιπποι στο Μεσολόγγι. Πέρασαν στην Πάτρα, μετά πήγαν στην Ιτέα, και στη συνέχεια στους Δελφούς, όπου ο Βύρων και ο Χομπχάους σκάλισαν το μονόγραμμά τους σε μια κολώνα.

Έφυγαν πάλι με άλογα για την Αθήνα και έφθασαν εκεί παραμονή Χριστουγέννων του 1809.

Ανέβηκαν στην Ακρόπολη και ενώ έβλεπαν τον Παρθενώνα, ο Φλέτσερ είπε στον Βύρωνα:

— Αχ Μυλόρδε, τι ωραία τζάκια μπορούν να φτιαχτούν με όλα αυτά τα μάρμαρα!

Ο Βύρων ένιωθε όσο έμεινε στην Αθήνα, που τότε ήταν απλώς ένα μεγάλο χωριό, ότι εδώ, στην Ελλάδα, κάτι συνέβαινε. Κάτι προετοιμαζόταν. Κάτω από τον πέπλο της αδιαφορίας και της ηττοπάθειας που σκέπαζε την Ελλάδα και έκρυβε το δοξασμένο παρελθόν και το μέλλον της ο Βύρων με το διεισδυτικό μάτι της μεγαλοφυΐας, μάντεψε την αθάνατη ψυχή της Ελλάδας. Η χώρα αυτή, που όπως έγραψε κάποτε «είναι τιμή ακόμη και να την επισκεφθεί κανείς», κρατούσε κρυμμένη κάτω από τις στάχτες της τη σπίθα της ελευθερίας.

Το ποίημά του «Τα βουνά της Ελλάδας» επηρέασε πολύ τους Έλληνες, λίγο αργότερα, στην Επανάσταση.

Ο Βύρων έμεινε στο σπίτι της Θεοδώρας Μακρή, χήρας ενός υποπροξένου της Αγγλίας, που είχε τρεις κόρες: την Θηρεσία, την Μαριάννα και την Κατίγκω. Τις συμπαθούσε και τις τρεις, αλλά το διάσημο ερωτικό ποίημά του προς την «κόρη των Αθηνών» το αφιέρωσε στη μεγαλύτερη, την οποία ερωτεύθηκε.

Επισκέφθηκε το Σούνιο — όπου πάλι σκάλισε το όνομά του στις κολώνες — τον Μαραθώνα και αργότερα συνέχισε το ταξίδι του στη Σμύρνη και την Κωνσταντινούπολη και ξαναγύρισε στην Αθήνα, όπου διέμεινε στο μοναστήρι των Καπουτσίνων. Τον Απρίλιο του 1811, αποφάσισε να επιστρέψει στην Αγγλία.

Ο Χάνσον απειλούσε να πουλήσει το Νιούστεντ για να πληρώσει τα χρέη που είχαν μαζευτεί και ο Βύρων ήθελε να εμποδίσει την πώληση πάση θυσία. Απέπλευσε από τον Πειραιά στις 22 Απριλίου κι έφτασε στην Αγγλία στις 14 Ιουλίου, δύο χρόνια και δώδεκα μέρες μετά την αναχώρησή του. Είχε γίνει πió φιλελεύθερος παρά ποτέ, είχε το χειρόγραφο του έργου του «Τσαίλντ Χάρολντ» στην τσέπη του, κι ένα πάθος για την Ελλάδα. «Αν είμαι ποιητής,» είπε, «το χρωστάω στον αέρα της Ελλάδας».

Φτάνοντας στο Λονδίνο πληροφορήθηκε τον ξαφνικό θάνατο της μητέρας του κι έτρεξε στο Νιούστεντ να κλάψει.

Τον Μάρτιο του 1812, εκδόθηκε το «Τσαίλντ Χάρολντ» με τεράστια επιτυχία. Έγινε διάσημος μέσα σε λίγες ημέρες και όλοι προσπαθούσαν να τον πλησιάσουν. Αλλά πια η Αγγλία δεν τον ενδιέφερε.

Νυμφεύθηκε την Αναμπέλα Μίλμπανκ και απέκτη-

σε το 1815 μία κόρη, την Αυγούστα — Άντα. Ήταν ο μεγαλύτερος ποιητής της εποχής εκείνης στη χώρα του, πió δημοφιλής και από τον Σέλλεϋ, που μάλιστα εκείνος δεν τον γνώριζε ακόμη.

Τον Ιανουάριο του 1816, χώρισε με την Αναμπέλα και έφυγε πάλι για την Ευρώπη. Δεν επρόκειτο να ξαναδεί ποτέ την Αγγλία. Ήταν ήδη διάσημος και στις σκουροκάστανες μπούκλες των μαλλιών του, είχαν εμφανισθεί οι πρώτες γκρίζες τρίχες. Ήταν μόλις 28 ετών. Γνώρισε τον Σέλλεϋ, που κι αυτός περιφερόταν τότε, στην Ελβετία και απέκτησε ένα εξώγαμο παιδί τήν Αλέγκρα, από την Μαίρη Τζαίην Κλαίρμοντ. Αργότερα πήγε στη Βενετία και μετά στην Πίζα και την Γένοβα.

Το 1822 έχασε την Αλέγκρα που πέθανε πρόωρα και τον φίλο του Σέλλεϋ, που πνίγηκε στη θάλασσα.

Εκείνη περίπου την εποχή είχε ιδρυθεί το Ελληνικό Κομιτάτο του Λονδίνου για την προώθηση της υπόθεσης της ελληνικής ανεξαρτησίας. Η Επανάσταση είχε ξεσπάσει το 1821 όταν ο Βύρων, παρά τη συμπάθεια που έτρεφε για την Ελλάδα, ήταν πολύ απασχολημένος με την ιταλική πολιτική. Τώρα που και οι πολιτικές του δραστηριότητες και η ιδιωτική του ζωή στην Ιταλία τον είχαν γεμίσει απογοήτευση, ήταν πιο έτοιμος να υποστηρίξει την ελληνική υπόθεση.

Ανέφερε το σχετικό ενδιαφέρον του στον Χομπχάους και μετά από λίγο καιρό έμαθε, προς μεγάλη του χαρά, ότι τον καλούσαν να γίνει μέλος του Κομιτάτου. Στην κομψή επιστολή του Κομιτάτου με την εξιδανικευμένη εικόνα της Ελλάδας, ο Βύρων απάντησε με εξαιρετικά προσγειωμένο τρόπο. Δεν αναφέρθηκε στα παλιά μεγαλεία αλλά περιέγραψε με ρεαλισμό την κρατούσα κατάσταση και τις ανάγκες της χώρας σε πολεμικό υλικό. Επιπλέον, τους έγραψε ότι επιθυμούσε να συνεισφέρει στην ελληνική υπόθεση και προσωπική δράση και χρήματα. «Δεν θέτω περιορισμούς στην εισφορά μου», έγραψε στον γραμματέα του Κομιτάτου, «αλλά αν μπορέσω να πάω ο ίδιος στην Ελλάδα, θα αφιερώσω όσους πόρους μπορέσω να συγκεντρώσω εξ ιδίων για την προώθηση του μεγάλου σκοπού».

Έτσι ο Βύρων ετοιμάστηκε να μαρκάρει για την Ελλάδα. Σύντροφοί του ήταν ο Πιέτρο Γκάμπα, ο Τρελώνυ και πέντε υπηρέτες — συμπεριλαμβανομένου του Φλέτσερ κι ενός τεράστιου, φοβερά άσχημου αλλά καλόκαρδου γονδολιέρη ονόματι Τίτα Φαλτσιέρι — άλογα και σκυλιά, διάφορα όπλα (και δυο μικρά κανόνια) κι ένα μεγάλο ποσό χρημάτων.

Πήραν μαζί τους επίσης έναν νεαρό γιατρό, τον Μπρούνο, που τον είχε διαλέξει ο Γκάμπα.

Ξεκίνησαν για την Ελλάδα στις 13 Ιουλίου 1823, παρ' ότι ο Φλέτσερ έλεγε: «Ο Μυλόρδος μας πάει σε μια χώρα που έχει μόνο βράχια και ληστές! Ο Βύρων του απάντησε ότι «έτσι είναι μόνο για όσους βλέπουν με μάτια γουρουνιού»!

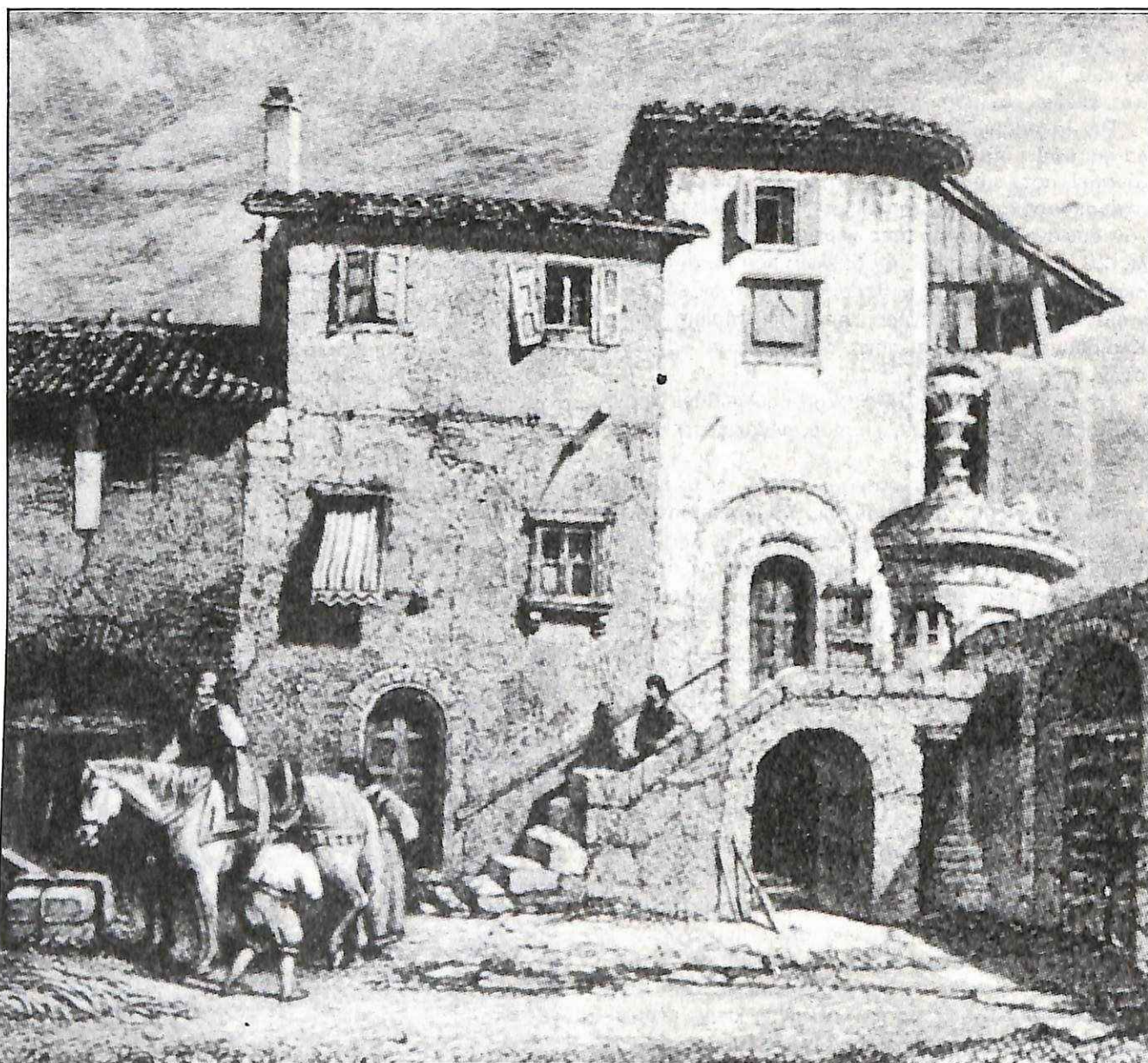
Ο Βύρων αποφάσισε να σταματήσει πρώτα στα Ιόνια, τα οποία τότε ήσαν υπό τους Άγγλους, και διάλεξε την Κεφαλλονιά όταν έμαθε ότι κυβερνήτης

ήταν ο Συνταγματάρχης Ναπίαρ, ο μόνος που πραγματικά ήταν υπέρ της ελληνικής υπόθεσης. Έφτασε στο Αργοστόλι στις 2 Αυγούστου του 1823, αλλά ο εκπρόσωπος του Κομιτάτου, ο Μπλακιέρ, είχε ήδη φύγει χωρίς ν' αφήσει οποιεσδήποτε οδηγίες.

Έγινε πάντως δεκτός με ενθουσιασμό και από την αγγλική φρουρά και από τους Έλληνες, ιδιαίτερα το σώμα των «Σουλιωτών» από τους οποίους αμέσως προσέλαβε 40 σαν σωματοφυλακή του.

Ο Τρελώνυ ήθελε να φύγουν αμέσως για την Ελλάδα, αλλά ο Βύρων πολύ σωστά παρατήρησε ότι δεν είχαν ιδέα σε ποιο μέρος της Ελλάδας έπρεπε να πάνε. Κάθε οπλαρχηγός έστελνε μηνύματα στον Βύρωνα ζητώντας βοήθεια. Ο Κολοκοτρώνης ηγείτο της Επανάστασης στον Μοριά, ο Μπότσαρης ήταν στο Μεσολόγγι, ο Ανδρούτσος στην Αθήνα. Ο Μπλακιέρ έγραψε τελικά στον Βύρωνα συμβουλευόντάς τον να παραμείνει προς το παρόν στην Κεφαλλονιά, και ο Ναπίαρ συμφωνούσε μ' αυτή την άποψη. Ο τουρκικός στόλος περιπολούσε τα ελληνικά παράλια και θα ήταν σχεδόν αδύνατον να σπάσουν τον αποκλεισμό του. Ο Βύρων αποφάσισε με βαριά καρδιά ότι θα μείνει καιρό στην Κεφαλλονιά και νοίκιασε ένα σπιτάκι στα Μεταξάτα.

Το μοναστήρι των Καπουτσίνων.

Ο Νατίαρ τον έπεισε να συνεργασθεί με τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο, που ήταν ικανός πολιτικός. Ο Μαυροκορδάτος του μίλησε ότι θα έσπαζε τον τουρκικό αποκλεισμό και θα πήγαινε στο Μεσολόγγι, από όπου θα διηύθυνε τις επιχειρήσεις, αν είχε χρήματα για μισθούς των πληρωμάτων.

Ο Βύρων του δάνεισε 4 χιλιάδες λίρες, που πολύ αργότερα τις εισέπραξαν οι κληρονόμοι του και μάλιστα εντόκως.

Ο Μαυροκορδάτος έφτασε πράγματι στο Μεσολόγγι και κάλεσε τον Βύρωνα εκεί. Ο μεγάλος Φιλέλληνας αντιμετώπισε προβλήματα με τον τουρκικό στόλο, πόδισε στο Δραγομέστι, και τελικά, με τη συνοδεία ελληνικών πλοίων έφθασε στο Μεσολόγγι.

Στις 4 Ιανουαρίου 1824 ο Βύρων, φορώντας μια κόκκινη στολή που την είχε δανειστεί από κάποιον συνταγματάρχη στην Κεφαλλονιά, διέσχισε τη λιμνοθάλασσα με μια μικρή βάρκα κι έγινε δεκτός από τους Μεσολογγίτες με ζητωκραυγές πυροβολισμούς, και στρατιωτική μουσική. Ο Στάνχοπ και ο Μαυρο-

κορδάτος τον υποδέχτηκαν στις πύλες της πόλης μαζί με 5.000 στρατιώτες — συμπεριλαμβανομένων 600 Σουλιωτών που τέθηκαν αμέσως υπό τις διαταγές του (και τους οποίους ανέλαβε να συντηρεί).

Ο Βύρων εγκαταστάθηκε σ' ένα σπίτι στο λιμάνι και διαφωνούσε συνεχώς με τον Στάνχοπ για τη σωστή μέθοδο απελευθέρωσης των Ελλήνων. Ο Στάνχοπ υποστήριξε ότι πρέπει να ιδρυθούν σχολεία και ότι με τη μόρφωση οι Έλληνες θα κατακτούσαν την ελευθερία τους, αλλά ο Βύρων ήταν πεπεισμένος ότι η βία ήταν ο μόνος αποτελεσματικός τρόπος για την εξασφάλιση της ελευθερίας.

«Τι περίεργο», παρατήρησε κάποτε, «ο Στάνχοπ που είναι στρατιώτης, θέλει να πολεμήσει τους Τούρκους με την πένα, κι εγώ, ο συγγραφέας, με το σπαθί». Πάντως βοήθησε στην ίδρυση της εφημερίδας *Ελληνικά Χρονικά*, η οποία αν και είχε λίγους συνδρομητές στην Ελλάδα, οφέλησε αρκετά τους Έλληνες στο Λονδίνο ως όργανο προπαγάνδας.

Μολονότι τον ταλαιπωρούσαν οι πυρετοί, και οι

διχόνοιες των Ελλήνων γύρω του δεν τον άφηναν σε ησυχία, ένιωθε ευτυχισμένος και γεμάτος ενθουσιασμό. Για πρώτη φορά στη ζωή του ασχολείτο με κάτι πολύ πέρα από τον εγωκεντρικό εαυτό του: έναν σκοπό, μια ιδέα — την ιδέα της Ελευθερίας.

«Αυτό νομίζω είναι το καλύτερο από όλα όσα έχω γράψει», είπε στον Συνταγματάρχη Λέστερ Στάνχοπ, δίνοντάς του να διαβάσει ένα ποίημα που είχε γράψει για την ημέρα των γενεθλίων του.

*Στρατιώτες, φλάμπουρα, σπαθιά,
τη Δόξα, την Ελλάδα γύρω δεξ!
Ο Σπαρτιάτης στην ασπίδα του φερμένος
πιό λεύτερος δεν ήτανε ποτές.*

*Ξύπνα! (όχι η Ελλάδα — εκείνη ξύπνησε!)
Πνεύμα μου ξύπνα! Σήκω πια,
Θυμήσου ποιός γενιάς εσύ σαι θρέμμα,
και τότε χτύπα, χτύπα στον σκοπό!*

*Σβήσε τα πάθη που ξυπνούν ξανά,
ανάξιε άντρα! Μη σε νοιάζει
για σε η ομορφιά τώρα αν γελά!
ή πάλι συννεφιάζει*

*Τη νιότη σου αν λυπάσαι, γιατί ζεις;
Του τιμημένου θάνατου η χώρα να τη:
στη μάχη ρίζου, κι άσε εκεί
την τελευταία σου πνοή!*

*Ζήτα-λιγότερο ζητήθη απ' όσο ευρέθη-
τάφο στρατιώτη, το καλύτερο για σε:
Κοίταξ' έπειτα γύρω σου και διάλεξε τον τόπο
και βρες αναπαμό».*

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ

Στις 9 Απριλίου έλαβε ένα γράμμα από την Αγγλία, όπου τον ενημέρωναν ότι οι εγγραφές για το ελληνικό δάνειο αυξάνονταν γοργά. Ενθουσιασμένος, επέμενε, παρά τη καταρρακτώδη βροχή, να πάει ιππασία με τον Γκάμπα.

Στην επιστροφή, έπεσε άρρωστος με πόνους και πυρετό. Δεν θέλησε να του κάνουν αφαίμαξη. Οι φίλοι του νόμισαν ότι ήταν απλώς κρυολόγημα, ο Φλέτσερ όμως φοβόταν ότι επρόκειτο για κάτι πολύ πιο σοβαρό.

Οι Μεσολογγίτες γιόρτασαν το Πάσχα όσο το δυνατόν πιο ήσυχα για να μην ενοχλήσει ο θόρυβος τον άρρωστο που υπέφερε και από αϋπνία. «Ξέρω», είπε στον Φλέτσερ, «ότι χωρίς ύπνο ο άνθρωπος ή πεθαίνει ή τρελλαίνεται.

Προτιμώ εκατό φορές να πεθάνω. Δεν φοβάμαι τον θάνατο. Είμαι πολύ περισσότερο προετοιμασμένος να τον συναντήσω απ' όσο νομίζει ο κόσμος».

Το βράδυ της 19ης Απριλίου ο Φλέτσερ είδε τα βλέφαρα του Βύρωνος να τρεμοπαίζουν για τελευταία φορά. «Θεέ μου πάει ο Μυλόρδος», ψιθύρισε.

Οι γιατροί προσπάθησαν μάταια να βρουν τον σφυγμό του.

Ο Βύρων ήταν νεκρός.

Μια ανοιξιάτικη καταιγίδα είχε ξεσπάσει στο Μεσολόγγι και μέσα στους κεραυνούς και τις αστραπές

Η κόρη των Αθηνών

Η ΠΑΝΣΑΜΟΘΡΑΚΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΕΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ Ε.Ε.Σ.

Η Πανσαμοθρακική Εστία Αθηνών «Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ», με απόφαση της γενικής συνέλευσης των μελών της, τίμησε τον Ελληνικό Ερυθρό Σταυρό σε ειδική πανηγυρική εκδήλωση που οργάνωσε στις 28 Μαρτίου στην αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας. Η απονομή χρυσού Μεταλλίου και τιμητικής περγαμηνής στον Ε.Ε.Σ. έγινε για να τιμηθεί η ανεκτίμητη εθνική, κοινωνική και πολιτιστική προσφορά του Ε.Ε.Σ., στα 110 χρόνια από την ίδρυσή του, που συμπληρώθηκαν εφέτος.

Κατά την έναρξη της εκδήλωσης απεύθυνε χαιρετισμό ο Πρόεδρος της Πανσαμοθρακικής Εστίας Ταξίαρχος έα. κ. Αθανάσιος Βαφείδης, ο οποίος μεταξύ άλλων είπε:

«Η Πανσαμοθρακική Εστία Αθηνών έχει πάντα στο νου και στο πρόγραμμά της κοντά στά άλλα, να τιμά όλους εκείνους που αγωνίζονται σκληρά και βοηθούν ηθικά και υλικά, για την συγκράτηση και επιβίωση του πληθυσμού και την ανάπτυξη των παραμεθωρίων και ακριτικών περιοχών μας και ιδιαίτερα των ακριτικών νησιών μας.

Ακόμα η Πανσαμοθρακική Εστία Αθηνών Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ, στο παρελθόν έχει συνεργασθεί στενότερα με τον Ε.Ε.Σ. σε πολλά κοινά θέματα και ο Ε.Ε.Σ. έχει βοηθήσει πολλές φορές και ποικιλοτρόπως, το ακριτικό νησί μας.

Η Πανσαμοθρακική Εστία Αθηνών εκτιμώντας το αξιοθαύμαστο και εξαίρετο ανθρωπιστικό έργο, που επί 110 έτη επιτελεί ο Ε.Ε.Σ. απεφάσισε να οργανωθεί την σημερινή αυτή τιμητική εκδήλωση για να τιμήσει, όπως πρέπει, το μεγάλο εθνικό-κοινωνικό και φιланθρωπικό έργο του Ε.Ε.Σ.

Εδώ, στην ιερή αυτή γη, που γεννήθηκε και αναπτύχθηκε η πίστη και η αγάπη προς τον ανθρωπισμό, που

ήταν το θεμέλιο και το στήριγμα του Ελληνικού Πολιτισμού και κατόπιν του Χριστιανισμού, μέσα, σ' αυτή την ανήσυχη αντιφατική και κρίσιμη εποχή μας, μέσα στα διαβρωτικά και καταλυτικά ρεύματα του μηδενισμού, της αρνήσεως, της βίας και του τρόμου, που κυριολεκτικά κλονίζονται και δοκιμάζονται σήμερα οι ηθικές αξίες μας, μια παρήγορη όαση φαίνεται ακλόνητη, που συμβολίζει την ευγενική ιδέα του σύγχρονου ανθρωπισμού.

Είναι, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός που και εγώ αποτελώ ένα απλό, τακτικό και ταπεινό μέλος του.

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός είναι ο μεγαλύτερος Εθνικοκοινωνικός και Φιλανθρωπικός Οργανισμός και ο μεγάλος σταυροφόρος της αγάπης και της Ειρήνης καθώς και της ενεργητικής ανθρωπιστικής Αλληλεγγύης».

Στη συνέχεια και αφού ο καθηγητής κ. Ευρ. Βασιλειάδης πρόβαλε διαφάνειες αρχαιολογικών χώρων και γραφικών τοπίων της ακριτικής Σαμοθράκης, μίλησε με θέμα «Το πολύτιμο και εκτεταμένο εθνικό και κοινω-

φελές έργο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού» ο κ. Ξεν. Πανταζίδης. Το κείμενο της ομιλίας του κ. Πανταζίδη έχει ως εξής:

«Ο Ερυθροσταυρισμός, αποτελεί καταυγαστική και μεγαλόπνοη φιλοσοφική σύλληψη κι ενόραση ανθρωπισμού και ευποιίας, και σθεναρή πολιτική αγαθοποιού προσφοράς προς τον άνθρωπο.

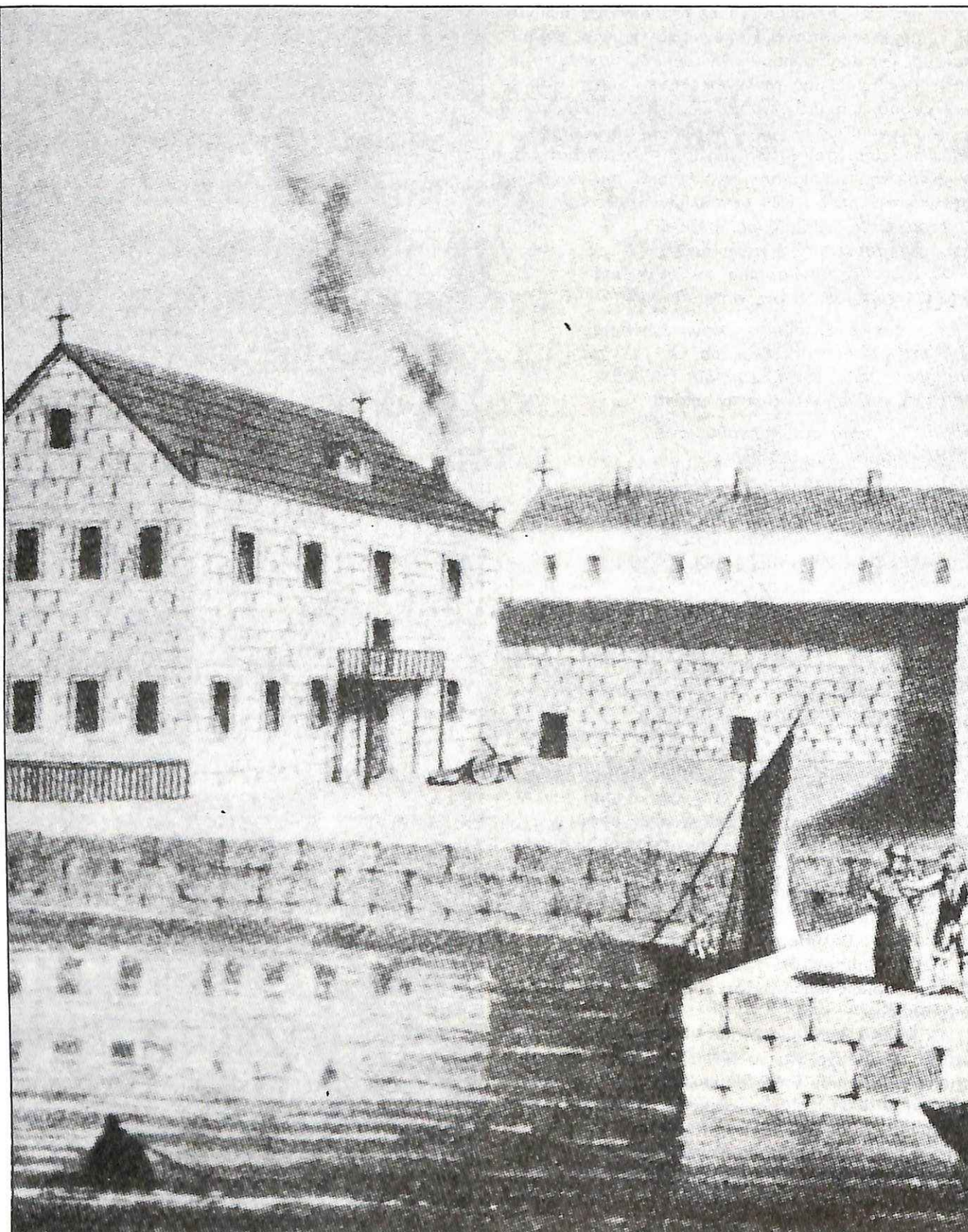
Αποτελεί ρηξικέλευθη και μεγαλειώδη ιδεολογική διακήρυξη και διάλωση κοινωνικής αλληλεγγύης, και ρωμαλέα πρακτική προστασίας των αδυνάτων.

Αποτελεί υψιπετή και μεγαλόφρονη έμπνευση κι επίνοια αλτρουϊστικού ιδεαλισμού, και τελεσφόρα τακτική έμπρακτης φιλανθρωπίας.

Αποτελεί μεγαλεπήβολη κι εκθαμβωτική κατάφαση κι έκφραση της θείας και υπερκόσμιας εντολής της αγάπης προς τον συνάνθρωπο, κι εντυπωσιακή δυναμική οικουμενικής ενότητας των ανθρώπων στην καταπολέμηση του πόνου και της δυστυχίας — που συνιστά και την ουσία, την

Κατάμεστη η αίθουσα της Αρχαιολογικής Εταιρείας, κατά την πανηγυρική εκδήλωση της Πανσαμοθρακικής Εστίας προς τιμήν του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού.

Το σπίτι όπου έμενε ο Βύρων στο Μεσολόγγι

η είδηση ταξίδεψε από στόμα σε στόμα σε σπίτια, στρατόπεδα και χάνια: «Ο Βύρων πέθανε!» Όταν είναι να πεθάνουνε ζητιάνοι, δεν φανήκανε ποτέ κομήτες· αλλά των πριγκίπων τον θάνατο οι ίδιοι οι ουρανοί τον μηνούνε με φλόγες...

Ο πρίγκιπας των ποιητών είχε μια ταιριαστή μουσική υπόκρουση κατά την τελευταία έξοδό του.

Η καρδιά του θάφτηκε στο Μεσολόγγι. Το βαλσαμωμένο σώμα του θάφτηκε στην Αγγλία. Τον έκλαψε όλη η Ελλάδα.

Και σωστά. Ο μεγαλύτερος φιλέλληνας δεν ζούσε

αλκή και τη δικαίωση της Ερυθρο-σταυρικής φιλοσοφίας.

Αποτελεί μυσταγωγική μεταρσίωση αγαθοεργού καταξίωσης, και τελεσιουργό τεχνική ενεργού φιλαλληλίας.

Αποτελεί συναρπαστική κι ακατανίκητη πρόσκληση και πρόκληση παγκόσμιας πολιτιστικής και πολιτισμικής συνεργασίας και συμπράξεως, και πρόσφορη στρατηγική προαγωγής και προωθήσεως της ειρήνης στον ταραγμένο κι ανήσυχο κόσμο μας.

Αποτελεί λαμπρόφορο και μεγαλόδοξη διεθνή σταυροφορία φιλεύσπλαχνης ευεργεσίας, και στιβαρή πανανθρώπινη, κίνηση σωστικής ανθρωπιστικής δράσεως.

Θερμουργός και μεγαλόπνευστος ιδρυτής θεμελιωτής κι εμψυχωτής του Ερυθροσταυρισμού, υπήρξε ο βαθυστόχαστος κι επιφανής Ελβετός ευπατρίδης και ανθρωπιστής του 19ου αιώνα Ερρίκος Ντυνάν, κι έναυσμα και αφορμή για την επινόηση και δημιουργία του, η απάνθρωπη κι ανάλγητη εγκατάλειψη στο πεδίο της πολύνεκρης μάχης του Σολφερίνο της Λομβαρδίας, το 1859, μεταξύ Γάλλων και Αυστριακών, απειράριθμων απροσάλευτα κι αβοήθητων τραυματιών, λόγω της ελλείψεως συστηματικής κι οργανωμένης τότε στρατιωτικής υγειονομικής υπηρεσίας περιθάλψεως.

Κι ακριβώς, το τραγικό και φρικαλέο θέαμα των θλιβερών εκείνων θυ-

μάτων του Σολφερίνο, στα οποία έσπευσε να παράσχει, με υπεράνθρωπη κι αγωνιώδη προσπάθεια και την πρόθυμη συνδρομή των κατοίκων της παρακείμενης πόλεως Καστιλιόνε, στοιχειώδη βοήθεια, ο παρατυχών εκεί για προσωπική του υπόθεση Ντυνάν, συγκλόνησε βαθύτατα την ψυχή και τη συνείδησή του, εξήψε την οργή και αγανάκτησή του για την ασύγγνωστη, κι απαράδεκτη κακοπάθεια του ανθρώπου, πυροδότησε άμεσα την πηγαία κι αστείρευτη φιλανθρωπική του διάθεση-πολύχυμο καρπό της χριστιανικής του παιδείας-ενέπνευσε δραστικά σ' αυτόν το μεγαλειώδες και φιλόδοξο όραμα της συστάσεως μιας παγκόσμιας ανθρωπιστικής οργανώσεως, που ν' αμβλύνει και ν' ανακουφίζει την ανθρώπινη δυστυχία, και τον οδήγησε στην έκδοση, το 1862, του πολύφημου βιβλίου του «Μιά ανάμνηση από το Σολφερίνο» που απετέλεσε θαρραλέα κι αδίστακτη κραυγή διαμαρτυρίας προς την ανθρώπινη κοινωνία, φλογερή διακήρυξη ουμανισμού, και δραματική κι εναγώνια επίκληση αλτροϊσμού, με ζωηρή κι έντονη διεθνή απήχηση, ηθική επίδραση και συνειδησιακή ανταπόκριση.

Κύριοι σκοποί και στόχοι της δυναμικής και σύντονης ανθρωπιστικής προσπάθειας και του συνεχούς κι αδιάλειπτου αγώνα του Ντυνάν, ήταν,

αφενός η συγκρότηση και λειτουργία μιας ισχυρής κι επιβλητικής, παγκόσμιας Οργανώσεως, μ' επίσημες τοπικές αντιπροσωπείες εθνικού χαρακτήρα σε κάθε χώρα, για την από μέρους τους προσφορά δραστικής υγειονομικής συνδρομής κι επικουρίας στον μαχόμενο στρατό σε περιόδους ποικίλων πολεμικών συγκρούσεων — που την καθιστούσε απόλυτα απαραίτητη κι αναγκαία η ανεπάρκεια των συναφών υπηρεσιών του για την αποτελεσματική περίθαλψη, των τραυματιών — κι αφετέρου, η αυστηρή κι απαρέγκλιτη ηθική, νομική και πρακτική «αυτοδέσμευση», των κρατών, που θα συνεβάλλοντο, σε μιά «απαράβατη κι απαραβίαστη» διεθνή συνθήκη, που θα καθιέρωνε και θα θεσμοθετούσε, αυθεντικά κι απρόσβλητα την ανθρωπιστική δραστηριότητα της παγκόσμιας αυτής Οργανώσεως.

Ο πρώτος στόχος, οδήγησε στη συγκρότηση και δημιουργία, από τη Διεθνή Διάσκεψη της Γενεύης του 1863, του Ερυθρού Σταυρού, ο δεύτερος στην κατάρτιση και υπογραφή, από τη Διεθνή Συνδιάσκεψη, της ίδιας πόλεως του 1864, της περίφημης «Συμβάσεως της Γενεύης» για την προστασία των τραυματιών του πολέμου, που απετέλεσε τη γενέθλια καταστατική πράξη της οικουμενικής αγαθοποιού δράσεως του Ερυθρού Σταυρού, και τη βασική και θεμελιώδη

θεσμική αρχή του διεθνούς ανθρωπιστικού δικαίου.

Συμπληρωματικές και μεταγενέστερες διεθνείς συμβάσεις, διεύρυναν κι επέκτειναν αποφασιστικά την έκταση κι εμβέλεια των ανθρωπιστικών δραστηριοτήτων κι επιδιώξεων του Ερυθρού Σταυρού, συμπεριλαμβάνοντας στην ευεργετική κι ανθρωποσωτήρια αποστολή και προσφορά του, την προστασία των αιχμαλώτων πολέμου και των αμάχων πληθυσμών, την αντιμετώπιση των τραγικών συνεπειών φυσικών καταστροφών και θεομηνιών, την καταπολέμηση εκτεταμένων επιδημιών, την περίθαλψη παντοειδών προσφύγων, την επισιτιστική βοήθεια λιμοκτονούντων πληθυσμών του τρίτου ιδιαίτερα κόσμου, την υγειονομική ενίσχυση υποβαθμισμένων περιοχών, τη γενικώτερη εφαρμογή προγραμμάτων κοινωνικής προνοίας και πολιτιστικής αναπτύξεως, και τη σταθερή κι επίμονη ενεργό υποστήριξη κι εξυπηρέτηση του ύψιστου σκοπού διασφαλίσεως κι εδραιώσεως της ειρήνης.

Και η Χώρα μας, με τη μακραίωνη κι επιβλητική πολιτιστική της παράδοση, τη φεγγοβόλο και πλούσια ανθρωπιστική της παιδεία, την περίληψη και ζωογόνο χριστιανική της κληρονομιά, και την πατροπαράδοτη αλτροϊστική ευαισθησία κι έφεση του λαού της, αποδέχθηκε και υιοθέτησε άσμενα τις αρχές και διατάξεις της Συμβάσεως της Γενεύης του 1864, προσχώρησε άμεσα κι έκθυμα στους ορισμούς της, και την υπέγραψε επίσημα στις 5 Ιανουαρίου 1865. Λίγα χρόνια αργότερα, στις 10 Ιουνίου 1877, ιδρύθηκε με Β.Δ/γμα ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, ως «Σύλλογος επίκουρος — αρχικά — των εν πολέμω τραυματιών», για να εξελιχθεί σύντομα, με το πλήθος των μελών των εθελοντών και των εμπνευσμένων κι ακάματων σταυροφόρων του και την προσφορότητα κι ευστοχία της πολυέδρης κοινωφελούς του δραστηριότητος, σε ρωμαλέα κι αξιοθαύμαστη έκφραση και προβολή του παγκόσμιου Ερυθροσταυρικού κινήματος, και ν' αναδειχθεί σε πολύτιμο κι απαράμιλλο συμπαραστάτη και βοηθό της Ελληνικής κοινωνίας, στην προσπάθεια κι επιδίωξη καλύψεως πολύμορφων πατριωτικών και κοινωνικών αναγκών, στα πλαίσια μακρότατου φάσματος διαχρονικής διαστάσεως.

Στα παραγμένα κι ανήσυχα χρόνια πολυκύμαντου εθνικού βίου, που ακολούθησαν την ίδρυση και σύστασή του, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός,

Ο Πρόεδρος της Πανσαμοθρακικής Εστίας κ. Βαφείδης, παραδίδει στον Πρόεδρο του Ε.Ε.Σ. κ. Α. Μαρτίνη το χρυσό μετάλλιο με το οποίο ετιμήθη ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός.

συμπληρώνοντας μεθοδικά την οργανωτική και λειτουργική του συγκρότηση κι επάρκεια, κι επεκτείνοντας δραστηρικά το εύρος και την έκταση της φιλανθρωπικής του δράσεως, κατέστη αποτελεσματικός και τελεσφόρος παραστάτης κι επίκουρος του Κράτους μας στην εξυπηρέτηση κρίσιμων υγειονομικών και ανθρωπιστικών αναγκών, τόσο κατά τις μεγάλες και ιστορικές εξορμήσεις του λαού μας, για την αποκατάσταση των εθνικών μας συνόρων και σε δεινές πολεμικές περιπέτειες, όσο και κατά την αντιμετώπιση κι απάλυνση των θλιβερών συνεπειών κοινωνικών συμφορών και φυσικών καταστροφών.

Απέβη, ακόμη κορυφαίος, πρωταρχικός κι ακαταγώνιστος συνέργατης και βοηθός του κράτους στην άσκηση, κι εφαρμογή της κοινωνικο-προνοιακής του πολιτικής, για την προαγωγή της δημόσιας υγείας, την καταπολέμηση των μολυσματικών και μεταδοτικών νόσων, την προστασία της παιδικής ηλικίας, την αρωγή προσφύγων, την πολυειδή περίθαλψη ευρύτατων στρωμάτων του πληθυσμού, και την ουσιαστική αναβάθμιση της κοινωνικής μας ζωής.

Με την έκθυμη κι ευγενική οικονομική συνδρομή και υποστήριξη της Ελληνικής κοινωνίας — που απετέλεσε πάντοτε το εδραίο κι ακλόνητο ηθικό

Άλλη μιά φωτογραφία, όπου διακρίνονται πολλοί εκλεκτοί προσκεκλημένοι που παρακολούθησαν την εκδήλωση.

και λαϊκό του βάθος — την πλουσιοπάροχη ανταπόκριση των ομογενών του εξωτερικού σε κάθε έκκλησή του για βοήθεια, τη γενναϊότητα των αδελφών Ερυθροσταυρικών Συλλόγων της αλλοδαπής — σ' έμπρακτη εκδήλωση και επιβεβαίωση της διασυλλογικής τους ενότητας κι αλληλεγγύης — και θερμών φιλελλήνων, καθώς και την κρατική χρηματική ενίσχυση σε πλείστες περιπτώσεις, ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, κατάρτισε κι εφάρμοσε ρηζικέλευθα προγράμματα κοινωφελούς δραστηριότητας και προσφοράς, υιοθέτησε κι ανέπτυξε πρωτοποριακές μεθόδους ικανοποίησης ζωτικών και καίριων κοινωνικών αναγκών, ανταποκρίθηκε εντυπωσιακά στη μεγαλοποίηση και προνομιούχο ανθρωπιστική αποστολή του — δικαιώνοντας πληθωρικά το πνεύμα και τους αγαθοεργούς σκοπούς και στόχους της Ερυθροσταυρικής Φιλοσοφίας — κι αναδείχθηκε σε θεμελιώδη και πολύφωτο θεσμό ευποιίας της δημόσιας ζωής μας.

Και με το καθολικά κι ομόθυμα αναγνωριζόμενο, στην Ελλάδα και το εξωτερικό, πολύτιμο κι ανεκτίμητο έργο του σ' ευρύτατο κι εκτεταμένο φάσμα και πεδίο εθνωφελών και φιλανθρωπικών επιδιώξεων, δραστηριοτήτων και πραγματώσεων, καθιερώθηκε απόλυτα στη συνείδηση του λαού μας και καταξιώθηκε εύφημα στην ιστορική μνήμη του Έθνους.

— Η δραστήρια κι αποτελεσματική συγκρότηση μόνιμων, πρόσκαιρων και πρόχειρων Νοσοκομείων και κινητών Χειρουργείων περιθάλαψες τραυματιών κατά την ηρωϊκή Κρητική επανάσταση του 1878, την επακολουθήσασα πολυαίμακτη εξέγερση των υπόδουλων Ελληνικών πληθυσμών Ηπείρου και Θεσσαλίας, κατά τον μοιραίο κι άτυχο Ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897, τους νικηφόρους κι ένδοξους Βαλκανικούς πολέμους 1912-13 (με την υποδειγματική νοσηλεία 20.000 τραυματιών και ασθενών του στρατεύματος, που κατέληξε τότε το Πανελλήνιο για την έκταση κι ευρύτητά της), τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο 1914-18 (με την άφογη περίθαλψη 20.600 πληγωμένων κι άρρωστων στρατιωτικών του Βαλκανικού μετώπου), τον Μικρασιατικό πόλεμο 1919-1922, και κατά τη μεγαλειώδη εποποιία του έθνους 1940-41 (με την αίσια νοσηλευτική εξυπηρέτηση 16.000 μαχητών του Αλβανικού μετώπου).

— Η σύντομη κι εύστοχη κατάρτιση και προώθηση πολυπρόσωπων Υγειονομικών Αποστολών στην Αυτόνομη

Βόρεια Ήπειρο, το 1914, για την ενεργό αντιμετώπιση άμεσων νοσηλευτικών αναγκών των στρατιωτικών της Σωμάτων, την Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη και τα παράλια της Μικρασίας, το 1918 και 19, για την πολύμορφη περίθαλψη των ομοεθνών κατοίκων της και των παλιννοστούντων μετά τον πόλεμο προσφύγων, και στην Τουρκία, το 1924, για την απαραίτητη κι αναγκαία υγειονομική και ανθρωπιστική εξυπηρέτηση του δυσχερέστατου κι επίπονου έργου της ανταλλαγής των Ελληνικών πληθυσμών της Μικρασίας και Ανατολικής Θράκης, κατά τους ορισμούς της Συνθήκης της Λωζάννης του 1923.

— Η τελεσφόρα κι εκτεταμένη φιλανθρωπική συνδρομή κι ενίσχυση στο τραγικό πλήθος των καταφυγόντων στην ελεύθερη πατρίδα ομογενών προσφύγων από την Ήπειρο, τη Θεσσαλία και την Κρήτη, το 1878 και 1897, την Ανατολική Μακεδονία, το 1916, τον Καύκασο και τη Ρωμυλία το 1907, 1920, και των μυριάδων προσφύγων της Μικρασιατικής συμφοράς του 1922, με την ταχεία ίδρυση πρόχειρων προσφυγικών Νοσηλευτηρίων και Κέντρων αρωγής, και την αποφασιστική συμβολή στην τιτίνα εθνική προσπάθεια περιθάλαψης κι εγκαταστάσεώς τους.

— Η πολυδιάστατη κι εντατική οργάνωση και λειτουργία πρότυπων σταθμών υγείας και κοινωνικής προστασίας, Ιατρείων, Πολυϊατρείων, και κινητών Ιατρικών Συνεργείων υπαίθρου, για την καταστολή των λοιμωδών νόσων, την καταπολέμηση της φυματίωσης κι ελονοσίας, την εξυγίανση νοσογόνων εστιών, την άσκηση προληπτικής υγιεινής, την ιατροφαρμακευτική υποβοήθηση απομακρυσμένων περιοχών, και την υγειονομολογική διαπαιδαγώγηση του πληθυσμού.

— Η δραστηριότητα κι ευρύτατη υγειονομική και οικονομική αρωγή στα πολυπαθή θύματα των καταστρεπτικών σεισμών της Χίου, το 1880, της Ζασκύνθου, το 1893, της Κορίνθου, το 1928, της Χαλκιδικής, το 1932, των Ιονίων Νήσων, το 1953, της Θεσσαλίας, το 1957, της Καλαμάτας πρόσφατα κ.ά., και στα θύματα πλημμυρών και λοιπών φυσικών καταστροφών.

— Η δραματική και πυρετώδης προσπάθεια και μέριμνα εξασφάλισης της επισιτιστικής επιβιώσεως του Ελληνικού λαού, κατά τη ζοφερή κι εφιαλτική περίοδο του κατοχικού λιμού 1941-42, και συντηρήσεως και διασώσεως χιλιάδων λιμοκτονούντων

Ελληνοπαίδων στην πρωτεύουσα και τα μεγάλα αστικά κέντρα της Χώρας.

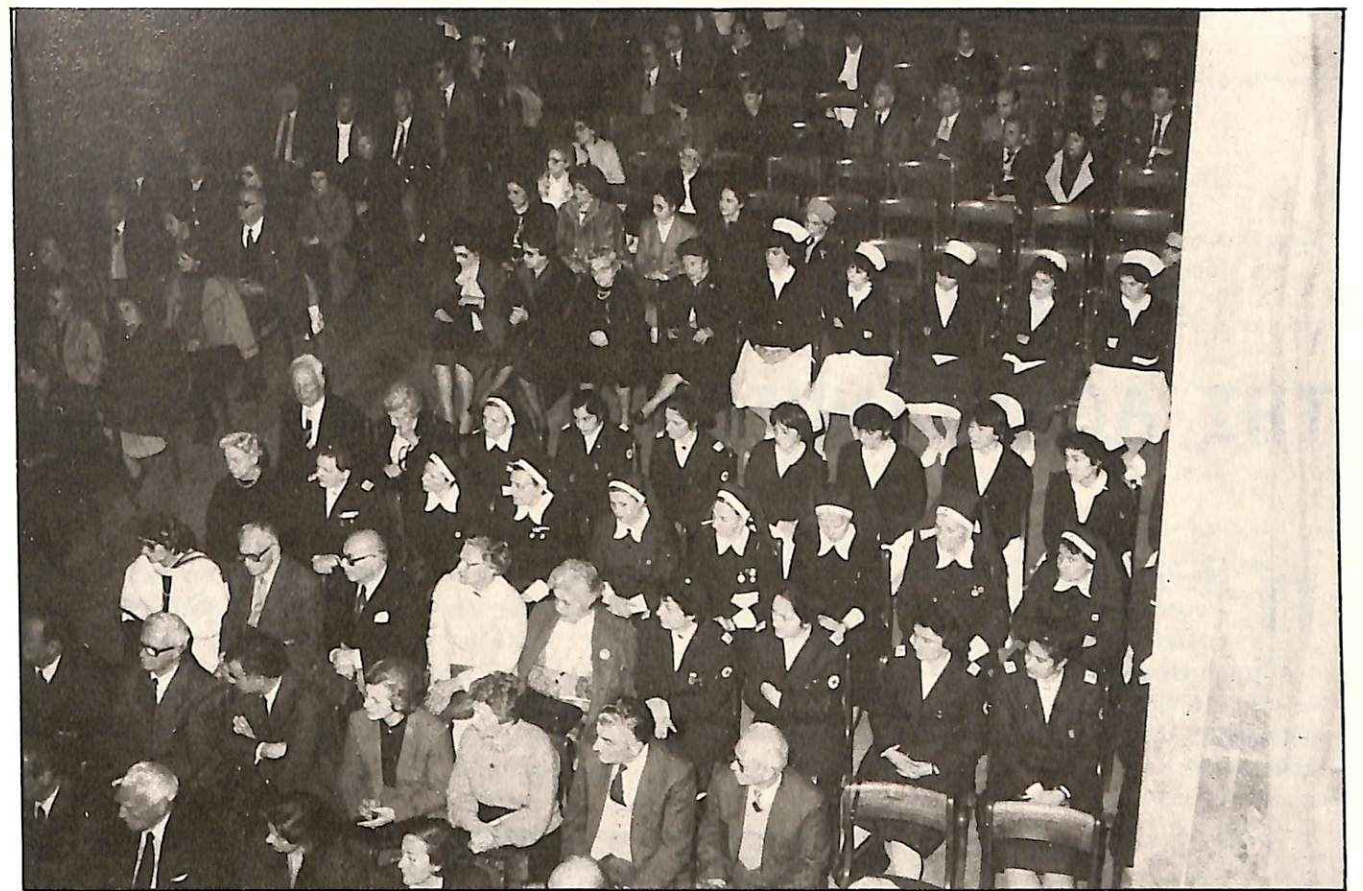
— Η γενναία κι ευεργετική μεταπελευθερωτική, επί δεκαετία, εξοικονόμηση του πρωϊνού θρεπτικού ροφήματος 600.000 μαθητών των επαρχιακών Σχολείων.

— Η πολυδύναμη, και θεαματική πατριωτική και ανθρωπιστική επικουρία στην επανεγκατάσταση των απομακρυνθέντων από τις εστίες τους — κατά τη διάρκεια της εσωτερικής μεταπολεμικής ανωμαλίας — 750.000 κατοίκων της υπαίθρου.

— Η θερμούργος κι αποτελεσματική ηθική και υλική φροντίδα για την προστασία αιχμαλώτων και ομήρων, τη νοσηλεία, ανακωνικοποίηση κι επαγγελματική προικοδότηση ανιψίων πολέμου, και την πολύπλευρη βοήθεια αναξιοπαθούντων ατόμων.

— Η πλήρης κι άρτια μόρφωση κι εξειδίκευση ικανότατου νοσηλευτικού προσωπικού, των χιλιάδων λαμπρών κι εξαιρετών Διπλωματούχων κι Εθελοντριών Αδελφών Νοσοκόμων του, με τη σφριγηλή κι απαράμιλλη προσφορά τους στον πόλεμο και την ειρήνη, η μεθοδική κι επιμελημένη κατάρτιση πολύζηλου προσωπικού κοινωνικής προνοίας, μ' ανεξάντλητη αλτροϊστική έμνευση κι αγαθοποιό παρόρμηση, και η συστηματική κι ενδεδειγμένη εκπαίδευση εθελοντών Σμαρειτών, με σημαντικώτατη συνδρομή στο Ερυθροσταυρικό έργο.

— Η επιτυχημένη συγκρότηση αιμοδοτικών Μονάδων και διάδοση της Εθελοντικής Αιμοδοσίας, ο ατέρμονος αγώνας κατά της Μεσογειακής Αναιμίας και περίθαλψη των πασχόντων απ' αυτήν παιδιών, η αδιάπτωτη προσπάθεια καταπολεμήσεως της τοξικομανίας, η αδιάλειπτη, κι επίμονη αναζήτηση αγνοουμένων, η γόνιμη ανάπτυξη μεθόδων γεροντολογίας και σύσταση κέντρων μέριμνας υπερηλίκων, η άοκνη, επιδίωξη αυξήσεως των δωρητών οργάνων σώματος για την εξασφάλιση μοσχευμάτων θεραπείας αναπηριών και διασώσεως αρρώστων, η εφαρμογή προγραμμάτων οικολογικής αναβαθμίσεως, η οργάνωση πρότυπου συστήματος ιατρικών οδηγιών σε ποντοπόρα πλοία, η ανέγερση σχολείων και οικοτροφείων, η αλτροϊστική καλλιέργεια των νέων, και πλείστα άλλα — που η ζηλότυπη κλεψύδρα του χρόνου αναγκάζει να παραλειφθούν — παρέχουν συγκλονιστική και μεγαλειώδη εικόνα, βεβαίωση και μαρτυρία της εκπληκτικής υπερκατόχρονης πατριωτικής, κοινωφελούς και πολιτιστικής δράσεως του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, σημα-

Διοικητικά στελέχη της υπηρεσίας αδελφών του Ε.Ε.Σ. και αδελφές με την τιμημένη Ερυθροσταυρική στολή, παρακολουθούν την εκδήλωση στην Αρχαιολογική Εταιρεία.

τοδοτούν επιβλητικά την τεράστια κι εντυπωσιακή ευρύτητα της πολύτιμης κι ανεκτίμητης φιλανθρωπικής προσφοράς του, και προσδιορίζουν πανηγυρικά τη θαυμαστή εθνική και ανθρωπιστική δυναμική του.

Μιλώντας, προ ετών, σ' επίσημη Ερυθροσταυρική εκδήλωση, ο διάσημος Βρετανός Ιστορικός και Φιλόσοφος Αρνολντ Τόυνμπι είχε υπογράμμισει μ' έμφαση και παρρησία, πως «...στον αντιφατικό κι ανήσυχο σύγχρονο κόσμο μας, της κοινωνικής αστάθειας, της πολιτικής ρευστότητας, της ιδεολογικής συγχύσεως και της κρίσεως των ηθικών αξιών, το ευγενές πνεύμα, το μεγαλόψυχο μήνυμα κι ο αλτροϊστικός ηρωϊσμός του Ερυθρού Σταυρού, αρθρώνουν και βιώνουν δυναμικά την πίστη και πεποίθησή μας για την ασύγκριτη κι ανυπέρβλητη αξία του ανθρώπου και το ακατάλυτο κύρος των ανθρωπιστικών ιδεωδών».

Το χρυσό μετάλλιο και την τιμητική περγαμηνή παρέλαβε για λογαριασμό του Ε.Ε.Σ. ο Πρόεδρός του κ. Ανδρέας Μαρτίνης, ο οποίος ευχαρίστησε την Πανσαμοθαρκική Εστία Αθηνών για την απονομή τους.

Ο ενθουσιώδης και δραστήριος

πρόεδρος της Εστίας κ. Βαφείδης, στον χαιρετισμό του και αναφερόμενος στο πανέμορφο νησάκι του βορείου Αιγαίου μας, τη Σαμοθράκη, είπε:

«Το επίσημα αναγνωρισμένο Κοινωφελές και μη κερδοσκοπικό Σωματείο μας, η Πανσαμοθαρκική Εστία Αθηνών «Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ», επιδιώκει την αναβάθμιση και εξύψωση του πνευματικού, κοινωνικού και βιοτικού επιπέδου των απομονωμένων κατοίκων της ορεινής, άγονης, προβληματικής αλλά ιστορικής και μαρτυρικής νήσου Σαμοθράκης.

Σήμερα, συγκροτούμε ΕΚΕΙ με τα δόντια, μπροστά στη μπούκα της Τουρκίας, τον λιγοστό αιγιή Ελληνικό πληθυσμό της.

Ακόμα, ειδικότερα σήμερα αντιμετωπίζουμε και το εθνικώς απαράδεκτο θέμα, σχετικά με την γνωριμία του νησιού μας, ότι δηλ. το 60% των Ελλήνων, χωρίς υπερβολή, αγνοούν ότι η ιστορική και μαρτυρική Σαμοθράκη είναι Ελληνική!

Επομένως είναι ανάγκη εθνική να προβάλλεται συχνά στο εσωτερικό και εξωτερικό, για να γνωρίζουν κατ' αρχήν όλοι οι Έλληνες, ότι υπάρχει στο Β.Α. Αιγαίο, ένα απομακρυσμένο, απομονωμένο αλλά όμορφο και κα-

ταπράσινο Ελληνικό ιστορικό νησί, που λέγεται Σαμοθράκη, και ακόμα ότι πρέπει να επιβιώσει ΕΚΕΙ με κάθε θυσία και με βελτιωμένες συνθήκες διαβιώσεως ο λιγοστός αιγιής Ελληνικός πληθυσμός της, ώστε να παραμείνει ένα ισχυρό προπύργιο του Ελληνισμού η ακριτική αυτή έπαλξη, που τόσο ηυξημένες πατριωτικές υποχρεώσεις έχουν ΕΚΕΙ σήμερα οι απομονωμένοι κάτοικοι του.

Για να επιτύχει τους σκοπούς αυτούς κοντά στα άλλα, η Πανσαμοθαρκική Εστία Αθηνών εκδίδει επί έντεκα (11) χρόνια, χωρίς καμιά διακοπή, μία μηνιαία εφημερίδα την ΚΡΑΥΓΗ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ, που επιβάρυνει το μη κερδοσκοπικό Σωματείο μας, με μία μεγάλη δαπάνη φιλοδοξεί δε και αγωνίζεται με φλογερό πάθος, να προβάλει στο εσωτερικό και στον διεθνή χώρο την απομονωμένη σήμερα και ξεχασμένη από Θεούς και ανθρώπους κατ' εξοχήν προβληματική αλλά ιστορική και μαρτυρική ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ.

Ακόμα, επιδιώκει να ανοίξει τον δρόμο για να δημιουργηθούν Πνευματικά, Πολιτιστικά, Αναπτυξιακά, Τουριστικά, Κοινωνικά και Φιλανθρωπικά Έργα, στο Αιγαίοπελαγίτικο ακριτικό νησί μας, για να συγκρατηθεί και επιβιώσει ΕΚΕΙ, ο πληθυσμός του».

40 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Παρουσία του Προέδρου της Δημοκρατίας, γιορτάσθηκε κι εφέτος, στις 7 Απριλίου, η επέτειος της ενώσεως, της Δωδεκανήσου με τη Μητέρα-Πατρίδα.

Και ήταν πανηγυρικός ο εορτασμός, γιατί εφέτος συμπληρώθηκαν 40 χρόνια από τότε. Πράγματι, η Ρόδος και η Κάλυμνος, η Κως και η Κάσος, το Κα-

στελλόριζο ή Μεγίστη και η Πάτμος, η Λέρος, και η Τήλος, η Σύμη και η Αστυπάλαια, η Κάρπαθος και η Νίσυρος η Χάλκη και οι Λειψοί, που ...αν και δεκατέσσερα νησιά, αποτελούν το «σύμπλεγμα της Δωδεκανήσου», απελευθερώθηκαν μεν στις 9 Μαΐου του 1945, αλλά ενώθηκαν με την υπόλοιπη Ελλάδα στις 7 Μαρτίου του 1948.

Ο Ροδιακής καταγωγής γνωστός δημοσιογράφος κ. Κώστας Τσαλαχούρης, από τον οποίο ζητήσαμε να μας γράψει ένα άρθρο σχετικό με εκείνη την περίοδο, εξιστορεί:

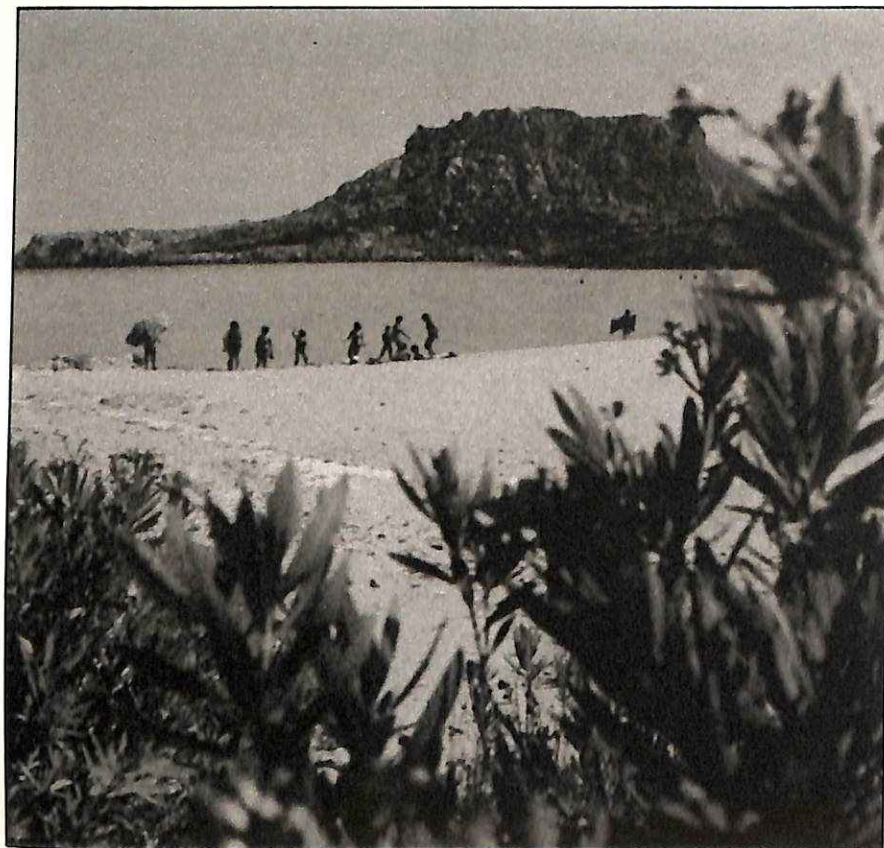
Στις 7 Μαρτίου 1948, έγιναν οι τελετές για την ένωση των νησιών με την Ελλάδα. Η απελευθέρωση της Δωδεκανήσου, έλαβε χώρα στις 9 Μαΐου 1945 και η απόφαση για την ένωση με την Ελλάδα, ελήφθη στις 27 Ιουνίου 1946.

Η απελευθέρωση

«Τα «Στάλιγκραντ» της Ανατολικής Μεσογείου, η Ρόδος και Κρήτη, παρέδόθησαν σήμερα εις τας συμμαχικές δυνάμεις».

Το ολιγόλογο αυτό τηλεγράφημα, που στάλθηκε στις 5 Μαΐου 1945 σ' ολόκληρο τον Κόσμο, από τον πολεμικό ανταποκριτή του «Τάιμ» και του «Λάιφ» της Ν. Υόρκης, ήταν και το μοναδικό της ημέρας που αναφερόταν στο γεγονός της παραδόσεως των περιοχών αυτών. Την προηγούμενη, δύο τηλεγραφήματα του «Ρώιτερ», το ένα από την Κωνσταντινούπολη και το δεύτερο από τα μικρασιατικά παράλια, αναφέρονταν σε πληροφορίες περί καταλήψεως.

Την επιβεβαίωση του τηλεγραφήματος, που έφερνε την ένδειξη «κάπου στο Αιγαίο» και που πιθανόν να στάλθηκε από τη Μήλο, το «Ρώιτερ» τη μεταδίδει την επόμενη μέρα και το

απόγευμα με νέο τηλεγράφημα του συμπληρωμένο, ανακοινώνει ότι:

«Οι τελευταίες εστίες του άξονος στην Ευρώπη, Σαιν Ναζαίρ, Λα Ρασέλ, Δουγκέρκη, Δωδεκάνησα, Κρήτη — (Η περιοχή των Χανίων παραδόθηκε στις 19 Μαΐου) — δύο θύλακες, ο ένας στη βορειοδυτική Γιουγκοσλαβία και ο

άλλος στη Λεττονία κοντά στο λιμάνι Λιππαέν, έχουν ελευθερωθεί.

Οι επιχειρήσεις

Μέχρι τις 7 Μαΐου 1945, η Ρόδος, η Λέρος και η Κως από τα Δωδεκάνησα, παραμένουν στα χέρια του

εχθρού, που τα υπερασπίζει με 9.600 Γερμανούς και 6.100 Ιταλούς στρατιώτες. Οι τελευταίοι παρέμειναν στο στρατόπεδο των πρώην συμμάχων τους μετά την συνθηκολόγηση της Ιταλίας με τους συμμάχους.

Η ηπειρωτική Ελλάδα είχε εκκενωθεί από τα στρατεύματα κατοχής από το φθινόπωρο του 1944 και στην Αθήνα από τις 14 Οκτωβρίου 1944 είχε εγκατασταθεί η εξόριστη ελληνική Κυβέρνηση.

Τα περισσότερα νησιά του Αιγαίου είχαν καταληφθεί από βρετανικά τμήματα και τον Ιερό Λόχο, που είχε ορμητήριά του τη Σύμη, τη Σάμο και τα μικρασιατικά παράλια.

Τις δύο καλά εξοπλισμένες μεραρχίες του άξονα διοικούσε ο στρατηγός των Ες-Ες Βάγκενερ, που είχε έδρα τη Ρόδο και τέλειο επιτελείο!

Οι παρενοχλήσεις όμως των κομάντος στο απόρρητο φρούριο της Ρόδου, όπως το αποκαλούσαν οι Ιταλοί και μετά οι Γερμανοί, ήταν συνεχείς. Σε μια απ' αυτές που διενεργήθηκε τη νύκτα της 1ης προς τις 2 Μαΐου στην περιοχή Μονολίθου-Σιαννών, οι Έλληνες κομάντος καταστρέφουν 3 εχθρικές θέσεις και συλλαμβάνουν 14 στρατιώτες.

Η επιχείρηση είχε τη συνθηματική ονομασία «Τέντ». Την ίδια στιγμή αναπτυσσόταν η καταδρομή εναντίον της Αλινιάς· εκεί καταστράφηκαν όλες οι αποθήκες και η αποβάθρα.

Τις δύο αυτές επιχειρήσεις ανακοινώνει το συμμαχικό Στρατηγείο στην Ιταλία με την προσθήκη ενός ανακοινωθέντος του Στρατηγείου του Κάιρου για δύο επιδρομές «άκρως επιτυχείς» στην Κάλυμνο.

Τα αποτελέσματα της επιδρομής έγιναν αμέσως γνωστά στην πόλη της Ρόδου, όπου ο πληθυσμός περίμενε αντίποινα από την πλευρά των Γερμανών, όπως έγινε και σε προηγούμενες περιπτώσεις, όπου αποκλείστηκαν ολόκληρες περιοχές και συνελήφθησαν εκατοντάδες άτομα.

Αλλά η αμνηχανία και η σπασμωδικότητα των κινήσεων των κατακτητών από του ανωτέρου, μέχρι και του τελευταίου στρατιώτη δεν μπορούν να αποκρουθούν. Ορισμένα γεγονότα αρχίζουν να επισημοποιούν τους συνδυασμούς των σκέψεων των κατοίκων· οι πιο τολμηροί παρακολουθούν πάντα τις τελευταίες πληροφορίες με τα κρυμμένα ραδιόφωνά τους, που για τους συμμάχους είναι ευνοϊκές και νικηφόρες σε όλα τα μέτωπα.

Τα νέα μεταδίδονται στόμα με στόμα και γεμίζουν χαρά τις πανομήνες καρδιές των κατοίκων που ζουν μέσα

σε μια πρωτοφανή δυστυχία από την πείνα και τις αρρώστιες. Σύμφωνα με ανεπίσημα στοιχεία, στη διάρκεια του πολέμου πέθαναν από την πείνα στα Δωδεκάνησα 8-10.000 άτομα. Το πρώτο δεκάημερο του Γενάρη 1945, πέθαναν στη Ρόδο 59 άτομα (στοιχεία Μητροπόλεως Ρόδου). Το Μάιο 1945 πέθαιναν 4-5 άτομα καθημερινά.

Όλες οι ενέργειες των κατακτητών παρακολουθούνται πιο στενά τώρα, περισσότερο από περιέργεια, από όλους, μεγάλους και μικρούς. Υπάρχει αδιαφορία για τα «κοινά» της πόλεως — φυσικά από γερμανικής πλευράς, όχι όμως από ιταλικής — το άκουσμα της «μπότας» των περιπόλων γίνεται αραιό, η χαλάρωση της επαγρυπνήσεως των παραλίων είναι αισθητή και η αποφυλάκιση όλων των κρατούμενων για πολιτικά αδικήματα δείχνουν ότι κάτι το έκτακτο συμβαίνει.

Δεν περνά απαρατήρητη επίσης η ασυνήθης κίνηση που υπάρχει στο Μανδράκι, το πρωί στις 3 Μαΐου, όταν γίνεται και η αναχώρηση μιας μεγάλης βενζινακάτου χωρίς το απαιτούμενο πλήρωμα και τον οπλισμό.

Μόνο το επιτελείο του στρατηγού Βάγκενερ και ορισμένοι άλλοι ανώτεροι αξιωματικοί γνώριζαν ότι ο αξιωματικός που μεταφέρει η βενζινακάτος πηγαίνει προς συνάντηση ενός Άγγλου αξιωματικού σε προκαθορισμένο σημείο στα ανοιχτά της θάλασσας μεταξύ Ρόδου και Σύμης.

Η συνάντηση αυτή είχε προγραμματιστεί πριν δύο μέρες με ανταλλαγή σημάτων μεταξύ του επιτελείου του Βάγκενερ και του επιτελείου του ταξίαρχου Μόφφат, που ήταν εγκαταστημένο στη Σύμη. (Σ.Σ. Αυτό το γεγονός αποτελούσε για το Βάγκενερ προδοσία γιατί υπήρχε η υπ' αριθμ. 48 οδηγία προσωπική του Χίτλερ, με την οποία ζητούσε να μην παραδώσουν ποτέ τη Ρόδο και τη Λέρο).

Δεν είναι γνωστό αν η επιχείρηση «Τέντ», έγινε για να βιαστούν οι Γερμανοί να έρθουν πιά σύντομα σε διαπραγματεύσεις για να παραδοθούν.

Βέβαιο όμως είναι ότι οι Γερμανοί είχαν την πληροφορία ότι στη Σύμη υπήρχαν 8.500 άνδρες του Βρετανοελληνικού Σώματος.

Η πρώτη συνάντηση δεν κατέληξε σε κανένα αποτέλεσμα, γιατί ο Άγγλος αξιωματικός — ο ταγματάρχης Ακλάντ — ζήτησε την «άνευ όρων» παράδοση, διαταγή που δόθηκε στον ταξίαρχο Μόφφат από το Κάιρο.

Τελικά στη νέα συνάντηση στις 5 Μαΐου, οι Γερμανοί δέχονται όλους τους όρους, όπως επίσης και η υπογραφή της παραδόσεως να γίνει στη

Σύμη από τον ίδιο τον Βάγκενερ δύο μέρες αργότερα.

Το νέο μεταδόθηκε σε ολόκληρο το νησί σε χρόνο μηδέν.

Η υπογραφή

Η υπογραφή του σχετικού πρωτοκόλλου της παραδόσεως έγινε στο σπίτι του Καμψόπουλου στη Σύμη το πρωί 7 Μαΐου όπως είχε αποφασιστεί.

Έξω από το σπίτι υπάρχει αναμνηστική πλάκα: «Εν αυτή τη οικία υπεγράφη η παράδοση της Δωδεκανήσου εις τους Συμμάχους της 7ην Μαΐου 1945».

Ο Βάγκενερ πριν υπογράψει, άφησε το περιστροφό του στο τραπέζι, ο Άγγλος ταξίαρχος το παίρνει και το δίνει στον Έλληνα συνταγματάρχη Χριστόφορο Τσιγάντε. Του λέει:

— Κράτησέ το σε ανάμνηση του γεγονότος και σαν λάφυρο πολέμου.

Ο Ροδιακός λαός, αναλογιζόμενος τις μεγάλες στιγμές που έφθασαν, ανάλαβε αμέσως τις ευθύνες του απέναντι στην ιστορία, που τόσους αιώνες του στέρνησαν οι διάφοροι κατακτητές. Σαν πρώτη ενέργεια ήταν η εκλογή της πρώτης μεταπελευθερωτικής αντιπροσωπείας, που με σύνεση και σοβαρότητα να αναλάβει την εκπροσώπηση της πόλεως και φυσικά του νησιού, με την άφιξη των συμμαχικών στρατευμάτων και να συζητήσει τα τόσα προβλήματα, που είχαν συσσωρευτεί.

Η ελληνική Κυβέρνηση, ήταν ενήμερη για τις διαπραγματεύσεις από τον Ιερό Λόχο, αλλά δεν γνώριζε απολύτως τίποτε για την κατάσταση που επικρατούσε στη Ρόδο. Ένας Έλληνας πιλότος, που εκτελούσε περιπολία στην περιοχή της Δωδεκανήσου, χωρίς καμία εντολή από τη Διοίκησή του, πέρασε πάνω από την πόλη και κατευθύνθηκε στο αεροδρόμιο της Καλάθου, όπου ζήτησε να προσγειωθεί. Οι Γερμανοί αφού έβγαλαν τα εμπόδια που βρίσκονταν στο διάδρομο έδωσαν το σχετικό σήμα για την προσγείωση και αφού πήρε τις πληροφορίες που ήθελε, απογειώθηκε με κατεύθυνση το Χασάνι, όπου ενημέρωσε την Κυβέρνηση.

Η άφιξη στη Ρόδο

Η ακριβής ώρα της άφιξης των Άγγλων δεν ήταν γνωστή. Από το πρωί 9 Μαΐου, χιλιάδες λαού ξεχύνονται στους δρόμους, με έξαλλο ενθousιασμό ψάλλοντας τον Εθνικό ύμνο

και κραυγάζοντας συνθήματα υπέρ της ενώσεως και των συμμάχων. Συγκεντρώσεις γίνονται έξω από τις εκκλησίες στην Παλιά Πόλη, στο Βενετόκλειο, εκεί μέσα σε ατμόσφαιρα εθνικής εξάρσεως και ενθουσιασμού νέοι και νέες υψώνουν την ελληνική σημαία.

Μέσα σε δύο εικοσιτετράωρα η όψη της πόλεως έχει αλλάξει. Παντού κυριαρχεί το γαλανό χρώμα, τα σπίτια ασβεστώνονται για να δεχθούν τους ελευθερωτές, τα παράθυρα ανοίγουν και οι εξώστες φιλοξενούν μόνιμα νέους και νέες με εθνικές ενδυμασίες. Κανένα επεισόδιο αντεκδικήσεως δεν σημειώνεται. Μόνο μερικοί νέοι από τον Άγιο Γεώργιο, συνοικία της πόλεως Ρόδου, πηγαίνουν στο σπίτι του μαρτυρικού Σιτσιλιόνε και τοποθετούν σ' όλες τις κλειδαρότρυπες τριαντάφυλλα. Κι αυτό γιατί ο Σιτσιλιόνε χρόνια κόμπαζε και προκαλούσε λέγοντας:

—Όταν οι κλειδαριές μου ανθίσουν τριαντάφυλλα, τότε θα φύγει από τη Ρόδο η Ιταλία!

Οι πίο τολμηροί, τοποθετούν την ελληνική σημαία στα σπίτια τους.

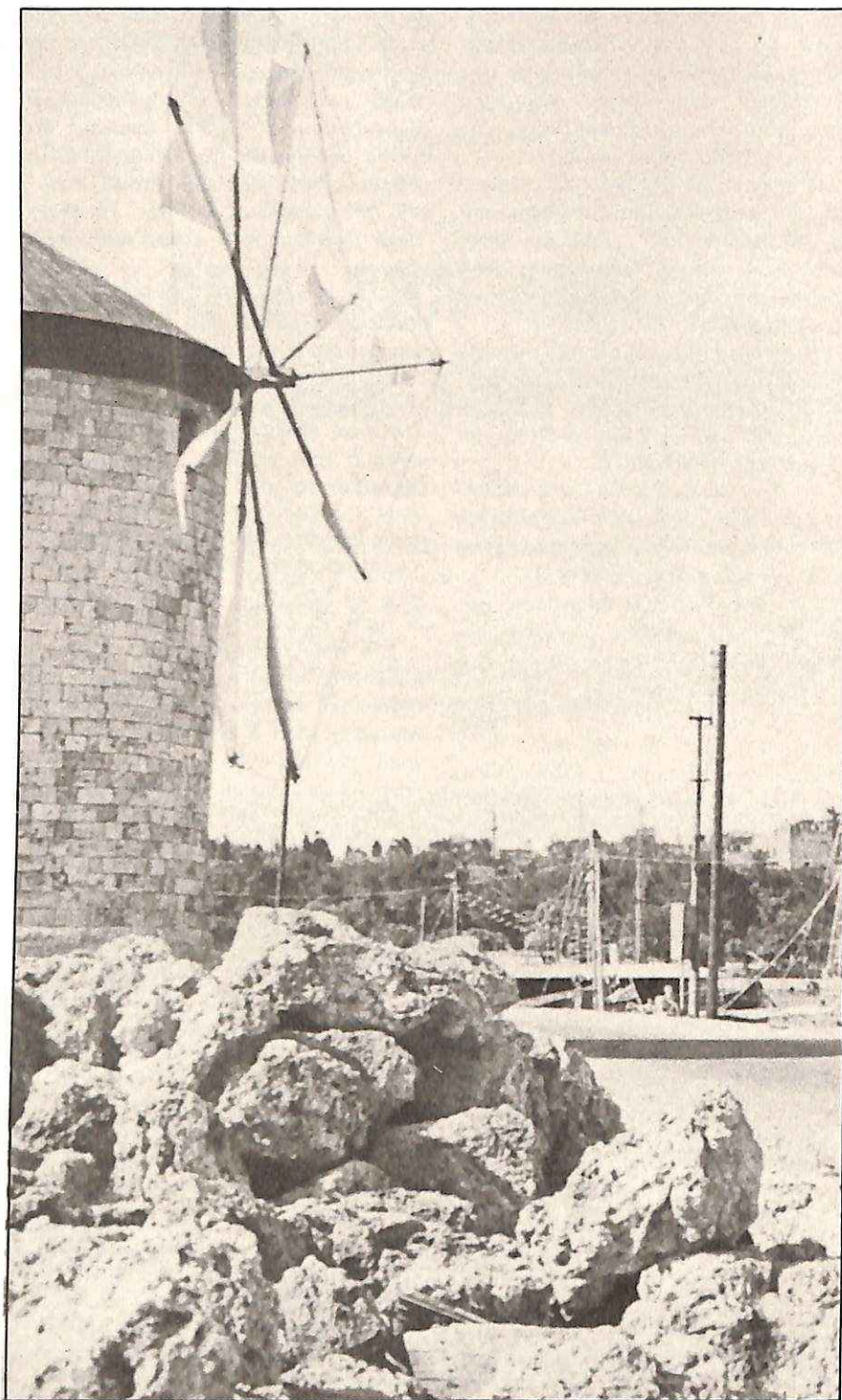
Όλες οι συγκεντρώσεις καταλήγουν στο Μανδράκι όπου όλη η περιοχή έχει κατακλυσθεί από το πλήθος που με αγωνία έχει στραμμένο το βλέμμα προς τη θάλασσα, παρακολουθώντας τα αγγλικά αντιτορπιλικά, που εκτελούν περιπολίες σε σχηματισμούς μάχης στα ανοιχτά, αλλά δεν προσεγγίζουν το λιμάνι.

Μεσημέρι ακριβώς...

Ένα βρετανικό τμήμα με επικεφαλής τον ταγματάρχη Ακλάντ, φτάνει στην προκυμαία με τρεις βενζινακούς. Με δάκρυα και έξαλλο ενθουσιασμό ο Ροδιακός λαός υποδέχεται τους ελευθερωτές του. Τόσος ενθουσιασμός επικρατεί, που μόλις οι Άγγλοι αξιωματικοί αποβιβάζονται ο λαός τους σηκώνει στους ώμους και με αυτό τον τρόπο, τους μεταφέρει το «Αλμπέργκο ντέλε Ρόζε».

Ο Ακλάντ δέχεται την αντιπροσωπεία και στη συνέχεια εξέρχεται σ' ένα εξώστη και αφού ευχαριστεί το πλήθος για την υποδοχή, παρακαλεί να διαλυθεί.

Μέσα στο γενικό ενθουσιασμό, περνά απαρατήρητο ένα επεισόδιο οργής με πρωταγωνιστές τέσσερις αγνούς Αρχαγγελίτες νέους. Ο Κ. Φουτούλης 18 χρόνων και ο Γ. Καρακωνσταντίνου, ο Γιώργος Γλίστρας και ο Τσαμπίκος Βαγιανού, ενώ ανύψωναν με δάκρυα την ελληνική σημαία, δύο Ιταλοί στρατιωτικοί τους την πήραν και την έσχισαν.

Ο πρώτος σκοτώνει τον έναν με περίστροφο, που έφερε μαζί του και ο δεύτερος τον άλλο με χειροβομβίδα. Λίγο αργότερα οι τέσσερις καταδικάστηκαν από δικαστήριο με Άγγλους δικαστές, σε 8 χρόνια φυλάκιση. (Σ.Σ.: Με διάταγμα χορηγήθηκε αμνηστία στους δύο νέους στις 6 Μαρτίου 1948).

Από αυτή τη μέρα τα βρετανικά στρατεύματα διοικούν τα Δωδεκάνησα βάσει της συμβάσεως της Χάγης, που αναφέρεται στις καταλαμβανόμενες εχθρικές περιοχές (Σ.Σ.: Η σύμβαση της Χάγης, που υπεγράφη το

1907, αναφέρει ότι: «άμαχοι και εμπόλεμοι να απολαμβάνουν της προστασίας των νομικών αρχών των χωρών, όπως είχαν διαμορφωθεί από τα έθιμα των λαών από τους νόμους του ανθρωπισμού και τις υπαγορεύσεις της κοινής συνειδήσεως». Καταδικάζονταν κάθε πράξη βίας κατά των αμάχων στις καταλαμβανόμενες περιοχές, η παραβίαση της εθνικής νομοθεσίας των χωρών αυτών και η κατάλυση των θεσμών τους. Με λίγα λόγια η βρετανική διοίκηση θα διοικούσε τα Δωδεκάνησα σαν εχθρική περιοχή, μέχρι τις 31 Μαρτίου 1947.

ΕΪΤΖ

ΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ,
ΑΛΛΑ ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ ΑΡΓΕΙ ΑΚΟΜΗ

Πρέπει όλοι να ανησυχούμε

Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, πρωτοστατεί στον αγώνα για την καλύτερη και πληρέστερη ενημέρωση του Ελληνικού λαού γύρω από το Σύδρομο της Επίκτητης Ανοσοποιητικής Ανεπάρκειας (AIDS), ώστε η προφύλαξη να είναι γενική και η πρόληψη της νόσου ασφαλέστερη. Έχει ειδική επιτροπή για το Έιτζ, που υπάγεται στην Εφορεία Ιατροκοινωνικών Δραστηριοτήτων όπου μάλιστα ευτύχησε να έχει τη συνεργασία του καθηγητή κ. Γ. Παπαευαγγέλου, προέδρου της εθνικής επιτροπής για το Έιτζ και, επίσης, μέσω του περιοδικού μας προσπαθεί να διευρύνει ακόμη περισσότερο την ενημέρωση, ιδιαίτερα των νέων, που είναι αυτοί που απειλούνται περισσότερο.

Στο προηγούμενο τεύχος μας, σας είχαμε υποσχεθεί ότι θα δημοσιεύσουμε ένα ακόμη διαφωτιστικό κείμενο. Καί πραγματοποιούμε αυτή μας την υπόσχεση, αλλά δυστυχώς, χωρίς να έχουμε αισιόδοξα πράγματα να πούμε, τουλάχιστον όσον αφορά στην πρόοδο των προσπαθειών της επιστήμης, να επιτύχει την ανακάλυψη ενός εμβολίου εναντίον του φοβερού ιού της νέας αυτής «κατάρης» που απειλεί την ανθρωπότητα.

Ακριβώς αυτό όμως είναι εκείνο που πρέπει να μας κάνει περισσότερο προσεκτικούς και ανήσυχους. Ανήσυχους όχι με την έννοια του πανικού, αλλά για να παραμείνει υψηλή η ευαισθητοποίησή μας και έτσι να μην αμελεί κανείς να παίρνει τις αναγκαίες προφυλάξεις.

Είναι εσφαλμένη η αντίληψη ότι κινδυνεύουν μόνο οι τοξικομανείς και

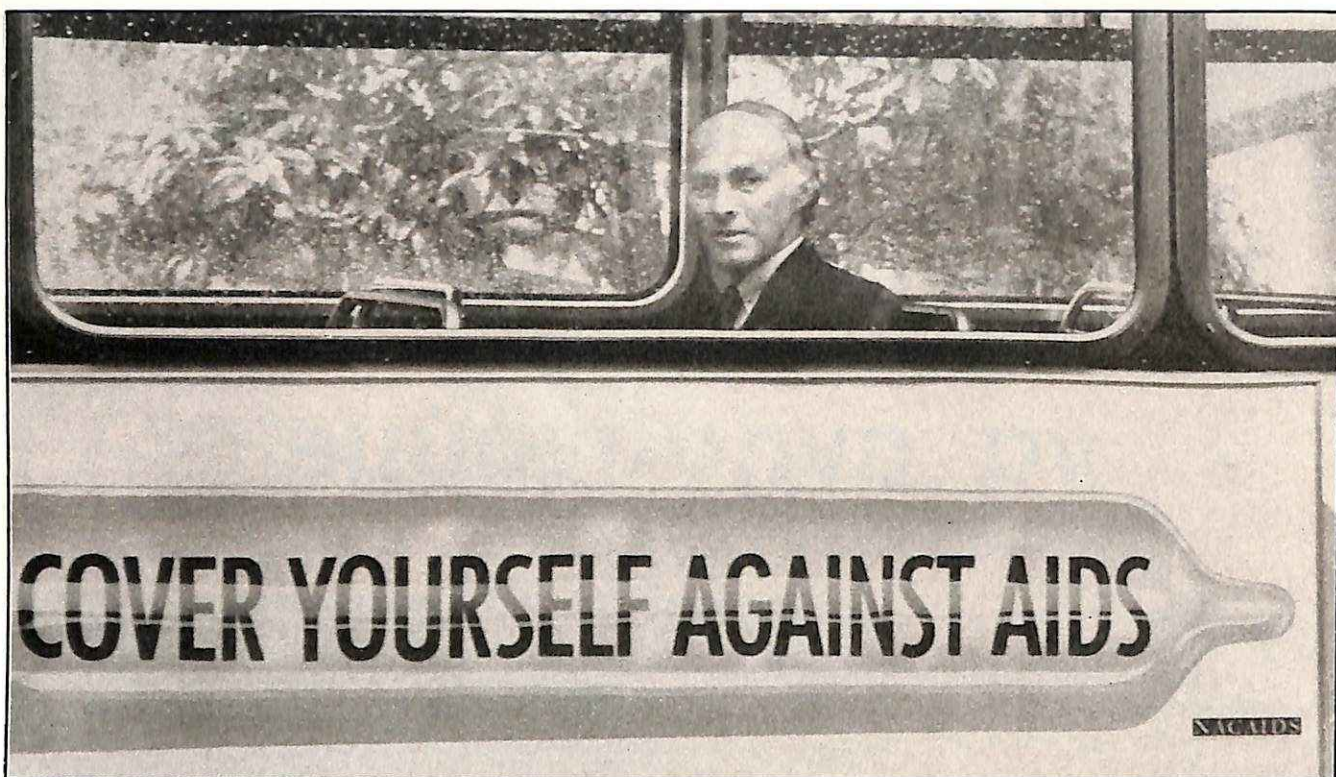

Η έλλειψη ενημέρωσης ακόμη και σε ανεπτυγμένες χώρες, κάνει πολλούς να πιστεύουν ότι το Έιτζ μεταδίδεται ακόμη και... εξ αποστάσεως. Στη φωτογραφία μας, τρία παιδιά στη Σαρσάδα της Φλώριδας των ΗΠΑ, βγαίνουν από το σχολείο συνοδευόμενα από δασκάλους, γιατί οι γονείς των άλλων μαθητών είναι ξεσηκωμένοι, επειδή ένας συγγενής των τριών παιδιών πάσχει από τη νόσο και ζητούν να διωχθούν οι μικροί αυτοί μαθητές από το σχολείο τους!

οι ομοφυλόφιλοι. Απλώς αυτές οι ομάδες, διατρέχουν περισσότερους κινδύνους. Αλλά απειλούμεθα όλοι. Γι' αυτό και η προσοχή μας πρέπει να παραμείνει εντεταμένη. Άλλωστε, ο καθηγητής κ. Παπαευαγγέλου έχει πολλές φορές τονίσει ότι όλοι και ιδιαίτερα οι νέοι πρέπει να παίρνουν πάντοτε τις αναγκαίες προφυλάξεις.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

«Δεν πιστεύω ότι θα βρεθεί θεραπεία κατά του έιτζ, ούτε πως θα καταρθωθεί να παρασκευαστεί, μέσα στον εικοστό αιώνα, εμβόλιο κατά της ασθένειας». Μ' αυτή την απαισιόδοξη πρόβλεψη του Αμερικανού υπουργού Υγείας, Έβερτ Κουπ, έληξαν οι εργα-

Είναι ίσως τολμηρό, αλλά δεν σοκάρει. Η εκστρατεία κατά της ανιάτης ασθένειας Έιτς συνεχίζεται πυρετωδώς και με οποιονδήποτε τρόπο, σε όλο τον κόσμο. Έτσι στα λεωφορεία της Αυστραλίας κολλήθηκαν αφίσες με αυτό το σχήμα και με την επιγραφή «Προστατέψτε τον εαυτό σας από το Έιτς».

σίες του πρώτου παγκόσμιου συνεδρίου κατά του Έιτς, που πραγματοποιήθηκε υπό την αιγίδα της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας και του βρετανικού υπουργείου Υγείας την τελευταία βδομάδα του Ιανουαρίου.

Κύριος σκοπός του συνεδρίου, στο οποίο παραβρέθηκαν εκπρόσωποι 145 χωρών, ήταν να τονιστεί η ανάγκη της εκπαίδευσης, της πληροφόρησης και της συμβουλής των ατόμων για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν αποτελεσματικά τους κινδύνους του Έιτς.

Στη διακήρυξη που εξέδωσε το συνέδριο υπογραμμίζεται η ανάγκη του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και στον αγώνα κατά του Έιτς.

Παρ' όλο που οι περισσότερες χώρες συμφώνησαν με την αρχή αυτή και δήλωσαν ότι την αποδέχονται δεν φαίνεται να την ακολουθούν και πολύ πιστά.

Διαφορές στην αντιμετώπιση και καταπολέμηση της αρρώστιας εμφανίζονται μεταξύ των κρατών, διαφορές που οφείλονται στο διαφορετικό βαθμό πρόδου και ανάπτυξης, στα διαφορετικά ήθη και έθιμα.

Την Ελλάδα, στο συνέδριο εκπροσώπησε ο υφυπουργός Υγείας κ. Γρ. Σολωμός. Ήδη στη χώρα μας, αποφασίσθηκαν διάφορα μέτρα για την αντιμετώπιση της νόσου, όπως:

- Η δημιουργία τμημάτων νοσηλείας ατόμων που πάσχουν από Έιτς, σε

διάφορα μεγάλα νοσοκομεία (Λαϊκό, Συγγρού, Παπανικολάου, Θεσσαλονίκης), εργαστηρίων και εξωτερικών ιατρείων κ.λ.π.

Παράλληλα, κάθε γενικό νοσοκομείο θα διαθέσει 4 κρεβάτια για τους ασθενείς του AIDS. Φυσικά, για όλα αυτά θα εκπονηθούν μελέτες και παραμένει άγνωστο το πότε θα αρχίσει να ισχύουν.

- Να γίνει εκπαίδευση του νοσηλευτικού προσωπικού, εδώ, στη Γαλλία και στην Αμερική.
- Να οργανωθούν συναντήσεις εκπροσώπων του υπουργείου Υγείας με τις πολιτικές νεολαίες, με ομοφυλόφιλους και πάσχοντες στα πλαίσια της εκστρατείας ενημέρωσης του κοινού. Παράλληλα, να διοργανωθεί νέα καμπάνια μέσα από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης για τη διαφώτιση, του γενικού πληθυσμού εν όψει του καλοκαιριού, οπότε αναμένεται έξαρση των κρουσμάτων.

Τα κρούσματα στη χώρα μας μέχρι τώρα, ανέρχονται σε 104.

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Αμέσως μετά τη λήξη των εργασιών του Πρώτου Παγκοσμίου Συνεδρίου για το Έιτς, ο διευθυντής του ειδικού προγράμματος για το Έιτς της

Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, κ. Τζόναθαν Μαν παραχώρησε συνέντευξη στην εφημερίδα «Ιντερνάσιοναλ Χέραλντ Τρίμπιουν», τα κυριότερα σημεία της οποίας είναι:

- Γνώμη της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας είναι ότι βρισκόμαστε μόνο στην αρχή μιάς παγκόσμιας επιδημίας, η τελική έκταση της οποίας δεν μπορεί ακόμη να προσδιοριστεί. Βλέποντας όμως τα αποτελέσματά της κατά την πρώτη μόλις δεκαετία, το μέλλον του κόσμου διαγράφεται ζοφερό. Πάντως, μείωση στη μετάδοση του ιού του Έιτς αναμένεται στη διάρκεια του φετινού χρόνου, εξαιτίας κυρίως της μεταβολής στις συνήθειες του κόσμου, μεταβολής που οφείλεται κατά κύριο λόγο στα προγράμματα εκπαίδευσης και πληροφόρησης.
- Κάθε άτομο που είναι φορέας του ιού, πρέπει να καταλάβει ότι κινδυνεύει τόσο να τον μεταδώσει σε άλλους, όσο και να προσβληθεί ο ίδιος, αργά ή γρήγορα από τη θανατηφόρα ασθένεια. Σε πόσους από τους φορείς θα εκδηλωθεί η ασθένεια δεν μπορεί να προβλεφθεί, στοιχεία μπορούν να δοθούν μόνο για τις περιπτώσεις που έχουν παρατηρηθεί ως σήμερα, και σύμφωνα με τις οποίες ένα ποσοστό 10%-30% των φορέων του ιού θα προσβληθούν από το Έιτς σε διάστημα πέντε ετών, ενώ αν προχωρήσουν στα επτά ή οκτώ χρόνια, το ποσοστό προσβολής αυξάνεται σε 40% ή και περισσότερο.
- Σχετικά με την πρόσφατη εμφάνιση, για πρώτη φορά, στις ΗΠΑ του δεύτερου ιού που προκαλεί Έιτς, του HIV-2, που ως σήμερα είχε εντοπιστεί μόνο στην Αφρική και την Ευρώπη, γνώμη της Οργάνωσης είναι, ότι η ασθένεια μεταδίδεται κυρίως με τον πρώτο ιό, τον HIV. Όσο για τον δεύτερο ιό, το έρωτημα που τίθεται από τη στιγμή του εντοπισμού του ανάμεσα στον πληθυσμό μιάς χώρας, είναι σε ποιά έκταση είναι αυτός διαδεδομένος, και τότε θα πρέπει οι αρμόδιοι να αρχίσουν να παίρνουν τα κατάλληλα προφυλακτικά μέτρα.
- Ένα από τα πιο ενθαρρυντικά στοιχεία του συνεδρίου ήταν η τεράστια ανταπόκριση των κυβερνήσεων, που έστειλαν από τα περισσότερα μέρη του κόσμου τους υπουργούς τους να συμμετάσχουν στη συζήτηση και εξέταση ενός προβλήματος, που αποτελεί, πια, παγκόσμια απειλή. Τό μήνυμα που

μετέφεραν οι υπουργοί αυτοί στις χώρες τους ήταν η ανάγκη να τεθεί τέρμα στην απομόνωση και τον στιγματισμό των θυμάτων του Έιτς και των ομάδων «υψηλού κινδύνου», καθώς και η ανάγκη παγκόσμιας συνεργασίας για την καταπολέμησή του.

- Το πρόγραμμα κατά του Έιτς της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, εφαρμόζεται ήδη από 110 χώρες, και, όπως προβλέπουν οι αρμόδιοι, μέσα στον φετινό χρόνο οι χώρες που θα ενώσουν τις προσπάθειές τους στην καταπολέμηση της αρρώστιας θα φτάσουν τις 142.
- Το ποσό που ζητά φέτος η οργάνωση για την επιδότηση του προγράμματός της είναι 66 εκατομμύρια δολάρια, 39 εκατομμύρια περισσότερα από το περυσινό, και αισιοδοξεί ότι θα της δοθεί ολόκληρο αυτό το ποσό. Η συνεχής επιδότηση του προγράμματος της οργάνωσης εξαρτάται από το εκάστοτε πολιτικό κλίμα και από τη στάση του κόσμου απέναντι στη μακροπρόθεσμη πολιτική αντιμετώπισης του Έιτς.
- Παρά την επιθυμία και την προθυμία των κυβερνήσεων να συνεργασθούν και να αποδεχτούν κοινή πολιτική στην καταπολέμηση της ασθένειας, υπάρχουν μερικά σημεία στην εκστρατεία αυτή, που δεν γίνονται, προς το παρόν τουλάχιστον, αποδεκτά από αρκετές χώρες, ανάλογα, με την πολιτική και πολιτιστική τους ανάπτυξη. Τα σημεία που εντοπίζονται οι δυσκολίες αυτές είναι η εισαγωγή σεξουαλικής αγωγής στα σχολεία πράγμα που πολλές χώρες είναι ακόμα ανέτοιμες να δεχτούν.
- Το θέμα που προκαλεί τα περισσότερα ερωτηματικά και αντιδράσεις είναι η πραγματοποίηση υποχρεωτικών εξετάσεων αίματος. Η αρχή που υιοθετείται από την οργάνωση είναι ότι επιβάλλεται η εξέταση του αίματος των αιμοδοτών, αλλά αν θέλουμε να χρησιμοποιήσουμε την εξέταση ως μέσο διαφύλαξης της δημόσιας υγείας, η διαδικασία αυτή πρέπει να εξεταστεί από διάφορες σκοπιές, όπως τεχνική, νομική, ηθική, πολιτική και οικονομική.

ΔΥΣΟΙΩΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Όπως τόνισε σε πρόσφατη ομιλία του ο πρόεδρος της Εφορείας Ιατροκοινωνικών δραστηριοτήτων του Ε.Ε.Σ. η πορεία δε είναι καθόλου εν-

θαρρυντική, αφού οι ασθενείς έφθασαν τους 100 και οι φορείς πρέπει να εγγίζουν τους 10.000, ενώ σε παγκόσμια κλίμακα έχουν δηλωθεί περισσότερα από 75.000 κρούσματα και οι φορείς πρέπει να πλησιάζουν τα 10.000.000.

Με τα σημερινά δεδομένα το 1990 τα κρούσματα της αρρώστιας σε όλο το κόσμο θα περάσουν το ένα εκατομμύριο και οι φορείς θα φθάσουν τα 100 εκατομμύρια. Από οικονομικής δε πλευράς με τα σημερινά πάλι δεδομένα το 1991 τα έξοδα για την αντιμετώπιση του Έιτς θα ξεπεράσουν τα 16 δισεκατομμύρια δολάρια σε όλες τις χώρες της Γης, που πρέπει να ποστεθούν και πολλαπλάσιες οικονομικές επιπτώσεις από τη στέρηση μεγάλου ποσοστού νέων ατόμων που θ' αρρωστήσουν και επομένως θα είναι ανίκανα για εργασία ή θα είναι φορείς και δύσκολα θα είναι αποδεκτοί στην αγορά της εργασίας, από βλαβερές επιπτώσεις στο τουρισμό, ξενοδοχειακές επιχειρήσεις, ασφαλιστικές επιχειρήσεις, κ.ά.

Τελειώνοντας τόνισε, ότι η μόνη αποτελεσματική άμυνα που σήμερα διαθέτουμε είναι η προφύλαξη. Με την εξέταση του αίματος, προ της μεταγγίσεως μηδενίζονται οι πιθανότητες μεταδόσεως με τη μετάγγιση και με τη χρήση συρίγγων μιάς χρήσεως ελαχιστοποιούνται οι μολυσμένοι τοξικομανείς, ώστε απομένει ως πίο υπολογισμός τρόπος μεταδόσεως, η σεξουαλική επαφή. Αλλά και σ' αυτό τον τομέα, η πρόληψη μπορεί να είναι αήλυτη, με την αμοιβαία πίστη των ζευγαριών και την αποφυγή περιστασιακών σχέσεων και επαφών, όπως και με τη χρήση προφυλακτικού.

Ο καθηγητής Γ. Παπαευαγγέλου εξ άλλου, έχει πει πρόσφατα, ότι μέχρι τα τέλη της δεκαετίας, οι πάσχοντες προβλέπεται να φθάσουν του 1.500, από τους οποίους οι 750 θα πεθάνουν στη χώρα μας.

Τέλος, ίδρυση, νοσοκομειακών τμημάτων για το Έιτς και στελέχωσή τους με διάφορες επιστημονικές ειδικότητες, καθώς και οργάνωση περιοδούντων επιστημονικών ομάδων (με ενίσχυσή τους από άτομα των δήμων) για ιατρική και ψυχοκοινωνική αλληλεγγύη προς τους ασθενείς τους ασυμπτωματικούς φορείς του ιού και τις οικογενείες τους, συνιστά-μεταξύ άλλων — το Συμβούλιο της Ευρώπης προς τα 32 κράτη — μέλη του, προτρέποντας τις κυβερνήσεις τους να κηρύξουν την καταπολέμηση του ιού HI V επείγουσα εθνική προτεραιότητα.

Η αγγλική εφημερίδα «Ιντιπέντεντ» είχε πρόσφατα ένα πρωτοσέλιδο δημοσίευμα, σύμφωνα με το οποίο 1 στα 61 παιδιά που γεννιούνται στη Νέα Υόρκη, έχει Έιτς. Πρόκειται για «κάθετη μετάδοση», δηλαδή ο ιός πέρασε στα μωρά από τις μητέρες τους, που είναι φορείς.

THE HELLENIC RED CROSS HONOURS ITS COLLABORATORS

On the occasion of the International Red Cross 125th Anniversary as well as that of the 110th of the Hellenic Red Cross, on May 9th, our Society will honour with seven gold medals, an equal number of organisations and individuals whose work and offer towards society, completes the Hellenic Red Cross work. Those who will be honoured this year are, the Church of Greece, UNICEF, the Onassis Foundation for the founding of the Onassis Cardiosurgical Center, the Charitable Society, which maintains the Athens Old People's Home, the House for Incurables, the shipowner Mr. J. Latsis for his enormous offer to the victims of Kalamata earthquakes and the sisters Mesdames Constantinopoulou and Peroti for their great donations to two Greek hospitals.

JESUS CHRIST'S SENTENCE OF DEATH

A Greek journalist, has granted to us his important text including a translation of Jesus Christ's sentence by the Pontius Pilate and a letter of Pilate's predecessor to the Emperor of Rome Tiberius, which the writer discovered in an old house kept in a Monastery of Mount Athos. This text is published in this issue.

LORD BYRON

Two centuries were completed last January, from the birth of the great English poet and distinguished philhellene, Lord Byron who, in its time, by his work and the way of his living, had caused the disapproval of the then conservative British society. Later he came to Greece and effectively helped the greeks with their efforts to free themselves from the Turkish slavery which had been lasting for whole four hundred years. He died at Mesolongi, a small town in the West Greece which is considered as "holy town" by the Greek people. His heart was buried there, whereas his body was carried to England. Now, two hundred

years from his birth, the intellectual people of England recognize him as a great poet and many historical researches were made about his life. An extensive article, based on Dorothy Brooks' elements, is published in this issue under the title "Lord Byron, the poet, the philhellene, the hero".

A DANGEROUS CUSTOM

In Greece, Easter is celebrated with various customs also. It is considered the feast of spring and love and among the other prevailing habits, as the dyeing of red eggs, the spitting of whole lambs, etc., there is also the custom of lighting bengals, squibs, flares etc. in the night of Resurrection. However, as many of these explosives are improvised and therefore dangerous, the Government prohibited their use. Nevertheless, there are many who continue this dangerous custom, and thus every year there happen small accidents; the victims of which are usually small children. An article with arguments against this custom is published today.

HELLENIC RED CROSS ACTIVITIES

The Hellenic Red Cross continuing its fruitful humanitarian and social activities, effected an important work also during the two months of March and April. It forwarded medicines to the Lebanese Red Cross, organized a Seminar for Social Workers in the earthquake stricken Kalamata and continued all its usual activities for which we devote certain pages in this issue.

THE 110 YEARS OF THE HELLENIC RED CROSS

This year the Hellenic Red Cross completes 110 years of existence and activity and this anniversary will be celebrated in a solemn way. Besides, this anniversary will be an opportunity for the HRC to honour, by gold medals, certain organisations, their humanitarian and social work of which, has offered a great assistance to the Greek people. A respective report will be published in this issue.

THE UNION OF THE DODECANESE

The Dodecanese is a cluster of islands in the Aegean Sea, the capital of which is the very well-known touristic island of Rhodes, one of the most beautiful islands all over the world, in which thousands of tourists from many countries concentrate every year. These islands were liberated from the occupation forces several years after the end of World War II and were united again to Greece in 1948. The 40th anniversary of their union was celebrated by the Greeks, by many official manifestations. In this issue, we publish a respective historical article.

SEMINAR FOR THE MEDICAL ADVICE CENTER

A Seminar for the exchange of experience among those who are engaged in the program of providing medical advice to the seamen (MAC), was organised in Athens, thanks to the subsidy of the European Social Fund in which several of the state-members of the European Economic Community participate. Within the scope of this Seminar, there were also conferred the certificates of training to the medical and paramedical personnel engaged, in the program, in the presence also of many representatives of similar programs in other countries.

LORD BYRON

Deux siècles se sont accomplis depuis la naissance du grand poète Anglais et distingué philhellène, Lord Byron, qui à son époque avait provoqué par son oeuvre et par sa mode de vivre la désapprobation de la société conservatrice britannique.

Plus tard, il est venue en Grèce et il a aidé efficacement les Grecs dans leurs efforts de se libérer de l'esclavage turc qui a duré 400 ans entiers. Il mourut à Messongue, une petite ville en Grèce occidentale qui est considérée comme ville sacrée par le peuple grec, son coeur est enterré là, tandis que son corps est transporté en Grande Bretagne. Aujourd'hui, 200 ans depuis sa naissance, les intellectuels de Grande Bretagne, le reconnaissent comme grand poète et beaucoup de recherches historiques ont été faites sur sa vie.

Dans cet annexe, nous publions un article basé sur des éléments de Dorothy Brooks, sous le titre "Lord Byron, le poète, le philhellène, le héros".

UNE COUTUME DANGEREUSE

Diverses coutumes il y a en Grèce, le Pâques. Il est considéré comme la fête de printemps et d'amour. Parmi les habitudes qui existent comme p.e. la peinture en rouge des oeufes, le grillage des agneaux, etc., il y a aussi la coutume des feux de bengale, des pétards, des becs à gaz, etc., la nuit de la resurrection.

Etant donné que plusieurs de ces explosifs sont improvisés et par conséquent dangereux, l'état interdit leur utilisation. Malgré cela il y a beaucoup de gens qui continuent cette coutume dangereuse et c'est la raison pour laquelle chaque année ils arrivent en Grèce de petits accidents, dont les victimes sont de petits enfants. Nous publions aujourd'hui un article avec des arguments contre cette coutume.

ACTIVITES DE LA CROIX ROUGE HELLENIQUE

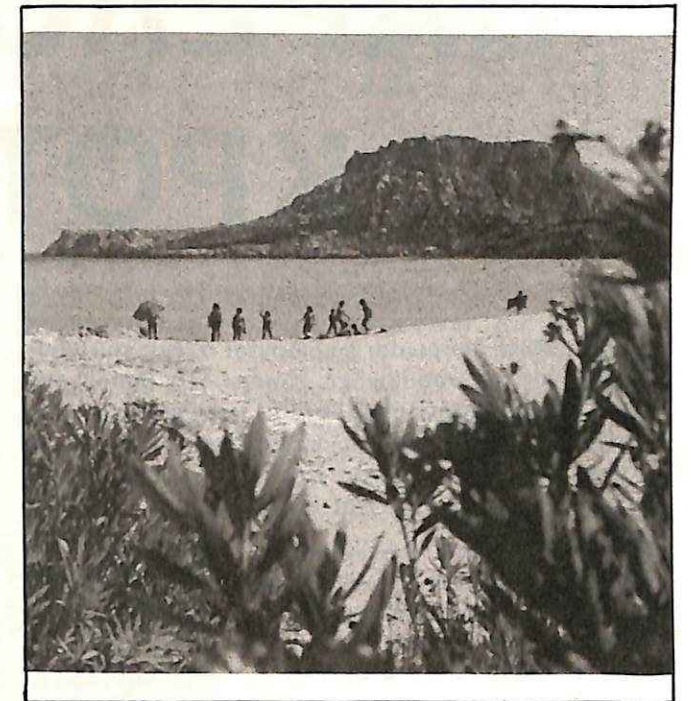
La Croix - Rouge Hellénique continuant sa riche activité, sociale et humanitaire, a réalisé une oeuvre remarquable pendant les 2 mois de mars et d'Avril Elle a envoyé des médicaments au Liban, a organisé un Séminaire pour les Assistantes Sociales à la ville sinistrée de Kalamata et a continuée toutes les activités habituelles, pour lesquelles nous dédions dans cet exemplaire assez de pages.

LES 110 ANS DE LA CROIX ROUGE HELLENIQUE

La Croix Rouge Hellénique complète cette année 110 ans d'existence et d'activité et cet anniversaire sera célébré de façon très solennelle. D'ailleurs cette fête sera une occasion pour la Croix - Rouge Hellénique d'honorer avec le Médaille d'or, certaines Organisations, dont l'oeuvre humanitaire et sociale a beaucoup offert au peuple grec. Un reportage relatif sera publié dans le prochain exemplaire.

L'UNION DE DODECANESE

La Dodecanèse est un complexe d'îles dans la mer d'Égée, dont la capitale est l'île de Rhodes, très connue touristiquement et une de plus belles îles du monde, qui ressemble de milliers de touristes de beaucoup de pays. Ces îles ont été libérées par les forces d'occupation bien des années après la fin de la deuxième guerre mondiale et ont été unies de nouveau avec la Grèce en 1948. L'Anniversaire de 40 ans depuis leur union, a été

célébré cette année, avec l'organisation de plusieurs manifestations officielles. Nous publions un article historique relatif, dans cet exemplaire.

SEMINAIRE DU CENTRE DE CONSULTATION MEDICALE MARITIME

Un Séminaire pour l'échange d'expérience parmi ceux qui travaillent au programme de consultation médicale aux navigateurs, a été organisé à Athènes, grâce à la subvention du Fonds Social Européen auquel participent plusieurs pays-membres de la Communauté Européenne Economique.

Dans le cadre de ce Séminaire ont été attribués les certificats de formation au personnel médical et auxiliaire qui travaille à ce programme, en présence de beaucoup de représentants de programmes similaires dans d'autres pays.

LA CROIX ROUGE HELLENIQUE HONORE SES COLLABORATEURS

A l'occasion de l'anniversaire des 125 ans depuis la fondation de la Croix - Rouge Internationale ainsi que des 110 ans d'existence de la Croix Rouge Hellénique, notre Organisation décrètera le 9 mai, 7 médailles d'Or, à des Individuels et Organisations d'un nombre égal, dont leur oeuvre et leur offre envers la Société, complète l'oeuvre de la Croix - Rouge Hellénique.

Ceux qui se sont honorés, cette année sont l'Eglise de Grèce, la UNICEF, l'Institution Onassis, pour la création de Onassis Centre cardiosurgical, la Société Charitable qui maintient l'hospice.

LA CONDAMNATION DE JESUS CHRIST

Un journaliste grec, nous a donné un texte remarquable qui contient la traduction de la décision de condamnation contre Jesus Christ par Pontius Pilate et une lettre du prédecesseur de Pilate envers l'Empereur de Rome Tiberios, que l'auteur a découvert dans un livre ancien qui est gardé au Monastère du Mont Athos. Ce texte est publié dans cet exemplaire.

ΒΑΡΕΛΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΟΤΙΔΕΣ

Πολλοί άνθρωποι επιδίδονται σ' ένα επικίνδυνο και θορυβώδες «σπόρ». Το βράδυ της Ανάστασης, πυροδοτούν βαρελότα και εξακοντίζουν κροτίδες, προκαλώντας δαιμονιώδη θόρυβο και προξενώντας πολλά ατυχήματα. Μάλιστα μερικές φορές, θύματα είναι και οι ίδιοι οι δράστες.

Κάθε χρόνο, οι αστυνομικές αρχές συλλαμβάνουν πολλούς κατασκευαστές εκρηκτικών και άλλους που τα εμπορεύονται και κατάσχουν σημαντικές ποσότητες από αυτά τα επικίνδυνα προϊόντα. Αλλά πάντα κάποιοι βρίσκουν τον τρόπο να φτάνουν στα χέρια των παιδιών αρκετά, ώστε να μη μπορούν να αποφευχθούν εντελώς τα ατυχήματα.

Στα παλιότερα χρόνια, σε πολλές περιοχές της χώρας μας οι νεαροί έφτιαχναν μόνοι τους αυτά τα πράγματα. Στην Καλαμάτα, τα «χαλκούνια» ήταν μία επικίνδυνη συνήθεια, όπως και στην Κάλυμνο, το νησί των σφουγγαράδων, όπου μάλιστα δεν δί-σταζαν να χρησιμοποιούν και δυναμίτιδα. Έτσι τα ατυχήματα ήταν συχνά και πολλοί άνθρωποι σηματοδευόνταν για όλη τους τη ζωή, ενώ άλλοι — ευτυχώς λίγοι — σκοτώθηκαν από αυτά τα «δημιουργήματα».

Αλλά δεν είναι κρίμα, να μεταβά-λουμε τη γιορτή της χαράς και της αγάπης, που είναι η Ανάσταση, σε ημέρα πόνου και θρήνου; Δεν είναι κουτό, αφού γνωρίζουμε ότι η κατοχή και χρήση τέτοιων πραγμάτων είναι επικίνδυνη, να εκτίθενται μερικοί, εν γνώσει τους στον κίνδυνο; Δεν είναι απαράδεκτο, αφού όλοι ξέρουμε ότι αυτή η δραστηριότητα απαγορεύεται από τον νόμο, μερικοί να αδιαφορούν και να παρανομούν συνειδητά; Τι προσθέτει στο γιορτασμό του Πάσχα, η πρόκληση του θορύβου; Σε τι εξυπη-ρετεί, όλος αυτός ο ορυμαγδός;

Βέβαια το σωστό θα ήταν, να μην υπάρχουν στο εμπόριο παρόμοια πράγματα. Πάντοτε η πρόληψη είναι καλύτερη από την καταστολή. Αλλά μερικοί, με κίνητρο το κέρδος, δεν δι-στάζουν να παρανομούν και να φτιά-χνουν τέτοια προϊόντα.

αφού κάποιες κροτίδες σκάζουν στα χέρια τους και τους τραυματίζουν. Δεν είναι λίγοι δυστυχώς οι άνθρωποι στον τόπο μας, που έχουν χάσει μάτια ή χέ-ρια σ' αυτό το ανόητο έθιμο, που ενώ απαγορεύεται από το νόμο, δεν έχει εντελώς ξερριζωθεί.

**Το αμέριμνο
παιγνίδι 3 αγοριών
βάφτηκε στο αίμα
από βεγγαλικό
που πέταξε
άγνωστος Σοβαρά
τραυματισμένο
το ένα παιδάκι**

Τα προϊόντα αυτά, διοχετεύονται στην αγορά κι εμείς τα αγοράζουμε. Αν λοιπόν το καταναλωτικό, κοινό, σεβόταν το νόμο και την ησυχία και

την αρτιμέλεια των άλλων και δεν τα αγόραζε, τι θα έκαναν αυτοί οι ασυ-νείδητοι; Θα πάθαιναν οικονομική ζη-μιά, θα έβλεπαν ότι ο κόσμος τους αποδοκιμάζει μ' αυτόν τον τρόπο και θα σταματούσαν. Διότι βέβαια, κανείς δεν κατασκευάζει προϊόντα που γνω-ρίζει ότι δεν πρόκειται να πουληθούν.

Αυτός λοιπόν είναι ο καλύτερος τρόπος, για να εξουδετερωθεί ο κίν-δυνος. Το να περιφρονήσουμε όλοι αυτά τα πράγματα, που ενώ δεν προ-σφέρουν τίποτε, αποδεικνύονται και εξαιρετικά επικίνδυνα για όλους. Άλ-λωστε ο νόμος 456/76 είναι σαφής: Οι συσκευές εκτόξευσης κροτίδων και φωτοβολίδων χαρακτηρίζονται όπλα και επομένως όποιος έχει τέτοια πράγματα, θεωρείται ότι οπλοφορεί παράνομα και δικάζεται γι' αυτό.

Οι ανεμόμυλοι θα διατηρηθούν

Στη Μύκονο δεν είναι πια πολλοί, αλλά στην Κρήτη είναι. Και αποτε-λούν για πολλούς, ιδιαίτερα τους ξένους «σήμα κατατεθέν», για τους τό-πους αυτούς. Και τώρα, θα προστατευθούν. Σύμφωνα με σχετικό δημο-σίευμα:

«ΕΡΓΑ ΤΕΧΝΗΣ — ιστορικά διατηρητέα μνημεία» χαρακτηρίστηκαν έντεκα ανεμόμυλοι στη Χώρα της Μυκόνου, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο τους, με απόφαση της υπουργού Πολιτισμού κ. Μερκούρη. «Οι μύ-λοι αυτοί αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα λαϊκής αρχιτεκτονικής της προβιομηχανικής περιόδου και σημεία αναφοράς της εικόνας του νησιού στα πέρατα της γης», αναφέρεται στην απόφαση.

Με άλλη απόφαση της υπουργού Πολιτισμού, χαρακτηρίστηκαν «ιστο-ρικά διατηρητέα μνημεία», που χρειάζονται ειδική κρατική προστασία, οι ανεμόμυλοι, που βρίσκονται στα εξής χωριά της επαρχίας Μεραμπέλου του νομού Λασιθίου: Σχοινιάς, στη θέση Αγγιριά (5 μύλοι), δυτικά του χωριού Σέλλες (2 μύλοι), Πάνω Λουμάς (2 μύλοι), Βρούχας (9 μύλοι).

Οι μύλοι αυτοί αποτελούν πολύ ενδιαφέροντα ειδικά κτίσματα στα οποία συνδυάζονται οι αυστηρές μορφολογικές λύσεις που επιβάλλει μία συγκεκριμένη τεχνολογία και η θαυμάσια αισθητική αντίληψη του λαϊκού τεχνίτη. Είναι δε άρρηκτα δεμένοι με την ιστορία του τόπου και τις ιστο-ρικές μνήμες των κατοίκων.

Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Λάμπρου Σκόντζου,
Καθηγητή Θεολογίας

Δεν είναι σπάνιες οι περι-πτώσεις που διαβάζουμε ή ακούμε την εσφαλμένη και πολλές φορές κακόβουλη άπο-ψη ότι ο Χριστιανισμός και ιδιαίτε-ρα η διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου υποβίβασε σε αξία το αν-θρώπινο σώμα. Έτσι σύμφωνα μ' αυτή την άποψη, η Εκκλησία ακο-λουθώντας και σήμερα αυτή την τακτική καταφρονεί το ανθρώπινο σώμα, το υποβάλλει σε πολλές στερήσεις και το υποβιβάζει σε σχέση με το πνεύμα που είναι η μόνη αξία.

Οι ισχυρισμοί όμως αυτοί είναι αστήρικτοι και άδικοι, γιατί αν κά-ποιος ασχοληθεί σοβαρά με τη με-λέτη της Αγ. Γραφής θα διαπιστώ-σει ότι μόνο στη Χριστιανική διδα-σκαλία καταξιώνεται ο όλος ψυχο-σωματικός άνθρωπος, αντίθετα με το εθνικό και κυρίως το ελληνιστι-κό και Ρωμαϊκό περιβάλλον όπου «η ύλη και το σώμα εθεωρούντο ως δεσμωτήριο του Πνεύματος και πηγή του κακού. Δι' αυτό, λοι-πόν, έπρεπε να καταταρυνώνται, ίνα ελευθερωθεί η ψυχή των δε-σμών αυτής και βαδίσει ελευθέρα προς τον ουρανόν». (Ε. Θεοδώ-ρου, καθ. Πανεπ. «Μαθήματα Κα-τηχητικής», σελ. 211). Ιδιαίτερα η μελέτη της διδασκαλίας του Απ. Παύλου, στις Πράξεις των Απο-στόλων και στις δεκατέσσερις επιστολές του φανερώνει περίτρα-να το πόσο μεγάλη τιμή και αξία απέδωσε ο Χριστιανισμός στο αν-θρώπινο, σώμα, αφού αυτό έγινε κατοικητήριο του Θεού με τη σάρ-κωση του Λόγου (Ιωάν. Α' 14).

Στη Θεολογία του Απ. Παύλου η αξία του ανθρωπίνου σώματος είναι πολύ μεγάλη. Όλοι σχεδόν οι κατοπινοί Πατέρες και Θεολόγοι ανατρέχουν σ' αυτόν προκειμένου να αναφερθούν στην αξία ανθρω-πίνου σώμα. Πριν όμως προχωρή-σουμε είναι απαραίτητο να επιση-μάνουμε τον βασικό διαχωρισμό

που κάνει ο Παύλος μεταξύ σώμα-τος και σάρκας. Ο όρος «σάρκα» στην Παύλεια Θεολογία έχει το χαρακτήρα του υποδουλωμένου στην αμαρτία ανθρώπου, «σάρκα» είναι το «πεπτωκός», σώμα ως κα-τάλοιπο της αμαρτίας που επήλθε με την πτώση (Γεν. Β' κεφ. Ρωμ. Ε. 12). Όταν το σώμα είναι υπο-ταγμένο στη σάρκα τότε είναι «σώμα σαρκός» (Κολ. Β' 11), είναι «σώμα αμαρτίας» (Ρώμ. ΣΤ' 6) και μεταβάλλεται τελικά σε «σάρκα αμαρτίας». (Ρωμ. Η' 3). Ο ίδιος δεν θέλει να καυχείται για τον σαρκικό του εαυτό (Α' Κορινθ. Α' 29) και η σαρκική νομική περιτομή πλέον δεν έχει καμιά αξία γι' αυ-τόν (Ρωμ. Β' 15-29 και Γαλ. ΣΤ' 12). Αν και φέρει σώμα, όμως δεν πολιτεύεται «κατά σάρκα» (Β' Κο-ρινθ. ΙΕ' 50). Αν δεν μεταστραφεί η σάρκα σε σώμα αγιοσύνης (Ρωμ. ΙΒ' 1) αυτού που φέρει το «σώμα της σαρκός» (Κολ. Β' 11) δεν υπάρχει σωτηρία, γιατί όπως τονίζει ο Ξ.Λ. Ντυφούρ: «Η δυνα-τότητα μιάς κατά σάρκα ζωής απο-τελεί τὰ ἴχνη τῆς ἁμαρτίας μέσα μας, κι' αυτό μέ τή μεσολάβηση τῆς σάρκας πού ἦταν κάποτε στήν κατοχή της ἁμαρτίας».

Τό σώμα, αντίθετα από φθαρτή σάρκα, γιά τόν άπ. Παῦλο εἶναι μιά ἀπό τίς σημαντικότερες ἀξίες τοῦ ἀνθρώπου (Ρωμ. Α' 24, Δ' 19, Δ' Κορινθ. Ζ' 4, ΣΤ' 13-20). «Αὐτό καθ' ἑαυτό τό σώμα ἀξίζει μόνο τό σεβασμό ἀπό μέρους ἐκείνου τόν ὁποῖο ἐκφράζει» καί «ἀποδίδει (ὁ Παῦλος) στή σάρκα καί ὄχι στό σώμα τό φθαρτό καί παροδικό χα-ρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου» (Ξ.Λ. Ντυφούρ Λεξικό Β' Θεολ. στ. 924). Στήν Παύλεια Θεολογία ὁ Χριστός «ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος ἀποκατήλαθεν ἐν τῷ σώματι τῆς σαρκός αὐτοῦ διά τοῦ θανάτου, παραστήσαι ὑμᾶς ἁγίους καί ἁμώμους» (Κολ. Α' 23) Τό «πεπτωκός» σώμα ὅταν γίνεῖ μέ-λος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δη-

λαδή μέλος τῆς Ἐκκλησίας ὄχι μο-νάχα σώζεται ἀλλά τό ὅτι ο ἴδιος ο Χριστός ἀνέστησε τό δικό του Σώ-μα, θα ἀναστηθεῖ καί θα «με-τασχηματίσει τό σώμα τῆς ταπει-νώσεως ἡμῶν εἰς τό γενέσθαι αὐ-τό σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δό-ξης αὐτοῦ».

Έτσι ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος εἶναι τεράστια, ἀφού ἡ ἀξία τοῦ δεν περιορίζεται σ' αὐτή μονάχα τῇ ζωῇ ἀλλά πρόκειται με-τά τήν γενική ἀνάσταση (Α' Θεο-σαλ. 14) νά δοξασθεῖ αὐτό ἀνάλο-γα με τό Σώμα τῆς δόξης Κυρίου. Εἶναι προορισμένο, λοιπόν, γιά δό-ξα καί τιμή καί ὄχι γιά ἀκολασία. Εἶναι «μέλος Χριστοῦ», καί «ναός τοῦ Ἁγ. Πνεύματος». Ο Θεός πρέπει νά δοξάζεται «ἐν τῷ σώμα-τι ἡμῶν καί ἐν τῷ πνεύματι ἡμῶν, ἅτινα ἐστί τοῦ Θεοῦ» (Α' Κορινθ. ΣΤ' 20). Το φαγητό καί το ποτό, τα οποία εἶναι ἀπαραίτητα γιά τό αν-θρώπινο σώμα, γίνονται πρὸς δό-ξαν Θεοῦ, ἐτσι παραγγέλλει ο Παῦλος στον φιλάσθενο Τιμόθεο νά «χρηῖται ὀλίγῳ οἴνῳ» γιὰτί «πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν καί οὐδέν ἀπό-βλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβι-νόμενον». Οἱ συζυγικές σχέσεις μπαίνουν σέ ἄλλα πλαίσια, ἡ ἀγά-πη τῶν συζύγων πρέπει νά εἶναι τέτοια ὥστε τό σώμα τοῦ ενός νά ἀνήκει στον ἄλλο κι' ἀκόμα τους παροτρύνει «μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλή-λους» (Α' Κορινθ. Ζ' 5) στίς συζυ-γικές τους σχέσεις. Αὐτοῦς που φθείρουν τό σώμα τους «φθειρεῖ αὐτούς ὁ Θεός» γιὰτί καταστρέ-φουν τόν ἐμψυχον ναό τοῦ Θεοῦ προειδοποιεῖ «μὴ πλανᾶσθε οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἀρσε-νοκοῖται, οὔτε κλέπται, οὔτε πλεο-νέκται, οὔτε μέθυσοι, οὔτε λοιδο-ροί, οὔτε ἄρπαγες Βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι». Ἀπό τότε καί μέχρι σήμερα ἡ Παῦ-λεια Θεολογία θεωρεῖται ἡ βάση πᾶν ὅσον ὁποία οικοδομήθηκε ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος.

Η ΕΓΓΡΑΦΗ ΔΩΡΗΤΩΝ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ

Η διδάσκουσα του ΕΕΣ Έφη Θεοδωράκη, δημοσίευσε στην ημερήσια εφημερίδα «Ελευθερία» της Λάρισας ένα εξαιρετικά ενδιαφέρον σημείωμα για τη δωρεά σώματος. Η δημοσίευση έγινε στα πλαίσια της προσπάθειας του ΕΕΣ να ευαισθητοποιήσει ακόμη περισσότερο τον ελληνικό λαό στο θέμα της δωρεάς σώματος. Το σημείωμα είναι το ακόλουθο:

«Ο Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός έβαλε σαν στόχο εφέτος να εγγράψει 500.000 δωρητές ανθρωπίνου σώματος ή μελών σώματος. Και είναι σίγουρο, πως θα το καταφέρει. Η δωρεά σώματος είναι πολύτιμη, αφού μπορεί να σώσει ζωές και να θεραπεύσει αναπηρίες.

Άλλωστε προσφέρει στο δωρητή, μια μορφή αθανασίας, δεδομένου ότι τα όργανά του, θα συνεχίσουν τη λειτουργία τους και μετά το τέλος της ζωής του. Δε ζητά καμιά θυσία από το δωρητή αφού η προσφορά γίνεται μετά θάνατον.

Χιλιάδες νεφροπαθείς θα μπορούσαν να ζήσουν ευτυχισμένοι, μετά από μια μεταμόσχευση. Χιλιάδες άνθρωποι, που έχουν ανάγκη από μεταμόσχευση κερατοειδούς χιτώννα, οστών, διαφόρων ιστών, μεταμόσχευση δέρματος για εκτεταμένα εγκαύματα κ.α. πολλά, θα μπορούσαν να κερδίσουν τη ζωή τους και να τη χαρούν, χάρις σε μια δωρεά, που μπορούμε να κάνουμε εντελώς ανώδυνα, μετά το θάνατό μας.

Επιλέξαμε μερικά ερωτήματα σχετικά με τη δωρεά σώματος, στα οποία θα προσπαθήσουμε να δώσουμε λύσεις.

1. — Σχέση ηλικίας και δωρεάς σώματος: Δεν υπάρχει αμφιβολία, πως τα νέα και υγιή άτομα, είναι οι καλύτεροι δότες, λόγω μεγαλύτερας καταλληλότητας των οργάνων. Και οι ηλικιωμένοι όμως, μπορούν να δώσουν μέλη του σώμα-

τός τους εφόσον κριθούν κατάλληλα.

2. — Ο δωρητής πρέπει να είναι υγιής: Βεβαίως ο υγιής δωρητής είναι ο πίο κατάλληλος. Ενώ άτομα πάσχοντα από χρόνιες, και σοβαρές παθήσεις, είναι ακατάλληλα. Μπορούν όμως αυτοί να δώσουν το σώμα τους για ερευνητικούς σκοπούς.

3. — Κατάλληλος χρόνος λήψης μοσχευμάτων: Είναι αμέσως μετά την παύση της λειτουργίας του εγκεφάλου, τότε που ιατρικά, αλλά και νομικά επέρχεται ο θάνατος.

Μερικά όργανα, όπως οι νεφροί, πρέπει να ληφθούν αμέσως μετά το θάνατο, αλλά προ της πλήρους παύσης της κυκλοφορίας. Ο κερατοειδής όμως τα οστά και άλλοι ιστοί, μπορούν να ληφθούν και αρκετό χρόνο μετά το θάνατο.

4. — Πόσος χρόνος μεσολαβεί από τη λήψη του οργάνου ως τη μεταμόσχευση: Εξαρτάται από το μόσχευμα. Ο νεφρός πρέπει να μεταμοσχευθεί το συντομότερο δυνατό. Ο κερατοειδής έχει ένα περιθώριο 1-2 ημερών, τα οστά αν διατηρηθούν σε κενό αέρος, κρατάνε κι ένα χρόνο.

5. — Αν πεθάνει ο δωρητής σε τόπο όπου δεν υπάρχει δυνατότητα λήψεως του μοσχεύματος ή μεταμόσχευσης τι θα γίνει; Το πρόβλημα για τη χώρα μας παραμένει ακόμη σοβαρό αφού στην επαρχία δεν υπάρχουν κατάλληλα κέντρα για λήψη ή μεταμόσχευση.

Στις προηγμένες χώρες το θέμα λύθηκε και κανένα μόσχευμα δεν πάει χαμένο. Ας ελπίσουμε πως σύντομα θα γίνουμε κι εμείς ισάξιοι τους.

6. — Πως γίνεται επιλογή του πάσχοντος, που θα δεχθεί τη μεταμόσχευση: Όσοι δήλωσαν, πως έχουν ανάγκη μεταμοσχεύσεως, είναι γραμμένοι σε ειδικό πρόγραμμα κομπιούτερ. Τα ιατρικά στοιχεία, που δίνει το μέλος που έδωσε ο δότης ανακαλούν με τους

κομπιούτερς τον κατάλληλο δέκτη ή λήπτη του οργάνου και κατόπιν πολλών εξετάσεων και επαληθεύσεων προχωρεί η μεταμόσχευση.

7. — Πως γίνεται η επιλογή των οργάνων, που προσφέρει ο δωρητής: Ο δωρητής είναι ελεύθερος να προσφέρει όσα και όποια μέλη του σώματός του επιθυμεί. Μόνο όμως η υπηρεσία μεταμοσχεύσεως θα κρίνει το κατάλληλο ή μη του οργάνου, φυσικά μετά θάνατον.

8. — Πως γίνεσαι δωρητής: Ο Ερυθρός Σταυρός όπως και άλλοι σύλλογοι, εγγράφουν δωρητές σώματος, αλλά ο κύριος φορέας της προσπάθειας αυτής είναι ειδική υπηρεσία του υπουργείου Υγείας.

Την ιδιότητα αποκτά ο δωρητής συμπληρώνοντας μια έντυπη δήλωση και σε λίγες μέρες εφοδιάζεται με την κάρτα του δωρητή. Δεν υπόκειται σε καμιά επιβάρυνση οικονομική ή άλλη. Όσα ακούσθηκαν περί εφάπαξ καταβολής του δωρητού ή περί μηνιαίας εισφοράς είναι αναληθή και ανυπόστατα και βλάπτουν τη θεάρεστη τούτη κίνηση.

9. — Σήμερα πως γίνονται οι μεταμοσχεύσεις: Επειδή η κίνηση είναι πρόσφατη και οι δωρητές είναι πολύ λίγοι οι μεταμοσχεύσεις έγιναν κυρίως από άτομα, που έχασαν τη ζωή τους και οι οικείοι τους, πρόσφεραν κατάλληλα όργανα για κατάλληλους δέκτες.

10. — Πως θα γίνεται ο ενταφιασμός των δωρητών: Εάν ο δωρητής προσφέρει μόνον μέλη του σώματός του, αφού μετά το θάνατο αφαιρεθούν τα κατάλληλα όργανα το σώμα παραδίδεται στους οικείους γίνεται η θρησκευτική τελετή και ακολουθεί κανονικά ο ενταφιασμός. Αν όμως η δωρεά αφορά όλο το σώμα, τότε στην περίπτωση αυτή, γίνεται μεν η θρησκευτική τελετή, αλλά το σώμα παραδίδεται σε ειδικά κέντρα

Αθλητισμός

Είναι καθαρά ελληνικό γνώρισμα, το να ενθουσιαζόμαστε εύκολα και να απογοητεύομαστε με την ίδια επισης ευκολία. Αυτό συμβαίνει ιδιαίτερα όταν πρόκειται για το χώρο του αθλητισμού. Τελευταία, ξαναζήσαμε έντονα ένα τέτοιο φαινόμενο, με την πορεία του Άρη Θεσσαλονίκης στο Κύπελλο Πρωταθλητριών Ευρώπης στο μπάσκετ.

Ο Άρης, χάρη σε μία πετυχημένη πορεία στα προκριματικά, έφτασε στις 8 καλύτερες ομάδες της Ευρώπης. Και έπαιξε με τις άλλες επτά σε διπλούς αγώνες, εντός και εκτός έδρας, προκειμένου να προκριθεί στους 4 των ημιτελικών του Κυπέλλου, που θα γίνονταν στην Γάνδη. Ήταν ένας υψηλός στόχος, αν σκεφθεί κανείς ότι είχε να ανταγωνισθεί ομάδες χωρών με μεγάλη παράδοση και ιστορία στο μπάσκετ, όπως η Μπαρτσελόνα της Ισπανίας, η Τρέσιερ της Ιταλίας, η Παρτιζάν της Γιουγκοσλαβίας, η Ορτέζ της Γαλλίας, η Μακαμπί του Ισραήλ (στο μπάσκετ το Ισραήλ αγωνίζεται σαν Ευρωπαϊκή χώρα, ενώ στο ποδόσφαιρο σαν Ασιατική) και ακόμη την Ντενμπόρς της Ολλανδίας και την Σατούρν της Γερμανίας. Και ήταν ευτύχημα ότι εφέτος δεν μετείχαν σοβιετικές ομάδες, επειδή η ομοσπονδία της χώρας αυτής δεν το επέτρεψε, ώστε να προετοιμασθεί καλύτερα η εθνική της ομάδα για την Ολυμπιάδα της Σεούλ. Και λέμε ότι αυτό ήταν ευτύχημα για τον Άρη, γιατί ασφαλώς, αν μετείχε και σοβιετική ομάδα στο Κύπελλο, τα πράγματα θα γίνονταν δυσκολότερα για τους Θεσσαλονικείς.

Κάνοντας μία πολύ καλή προσπάθεια, ο Άρης είδε τελικά το όνειρο να γίνεται πραγματικότητα. Και προκρίθηκε στους 4, μετά από πολύ μεγάλες νίκες μέσα και έξω από τη Θεσσαλονίκη. Ήταν ό,τι καλύτερο μπορούσε να πετύχει. Αλλά εμείς, ενθουσιασμένοι και με το άλλο «θαύμα», του περασμένου καλοκαιριού, όταν αναδείχθηκε πρωταθλήτρια Ευρώπης η Εθνική μας ομάδα του μπάσκετ, πιστέψαμε ότι και τώρα μπορούσαμε να στέψουμε στον τελικό και να κερδίσουμε το Κύπελλο. Χωρίς να σκεφτόμαστε ότι Ιταλοί, Γιουγκοσλάβοι, Ισραηλίτες, έχουν πίσω τους πολύ με-

Ήταν επιτυχία

γαλύτερες εμπειρίες, από μας, πολύ περισσότερα μέσα και ότι οι δικές τους ομάδες είχαν μεν κάποια μεγάλα αστέρια, αλλά είχαν και 5-6 άλλους παίκτες, πολύ μεγάλης επίσης κλάσεως. Αντίθετα ο Άρης είχε ένα μόνο μεγάλο αστέρι, τον Νίκο Γκάλλη και δύο μόνο παίκτες υψηλής κλάσεως, τον Γιαννάκη και τον Ουίλτζερ, ένα πανύψηλο Καναδό, που βοήθησε πολύ στους αγώνες της προκριματικής φάσης. Από κει και πέρα, υπήρχαν δύο καλοί παίκτες, ο Σούμποτιτς και ο Φιλίππου, που δεν είναι όμως αυτό που θα λέγαμε «μεγάλοι», με τα διεθνή μέτρα, αλλά και που δεν είναι πάντοτε σταθεροί.

Πως λοιπόν να ανταγωνισθεί ο Άρης τους Ιταλούς, π.χ. που είχαν πολλούς μεγάλους παίκτες στην ομάδα τους (Μακαντού, Μενεγκίν, Ντ' Αντόνι, Μπράουν, κ.λ.π.), τους Ισραηλίτες (που είχαν εκτός από τους δικούς τους και τους πολύ καλούς Αμερικανούς Μαγκί και Σίμς) τους Γιουγκοσλάβους, που δεν είχαν μεν ξένους, αλλά πολλοί παίκτες τους (Ντίβατς, Πάσπαλιε, Γκρμποβίτς, Τζώρτζεβιτς κ.λ.π.) είναι αναμφισβήτητο καλύτεροι από τους περισσότερους Αρειανούς;

Ο Άρης, είναι ασφαλώς μία από τις καλύτερες ομάδες της Ευρώπης, αλλά δεν είναι η καλύτερη. Και καθώς οι Γιαννάκης και Ουίλτζερ υστερήσαν στην τελική φάση, ο Γκάλης «μπλοκαρίσθηκε» (παρ' όλα αυτά όμως δεν ήταν κακός) δεν ήταν δυνατόν να περιμένει τίποτα καλύτερο, από την απόκτηση εμπειριών, που θα τον βοηθούσαν μελλοντικά.

Αντί όμως να συνειδητοποιήσουμε ότι αυτές είναι οι δυνατότητές μας,

εμείς, «ενισχυόμενοι» και από κάποιες υπερβολικά αισιόδοξες μεγαλοστομίες του τύπου και της τηλεόρασης, θέλαμε οπωσδήποτε το Κύπελλο. Και στην πρώτη ήττα, άρχισε η απογοήτευση και η αναζήτηση υπευθύνων! Πότε μας έφταιγε ο προπονητής της ομάδας, πότε η διαιτησία, πότε το «πούλημα του παιχνιδιού» και άλλα φαιδρά. Αντί να χειροκροτούμε αυτόν τον προπονητή και αυτούς τους παίκτες, που κατάφεραν, με τη συμπαράσταση και των φιλάθλων, να οδηγήσουν την ομάδα τους στην τέταρτη θέση της Ευρώπης, μία θέση πολύ υψηλή για μία ελληνική ομάδα, που πρώτη φορά έφτασε στα τελικά, τους... πετροβολούσαμε. Και, φυσικά είχαμε άδικο. Γιατί έκαναν το καλύτερο που μπορούσαν.

Στον αθλητισμό, δεν υπάρχει μόνο η νίκη. Υπάρχει και η ήττα. Αρκεί να έχεις προσπαθήσει, να έχεις αγωνισθεί όσο μπορείς, για να την αποφύγεις.

Από την άλλη πλευρά κανένας μεγάλος αθλητής, δεν είναι πάντοτε σε φόρμα. Υπάρχει και η κάμψη, η κόπωση κλπ. Και είναι πιθανό, κάποια στιγμή, σε κάποιον αγώνα, ο μεγάλος αυτός αθλητής ο μεγάλος παίκτης, να μην αποδώσει όσα μπορεί. Θα του πάρουμε το κεφάλι;

Λένε πολλοί: Εφέτος ήταν ευκαιρία, διότι ο Γκάλης μεγαλώνει — είναι ήδη 31 ετών ο Ουίλτζερ θα φύγει για να γίνει επαγγελματίας στο ΝΒΑ, το πρωτάθλημα των ΗΠΑ, του χρόνου θα μετάσχει και σοβιετική ομάδα στα ημιτελικά κλπ. Υπάρχει απάντηση. Ο Γκάλης μπορεί να παίξει πολλά χρόνια ακόμη. Ο Μενεγκίν είναι 38 ετών και παίζει, ο Μακαντού 37, όσο και ο Ντ' Αντόνι, ο Αροέσι είναι 35 και όμως, όλοι αυτοί διακρίνονται. Ο Ουίλτζερ μπορεί να αντικατασταθεί εύκολα με ένα παίκτη αντίστοιχης αξίας και, στο μεταξύ, θα «ψηθούν» περισσότερο ο Λυπηρίδης, ο Φιλίππου, ο Ρωμανίδης...

Ο Άρης μπορεί να διακριθεί και του χρόνου. Και σίγουρα μπορεί να επαναλάβει την εφετινή πορεία του, που ήταν μία πολύ μεγάλη επιτυχία για το ελληνικό μπάσκετ.

Τα ύπουλα δηλητήρια

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες ο άνθρωπος έχει δημιουργήσει ο ίδιος για τον εαυτό του ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Έχει ρυπάνει τόσο πολύ την ατμόσφαιρα ώστε με κάθε εισπνοή εισπνέει ένα μείγμα από εξαιρετικά δηλητηριώδη αέρια.

Το πόσιμο νερό μολύνεται με θαλατηφόρα εντομοκτόνα και με τα διάφορα γεωργικά φάρμακα τα οποία δεν είναι δυνατόν να απομακρυνθούν τελείως ακόμη και με προσεκτικό πλύσιμο φρούτων και λαχανικών.

Οι βιομηχανικές σύγχρονες κοινωνίες εκτίθενται στις διάφορες τοξικές ουσίες που παρασκευάζει ο ίδιος ο άνθρωπος αγνοώντας ή αδιαφορώντας, σχεδόν εντελώς για τα πιθανά μελλοντικά αποτελέσματά του.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο καπνός και η ολέθρια συνήθεια του καπνίσματος.

Οι κίνδυνοι του καπνίσματος είναι αρκετά γνωστοί στο κοινό και όμως ο άνθρωπος και ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι, εξακολουθούν να κάνουν χρήση αυτής της τόσο βλαβερής για την υγεία τους ουσίας.

Από όλες τις τοξικές ουσίες στις οποίες εκτίθεται ο άνθρωπος τακτικά και ανούσια, μεγαλύτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το περίεργο μείγμα αερίων και σωματιδίων που καλύπτει τις περισσότερες σύγχρονες μεγαλουπόλεις, πριν όμως αναφερθούμε λεπτομερέστερα σ' αυτό ας δούμε ποιά είναι η ιστορική εξέλιξή του.

Η μόλυνση της ατμόσφαιρας αρχίζει ουσιαστικά πολλά χρόνια πριν, μπορούμε να πούμε ότι ο άνθρωπος άρχισε να μολύνει την ατμόσφαιρα με την πρώτη φωτιά που άναψε εισάγοντας έτσι την πρώτη ποσότητα καπνού στον αέρα. Ο όγκος της αιθάλης και του καπνού αυξήθηκε από την πρώτη εκείνη φορά σημαντικά, ιδιαίτερα μάλιστα μετά από την χρησιμοποίηση του άνθρακα. Ιδιαίτερα όμως ανησυχητικές διαστάσεις άρχισε να παίρνει η μόλυνση της ατμόσφαιρας κατά και μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο οπότε γενικεύεται η χρησιμοποίηση του πετρελαίου ως πηγής ενέργειας ενώ παράλληλα εξαπλώνονται ταχύως τα αυτοκίνητα με τεράστια ποσοστιαία συμβολή στην μόλυνση του αέρα. Παράλληλα η φύση των ρυπαντών

μεταβάλλεται προς το χειρότερο. Έτσι ενώ αρχικά το κάρβουνο μόλυνε την ατμόσφαιρα με αιθάλη και διοξείδιο του θείου, οι χημικές σύγχρονες βιομηχανίες και τα αυτοκίνητα προσθέτουν μεγάλες ποσότητες από τοξικά αέρια και καπνούς.

Πολλές σύγχρονες πόλεις και ανάμεσα σ' αυτές και η Αθήνα παρουσιάζουν τα τελευταία χρόνια τόσο υψηλή μόλυνση ώστε το φαινόμενο αυτό να είναι πλέον ορατό αφού ουσιαστικά επικάθεται ένα στρώμα αιθαλομίχλης πάνω από την πόλη περιορίζοντας την ορατότητα. Είναι γνωστό σήμερα οι όροι «σύννεφο» και «νέφος» και έχουμε συνηθίσει να ακούμε ότι το «νέφος» είναι αισθητό ιδιαίτερα τις ημέρες που έχει άπνοια ενώ ταυτόχρονα παρατηρείται και το φαινόμενο της «θερμικής αναστροφής».

Το τελευταίο αυτό συμβαίνει όταν ο αέρας που είναι κοντά στην επιφάνεια της γης είναι ψυχρότερος από τον αέρα στα υψηλότερα στρώματα. Στην περίπτωση αυτή ο αέρας δεν μπορεί να ανυψωθεί και παραμένει κοντά στην επιφάνεια παγιδεύοντας για όσο χρόνο διαρκεί το φαινόμενο όλους τους ρυπαντές που περιέχει.

Χαρακτηριστικά αναφέρεται το εξής γεγονός που συνέβη το 1948 όταν ακόμη ο όρος «νέφος» ήταν ουσιαστικά άγνωστος στην Αθήνα.

Στην πόλη Ντονόρα της πολιτείας της Πενσυλβάνια των Η.Π.Α. παρατηρήθηκε τριήμερη θερμική αναστροφή κατά την διάρκεια όμως του φαινομένου εξακολουθούσε να λειτουργεί το εκεί εργοστάσιο ψευδαργύρου και ένα άλλο εργοστάσιο παραγωγής χάλυβος.

Από τις δραστηριότητες των εργοστασίων αυτών μεγάλες ποσότητες SO₂ παγιδεύτηκαν στον αέρα της μικρής πόλης. Η ταυτόχρονη όμως ύπαρξη υψηλής υγρασίας είχε σαν αποτέλεσμα την μετατροπή του SO₂ (διο-

→ Σελ. 46

για επιστημονικούς σκοπούς.

Από τον Ερυθρό Σταυρό του τμήματος Λαρίσης κάνουμε θερμή έκκληση προς το κοινό της Λαρίσης και της περιοχής να προσέλθει χωρίς κανένα ενδοιασμό και να υπογράψει τη δήλωση δωρεάς

ξείδιο του θείου) σε SHO₄ (θειικό οξύ).

Αποτέλεσμα την τρίτη ημέρα της ομίχλης 6.000 άτομα ή περίπου το 40% του πληθυσμού παρουσίασαν ναυτία, εμετούς κ.λπ. Τελικά 20 από αυτά έχασαν την ζωή τους.

Περισσότερο εντυπωσιακή υπήρξε η εμφάνιση του νέφους το 1952 στο Λονδίνο, όταν μέσα σε 4 περίπου ημέρες έχασαν την ζωή τους περισσότερα από 4.000 άτομα ενώ εκατοντάδες παρέμειναν στα Νοσοκομεία για θεραπεία με προβλήματα του αναπνευστικού συστήματος.

Ποιά είναι όμως η συμβολή του αυτοκινήτου στην δημιουργία αυτού του δολοφονικού νέφους;

Υπολογίζεται ότι για κάθε 1.000 αυτοκίνητα που κυκλοφορούν αντιστοιχούν 3,2 τόννοι CO (μονοξείδιο του άνθρακα) 500 λίτρα ατμοί υδρογονανθράκων και 200 λίτρα οξείδιο του αζώτου. Επίσης εκπέμπονται σε μικρότερες ποσότητες και άλλες χημικές ενώσεις με σαφή καρκινογόνο δράση.

Πιστεύω ότι το θέμα αυτό και ιδιαίτερα ότι αφορά την συμβολή του αυτοκινήτου στην μόλυνση του περιβάλλοντος έχει ιδιαίτερη βαρύτητα για όλους μας αφού είναι κοινός ο αέρας που αναπνέουμε.

Στο επόμενο τεύχος θα επανέλθουμε εξετάζοντας περισσότερο λεπτομερειακά το θέμα που άλλωστε είναι αρκετά επίκαιρο μετά τα νέα κυβερνητικά μέτρα για τον περιορισμό της κυκλοφορίας των αυτοκινήτων στο κέντρο της Αθήνας.

σώματος ή μελών σώματος. Πρέπει να πεισθούν όλοι οι Έλληνες πως η προσφορά αυτή, καίτοι κατ' ουδένα λόγο μας επιβαρύνει, ως τόσο γίνεται πηγή ζωής και ανακούφισης για τον συνάνθρωπό μας».

Ψυχαγωγία και πνευματικά παιχνίδια

Βρείτε τις 7 διαφορές

Ανάμεσα σ' αυτά τα, φαινομενικά ίδια, σκίτσα της Χαράς Χρυσανθάκη υπάρχουν 7 διαφορές. Μπορείτε να τις ανακαλύψετε μέσα σε δύο λεπτά της ώρας; (Η λύση ανάποδα).

1. Το πορτοφόλι του παλαιού. 2. Η ισοτιμία του παλαιού. 3. Το πορτοφόλι του παλαιού. 4. Το πορτοφόλι του παλαιού. 5. Το πορτοφόλι του παλαιού. 6. Το πορτοφόλι του παλαιού. 7. Το πορτοφόλι του παλαιού.

Ανέκδοτα

Ο γιατρός εξετάζει μια κυρία και γράφει το ιστορικό της:

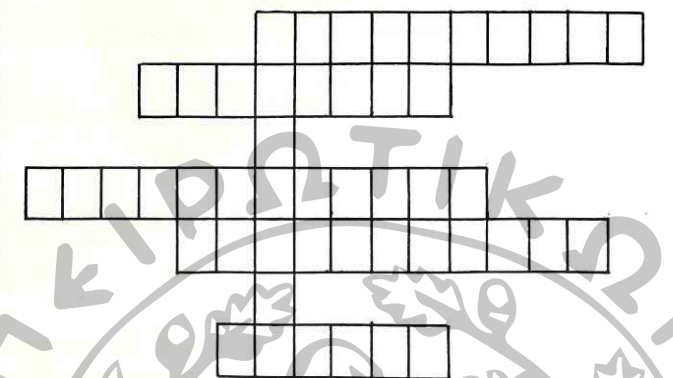
- Τι αισθάνεστε;
- Έχω αναιμία, πόνους στο λαιμό, ζαλάδες....
- Πόσων ετών είστε;
- Είκοσι οκτώ.

Ο γιατρός τότε, δίπλα στα άλλα συμπτώματα της ασθένειας της κυρίας, συμπληρώνει: «Και απώλεια μνήμης!»

Μια κυρία διηγείται: «Η Τιμιότητα της οικιακής βοηθού που έχω στο σπίτι μου, είναι παροιμιώδης. Τόσα χρόνια κοντά μου και δεν έχω χάσει τίποτα. Δεν έχει εξαφανισθεί ούτε ένα σκουπίδι!»

Αργ. Φρυγανιώτη
Δροσιά Ευβοίας

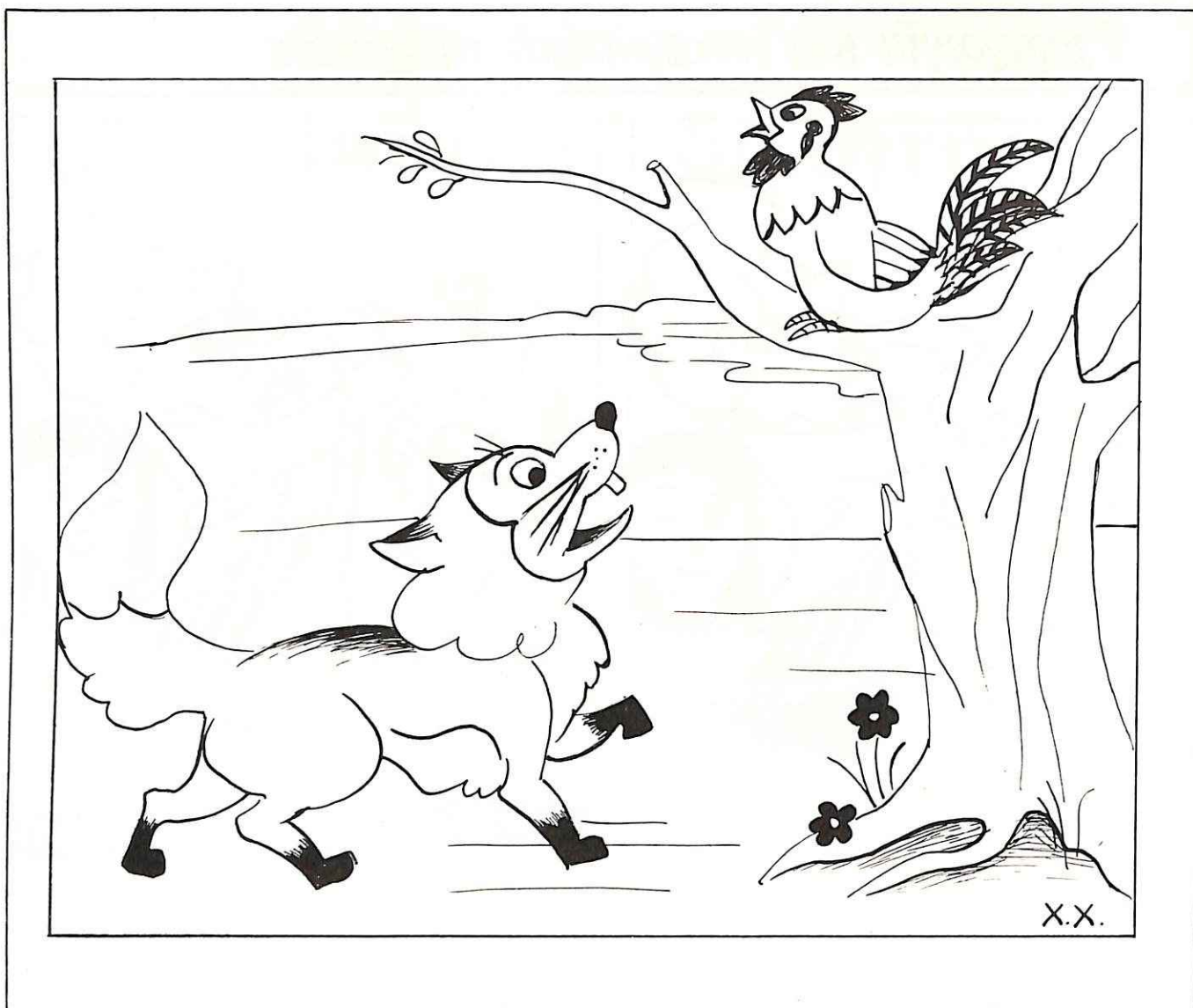
Σταυρόλεξο φυσικής

Οριζόντια: 1. Πως πέφτει ένα βαρύ σώμα από ψηλά; 2. Πως ονομάζεται η ιδιότητα της γης να έλκει πράγματα; 3. Οργανισμός που έχει μόνο ένα κύτταρο. 4. Ο κάθε ζωντανός οργανισμός δημιουργεί απογόνους. Πως λέγεται αυτή η λειτουργία; 5. Έχει η κυτταρική μεμβράνη. **Κάθετα:** Ο πιο μικρός οργανισμός του σώματος μας. (Η λύση ανάποδα).

1. Κατακρημνισμός. 2. Βαρύτητα. 3. Μονοκύτταρος. 4. Αναπαραγωγή. 5. Ενέργεια.

Αργυρούλα Φρυγανιώτη
Δροσιά Ευβοίας

Ο Κόκορας και η αλεπού

Μια πεινασμένη αλεπού περνούσε μια μέρα έξω από ένα κήπο και άκουσε ένα κόκορα να κακαρίζει. «Μμ, νόστιμος μεζές», σκέφτηκε, θα ψάξω να τον βρω. Κοίταξε από δω κοίταξε από κει πουθενά δεν φαινόταν ο κόκορας. Πάνω που ετοιμαζόταν να φύγει σήκωσε το κεφάλι της προς τα πάνω και τον είδε σκαρφαλωμένο στα τελευταία κλαδιά ενός δέντρου όπου δεν μπορούσε να τον φτάσει. — Καλημέρα ξάδελφε! του φώναξε. Πόσο χαίρομαι που σε βλέπω! ομόρφηνες, μεγάλωσες. Δεν κατεβαίνεις λίγο κάτω να σε δω από κοντά και να πούμε τα νέα μας; — Πολύ θα το ήθελα της απάντησε ο κόκορας αλλά όπως ξέρεις υπάρχουν μερικά ζώα που το μόνο που σκέφτονται είναι να με αρπάξουν και να με φάνε! — Τώρα πια όλα αυτά τελειώσανε! Φώναξε η πονηρή, αλεπού. Δεν έμαθες τα νέα; Όλα τα ζώα έκαναν συμβούλιο και συμφώνησαν να ζήσουν από δω και μπρος ειρηνικά μεταξύ τους και να είναι για πάντα φίλοι.

Ενώ όμως μιλάγε η αλεπού, ο κόκορας σηκώθηκε από το κλαδί και τέντωσε το λαιμό του σαν να έβλεπε κάτι να

έρχεται από μακριά.

— Ξάδελφε τι είναι αυτό που κοιτάξεις από κει πάνω; ρωτησέ η αλεπού.

— Α, δεν είναι τίποτα, μην ανησυχείς. Βλέπω ένα κοπάδι σκυλιά να έρχονται τρέχοντας κατά δω. Σε λίγο θα τα δεις κι εσύ, πλησιάζουν.

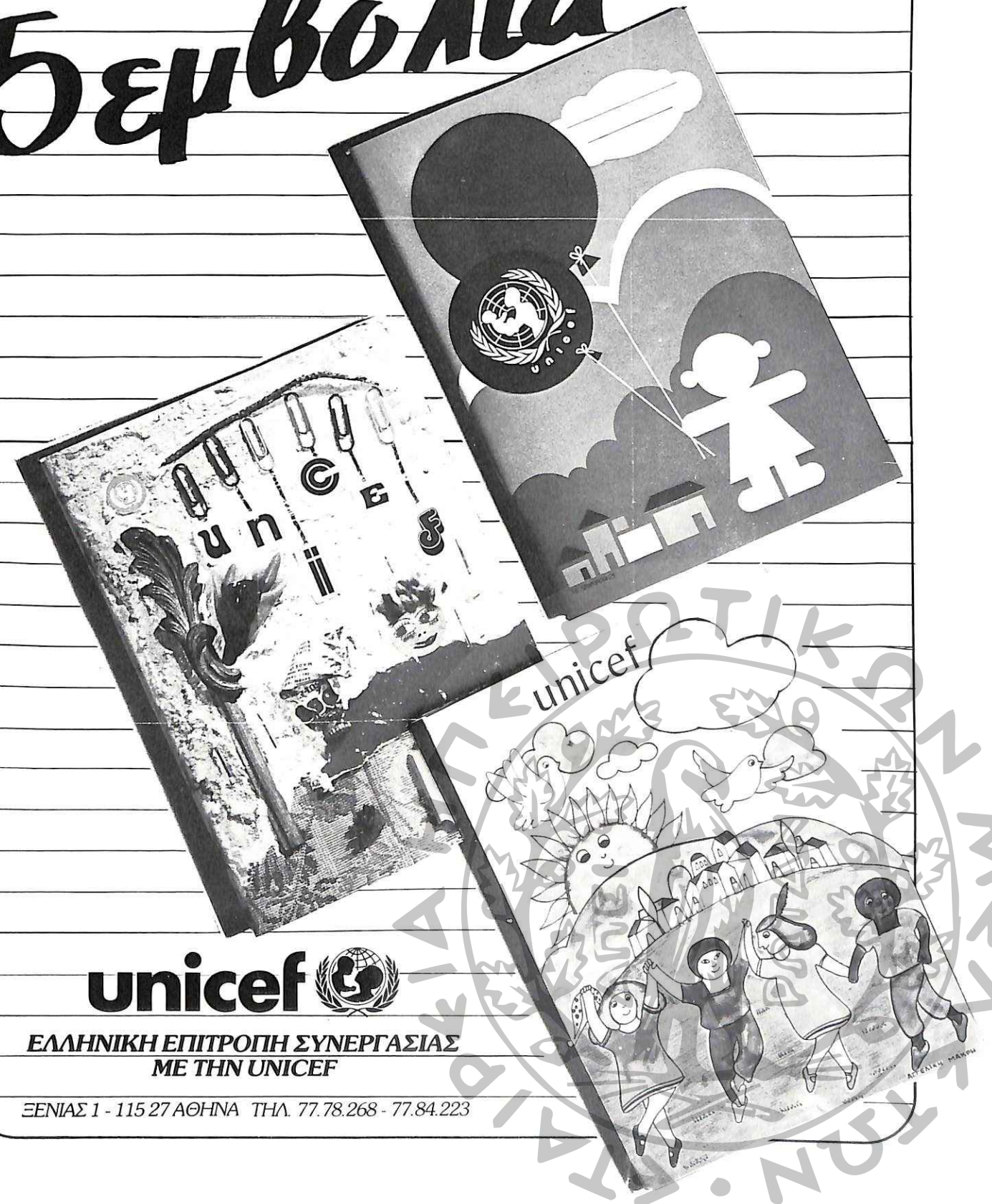
— Τότε πρέπει να φεύγω είπε η αλεπού και άρχισε να τρέμει από φόβο.

— Μα γιατί βιάζεσαι; την ρώτησε ο κόκορας σαν να μην συμβαίνει τίποτα. Κι εγώ ετομαζόμουν να κατέβω να σε δω και να κουβεντιάσουμε λιγάκι, να πούμε τα νέα μας. Δεν πιστεύω να φοβάσαι τα σκυλιά τώρα που τα ζώα έκλεισαν ειρήνη μεταξύ τους.

— Ναι εγώ το ξέρω αλλά τα σκυλιά μπορεί να μην το έμαθαν ακόμα, ψιθύρισε η αλεπού ανάμεσα απ' τα δόντια της και το έβαλε στα πόδια, γιατί και οι μεγαλύτεροι ψεύτες την παθαίνουν συχνά από τα ψέματά τους.

(Από τους Μύθους του Αισώπου)

1 τετράδιο = 5 εμβόλια

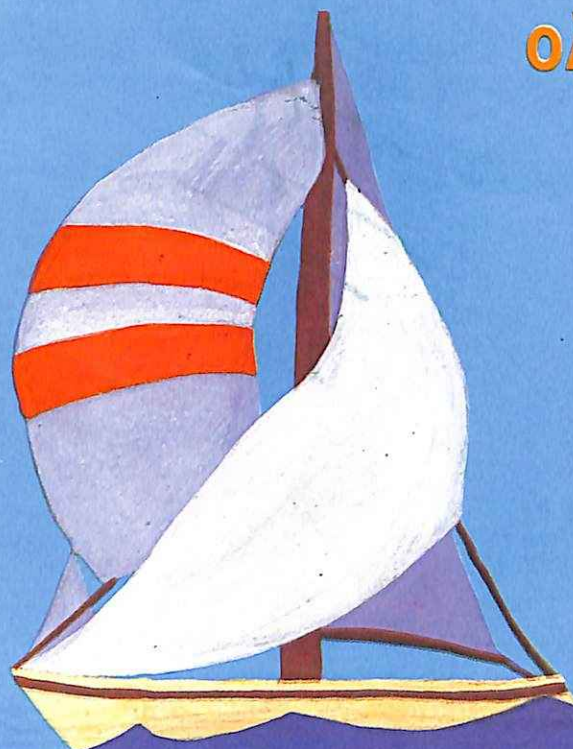
unicef

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΜΕ ΤΗΝ UNICEF

ΞΕΝΙΑΣ 1 - 115 27 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 77.78.268 - 77.84.223

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ιατρικές οδηγίες στους ναυτιλλομενους
ολο το 24ωρο

MEDICAL ADVICE CENTER

Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 21 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ: 5230880 - 5237515

ΤΕΛΕΞ: 22-6646